

Udskriftsdato: 14. december 2025

VEJ nr 9398 af 27/05/2021 (Historisk)

Vejledning om behandling af ansøgninger om visum til Danmark (visumvejledning)

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Udlændinge- og Integrationsmin., j.nr. 2021-4289

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 9528 af 28/06/2021

Vejledning om behandling af ansøgninger om visum til Danmark (visumvejledning)

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Ændringer i forhold til vejledning nr. 10182 af 17. december 2018

1.2. Schengensamarbejdet

1.3. Retsgrundlag

1.3.1. Fælles regler for Schengenlandene

1.3.2. Nationale regler

2. Visumpligt og visumfritagelse

2.1. Nordiske statsborgere og udlændinge med bopæl i de nordiske lande

2.2. Statsborgere i EU- eller EØS-lande samt Schweiz

2.3. Tredjelandssstatsborgere med opholdstilladelse i et Schengenland

2.4. Tredjelandssstatsborgere med EU-opholdskort

2.5. Tredjelandssstatsborgere i øvrigt

2.5.1. Nationale undtagelser fra de fælles lister om visumpligt og visumfritagelse

2.5.2. Visumfrihed for tyrkiske tjenesteydere mv.

2.6. Bilaterale visumfrihedsaftaler

2.7. Visumpligt for udlændinge med indrejseforbud

3. Definition af visum

3.1. Schengenvisum

3.2. Lufthavnstransitvisum

3.3. Territorialt begrænset visum (VLTV)

4. Ansøgning om visum

4.1. Ansøgningssted

4.1.1. Danske repræsentationer

- 4.1.2. Udenlandske repræsentationer (repræsentationsaftaler)
- 4.2. Krav til ansøgningen
- 4.3. Antagelighed
 - 4.3.1. Ansøgningstidspunkt
 - 4.3.2. Ansøgningsskema
 - 4.3.3. Rejsedokument
 - 4.3.4. Fotografi og fingeraftryk
 - 4.3.5. Gebyr og servicegebyr
- 5. Vurdering af en ansøgning om visum
 - 5.1. Undersøgelse af rejsedokumentets ægthed
 - 5.2. Vurdering af ansøgerens redegørelse for formålet med og vilkårene for opholdet
 - 5.2.1. Dokumentation i sager om turist- og privatbesøg
 - 5.2.2. Dokumentation i sager om forretningsbesøg
 - 5.2.3. Dokumentation i sager om besøg med henblik på deltagelse i kulturelle eller videnskabelige arrangementer
 - 5.2.4. Dokumentation i sager om visum med henblik på modtagelse af medicinsk behandling
 - 5.2.5. Dokumentation i sager om visum med henblik på deltagelse i retssager
 - 5.2.6. Dokumentation for opfyldelse af vilkårene for opholdet
 - 5.3. Kontrol af tilstrækkelige subsistensmidler
 - 5.4. Kontrol af opholdets varighed
 - 5.5. Opslag i Schengeninformationssystemet (SIS II)
 - 5.6. Undersøgelse af, om ansøgeren udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser
 - 5.6.1. Indrejseforbud
 - 5.6.2. Registrering på FN's eller EU's sanktionslister
 - 5.6.3. Konsultation af andre Schengenlande eller af efterretningstjenesterne

- 5.6.4. Andre oplysninger om forhold af betydning for den offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser
 - 5.6.4.1. Tvangsægteskaber og proformaægteskaber
 - 5.6.4.2. Kriminalitet
 - 5.6.4.3. Ulovligt arbejde
 - 5.6.4.4. Ulønnet frivilligt arbejde
 - 5.6.4.5. Ekstreme religiøse prædikanter mv.
- 5.7. Kontrol af rejsesygeforsikring
- 5.8. Vurdering af pålideligheden af de forelagte oplysninger
- 5.9. Vurdering af, om ansøgeren har til hensigt at forlade Schengenområdet inden udløbet af det visum, der ansøges om
 - 5.9.1. Visum efter en konkret vurdering (bona fide)
 - 5.9.2. Betydningen af tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande
 - 5.9.2.1. Tidligere problemfrit ophold
 - 5.9.2.2. Karens som følge af tidligere overtrædelse af reglerne om indrejse og ophold
 - 5.9.3. Ansøgerens tidligere adfærd i øvrigt
 - 5.9.4. Værtens adfærd
 - 5.9.5. Tilkendegivelser
 - 5.9.6. Verserende ansøgning om opholdstilladelse
 - 5.9.7. Vurdering af ansøgerens intentioner i øvrigt
 - 5.9.7.1. Hovedgruppe 1
 - 5.9.7.1.1. Turist- og privatbesøg
 - 5.9.7.1.2. Forretningsbesøg
 - 5.9.7.1.3. Kulturelle og videnskabelige besøg
 - 5.9.7.2. Hovedgruppe 2
 - 5.9.7.2.1. Privatbesøg

- 5.9.7.2.2. Forretningsbesøg
 - 5.9.7.2.3. Kulturelle og videnskabelige besøg
 - 5.9.7.3. Hovedgruppe 3
 - 5.9.7.3.1. Privatbesøg
 - 5.9.7.3.2. Forretningsbesøg
 - 5.9.7.3.3. Kulturelle og videnskabelige besøg
 - 5.9.7.4. Hovedgruppe 4
 - 5.9.7.4.1. Privatbesøg
 - 5.9.7.4.2. Forretningsbesøg
 - 5.9.7.4.3. Kulturelle og videnskabelige besøg
 - 5.9.7.5. Hovedgruppe 5
 - 5.9.7.5.1. Privatbesøg
 - 5.9.7.5.2. Forretningsbesøg
 - 5.9.7.5.3. Kulturelle og videnskabelige besøg
 - 5.9.7.6. Fravigelse af hovedgrupperne som følge af regionale forskelle
 - 5.9.7.7. Fravigelse af hovedgrupperne i tilfælde af ophold uden for eget land
 - 5.9.7.8. Fravigelse af hovedgrupperne på baggrund af ekstraordinære omstændigheder
 - 5.9.7.9. Fravigelse af hovedgrupperne for ansøgninger omfattet af en rejse-bureau- eller turistordning

6. Sagsfordeling mellem repræsentationerne og Udlændingestyrelsen

- 6.1. Afgørelser på repræsentationerne
- 6.2. Forelæggelse af sager for Udlændingestyrelsen
 - 6.2.1. Tvivl om formålet med opholdet
 - 6.2.2. Manglende anerkendelse af rejsedokument
 - 6.2.3. Indberetning i Schengeninformationssystemet (SIS II)

- 6.2.4. Trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser
- 6.2.5. Tvivl om pålideligheden af oplysninger eller dokumentation
- 6.2.6. Tidligere misbrug
- 6.2.7. Verserende sager om opholdstilladelse
- 6.2.8. Tvangsægteskaber og proformaægteskaber
- 6.2.9. Mindreårige børn
- 6.2.10 Konkret behov for undersøgelser
- .
- 6.2.11 Territorialt begrænset visum (VLTV)
- .
- 6.2.12 Afslag til udlændinge omfattet af EU-reglerne
- .
- 6.2.13 Annullering og inddragelse
- .

7. Sagsbehandlingstid

- 7.1. Maksimal sagsbehandlingstid
- 7.2. Afgørelse af sager, der ikke kan oplyses fuldt ud inden for de maksimale sagsbehandlingstider

8. Udstedelse af visum

- 8.1. Visumsticker
- 8.2. Et visums gyldighed i tid
- 8.3. Visum med længere gyldighed
 - 8.3.1. Udstedelse af visum til flere indrejser og med lang gyldighed efter kaskadesystemet
 - 8.3.2. Udstedelse af visum til andre kategorier af ansøgere, der rejser ofte eller regelmæssigt
- 8.4. Visum med kortere gyldighed
 - 8.4.1. Særligt om fastlæggelse af visums gyldighed i tilfælde af graviditet

9. Udstedelse af visum ved grænsen

9.1. Nødvisum

9.2. Sømandsvisum

9.3. Afslag på visum ved grænsen

10 Afslag på en visumansøgning

10.1. Fremlæggelse af falsk eller forfalsket rejsedokument

10.2. Manglende godtgørelse af formålet med og vilkårene for opholdet

10.3. Manglende dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler

10.4. Manglende dokumentation for at kunne skaffe tilstrækkelige midler

10.5. Ophold ud over 90 dage i den igangværende periode på 180 dage

10.6. Registrering som uønsket i Schengeninformationssystemet (SIS II)

10.7. Trussel mod Schengenlandenes offentlige orden eller indre sikkerhed

10.8. Trussel mod den offentlige sundhed som defineret i artikel 2, nr. 21 i Schengengrænsekodeks (Forordning (EU) 2016/399)

10.9. Trussel mod en eller flere Schengenlandes internationale forbindelser

10.10 Tvivl om troværdigheden af de forelagte oplysninger til redegørelse for formålet for det forventede ophold

10.11. Tvivl om troværdigheden af de fremsatte erklæringer

10.12 Tvivl om troværdigheden og ægtheden af den af ansøgeren fremlagte dokumentation eller tvivl om rigtigheden af indholdet heraf

10.13 Tvivl om ansøgerens hensigt om at forlade Schengenlandene

10.14 Manglende grundlag for udstedelse af visum ved grænsen

10.15 Manglende redegørelse for formålet med og vilkårene for den forventede lufthavns-transit

10.16 Manglende bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring

11. Visum til særlige grupper

11.1. Visumansøgninger omfattet af EU-reglerne

11.1.1 Familiemedlemmer omfattet af EU-reglerne

.

11.1.2 Familiemedlemmer, der ledsager eller slutter sig til en unionsborger

.

11.1.3 Unionsborgeren (værten) skal gøre brug af den fri bevægelighed

.

11.1.4 Danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter at have gjort brug af retten til fri bevægelighed

.

11.1.5 Behandling af ansøgninger omfattet af EU-reglerne

.

11.2. Visumlempelsesaftaler

11.3. Forhåndsgodkendelsesordning for virksomheder i Danmark

11.3.1 Behandling af ansøgninger om forhåndsgodkendelse

.

11.3.2 Behandling af visumansøgninger indgivet med henblik på besøg hos forhåndsgodkendte virksomheder

.

11.4. Akkrediteringsordning for virksomheder i udlandet - Red Carpet

11.4.1 Behandling af ansøgninger om akkreditering

.

11.4.2 Behandling af visumansøgninger indgivet af ansøgere med fast tilknytning til akkrediterede virksomheder i udlandet

.

11.5. Rejsebureau- og turistordninger

12 Danmarks internationale forpligtelser

.

13 Udstedelse af visum med begrænset territorial gyldighed (VLTV)

.

13.1. Territorialt begrænset visum ved manglende opfyldelse af grundlæggende indrejsebetingelser

13.2. Territorialt begrænset visum i sager, hvor nogle Schengenlande ikke anerkender ansøgerens rejsedokument

- 13.3. Territorialt begrænset visum ved ophold i mere end 90 dage inden for en periode på 180 dage
- 14 Forlængelse af visum
 - .
 - 14.1. Forlængelse af Schengenvisum
 - 14.2. Forlængelse af ophold i Danmark
- 15 Annullering og inddragelse af allerede meddelte visa
 - .
 - 15.1. Annullering af et visum
 - 15.2. Inddragelse af et visum
 - 15.3. Inddragelse af visum efter ønske fra visumindehaveren
 - 15.4. Kompetence til at behandle sager om annullering eller inddragelse af et visum
- 16 Meddelelse om afslag, annullering eller inddragelse af visum
 - .
 - 16.1. De danske repræsentationers meddelelse af afslag mv.
 - 16.1.1 Standardbegrundelse for afslag, annullering eller inddragelse
 - .
 - 16.1.2 Individuel begrundelse for afslag, annullering eller inddragelse
 - .
 - 16.1.2. Afgørelser begrundet i objektivt konstaterbare forhold
 - 1.
 - 16.1.2. Afgørelser, der i det væsentligste er begrundet i den hovedgruppe, ansøger tilhører
 - 2.
 - 16.1.3 Individuel begrundelse for delvis tilladelse
 - .
 - 16.2. Udlændingestyrelsens meddelelse af afslag mv.
- 17 Klageadgang
 - .
 - 17.1. Klage over de danske repræsentationers afgørelser
 - 17.2. Klage over Udlændingestyrelsens afgørelser i første instans

17.3. Klage over afgørelser truffet i medfør af en repræsentationsaftale

18 Genoptagelse

.

19 Færøerne og Grønland

.

Bilag 1. Oversigt over afslagsgrunde i visumkodeksen og efter dansk visumpraksis

1. Indledning

1.1. Ændringer i forhold til vejledning nr. 10182 af 17. december 2018

Denne vejledning træder i stedet for vejledning nr. 10182 af 17. december 2018 om behandling af ansøgninger om visum til Danmark.

Der er foretaget ajourføring af henvisninger til gældende ret samt en række redaktionelle ændringer som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1155 af 20. juni 2019 om ændring af forordning (EF) nr. 810/2009 om en fælleskabskodeks for visa (visumkodeks) og bekendtgørelse nr. 98 af 28. januar 2020 om udlændinges adgang til Danmark på grundlag af visum (visumbekendtgørelsen), som trådte i kraft den 2. februar 2020.

1.2. Schengensamarbejdet

Danmark indtrådte i Schengensamarbejdet i marts 2001. Udgangspunktet for Schengensamarbejdet er en ophævelse af personkontrollen ved de fælles grænser inden for Schengenområdet suppleret af fælles regler for passage af Schengenområdets ydre grænser og fælles visumregler for statsborgere i tredjelande.

Danmark deltager fuldt ud i EU's samarbejde med hensyn til fastlæggelsen af, hvilke tredjelandssstatsborgere, der skal have visum ved passage af EU's ydre grænser, og i samarbejdet om ensartet udformning af visa.

Danmarks forbehold i relation til EU's samarbejde om retlige og indre anliggender indebærer, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen af retsakter inden for Schengensamarbejdet. Det følger dog af protokollen vedrørende Danmarks særlige stilling, at Danmark ensidigt kan beslutte at gennemføre retsakter, der udgør en videreudvikling af Schengenreglerne, hvorefter Danmark er folkeretligt forpligtet af reglerne.

Schengenlandene omfatter aktuelt følgende 26 europæiske lande: Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Island, Italien, Letland, Liechtenstein, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Norge, Polen, Portugal, Schweiz, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.

Bulgarien, Cypern, Kroatien og Rumænien deltager endnu kun i visumsamarbejdet for så vidt angår fastlæggelsen af, hvilke tredjelandes statsborgere der skal have visum ved passage af de ydre grænser, og i samarbejdet om ensartet udformning af visa.

1.3. Retsgrundlag

1.3.1. Fælles regler for Schengenlandene

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet indebærer, at en række fælles europæiske regler på visumområdet finder anvendelse i Danmark. Disse regler fastlægger de overordnede rammer for dansk visumpraksis.

Spørgsmålet om, hvem der skal have visum for at indrejse i Danmark, reguleres af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen). Der henvises til afsnit 2.5.

De overordnede betingelser og procedurer for behandlingen af ansøgninger om visum er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 om en fællesskabskodeks for visum (visumkodeksen), som trådte i kraft den 5. april 2010. Visumkodeksen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 1511 af 27. december 2009 om ændring af udlændingeloven (gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visum (visumkodeks) m.v.) med senere ændringer.

Visumkodeksen indeholder regler om bl.a. indgivelse af ansøgninger, om sagsbehandlingstid og om afgørelsen af visumsager, herunder ved fastlæggelse af de overordnede rammer for, hvornår der skal meddeles afslag på en ansøgning om visum.

Visumkodeksen suppleres af Europa-Kommissionens afgørelse af 19. marts 2010 med senere ændringer om en håndbog om behandling af visumansøgninger og ændring af udstedte visa (visumhåndbogen)¹⁾. Denne håndbog indeholder vejledende retningslinjer for den praktiske anvendelse af visumkodeksen. Håndbogen er ikke bindende for myndighederne, men indeholder væsentlige fortolkningsbidrag og tilstræber en ensartet anvendelse af reglerne.

Sagsbehandlingen på visumområdet foregår i elektroniske sagsbehandlingssystemer, og de enkelte Schengenlandes visumsystemer er koblet til et fælles europæisk visuminformationssystem (VIS). Reglerne om VIS-systemet findes i Europaparlamentets og Rådets forordning nr. 767/2008 med senere ændringer om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarige ophold (VIS-forordningen). Denne forordning blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 431 af 1. juni 2008 om ændring af udlændingeloven (gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet m.v.).

VIS-systemet giver mulighed for, at Schengenlandene kan optage og registrere en visumansøgers biometriske data (fotografi og fingeraftryk), ligesom systemet giver Schengenlandene adgang til at se, om en visumansøger tidligere har ansøgt om visum til et andet Schengenland og i givet fald udfaldet af denne sag. Idriftsættelsen af VIS-systemet blev påbegyndt den 11. oktober 2011 i bl.a. Nordafrika, og systemet blev i resten af verden færdigudrullet for alle Schengenlande i februar 2016.

I tillæg til de nævnte regler om visum indeholder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/399 af 9. marts 2016 med senere ændringer om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeksen)²⁾ en række regler om grænsepassage og grænsekontrol, som både gælder for visumpligtige og visumfritagne udlændinge. Schengengrænsekodeksen fastlægger bl.a. en række grundlæggende indrejsebetingelser, som en udlænding skal opfylde for at kunne indrejse og opholde sig i et Schengenland i op til 90 dage inden for en periode på 180 dage.

Endelig indeholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet) enkelte bestemmelser om visum for unionsborgere og deres familiemedlemmer³⁾.

1.3.2. Nationale regler

De overordnede nationale regler om udlændinges indrejse og ophold i Danmark findes i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020 med senere ændringer.

Udlændingeloven indeholder bl.a. en række grundlæggende bestemmelser om visumfritagelse og visumpligt (§§ 1-3 a), om forskellige typer visum (§§ 4-4 b), om tildeling af karens ved misbrug af visumsystemet (§ 4 c) og om kompetencefordelingen på visumområdet (§§ 46-47 b).

Bekendtgørelse nr. 98 af 28. januar 2020 om udlændinges adgang til Danmark på grundlag af visum med senere ændringer (visumbekendtgørelsen) indeholder en række nærmere regler, herunder uddybende bestemmelser om visumpligt og visumfritagelse, om indgivelse af ansøgninger om visum, om betingelser for udstedelse af visum, om de grundlæggende hensyn i sagsbehandlingen og om sagsfordelingen mellem de involverede myndigheder.

2. Visumpligt og visumfritagelse

Udlændinge skal have deres pas eller andet rejsedokument viseret (dvs. påført visum) forud for indrejse her i landet, medmindre de er fritaget for visum, jf. visumbekendtgørelsens § 1, jf. udlændingelovens § 3, jf. § 39, stk. 2.

2.1. Nordiske statsborgere og udlændinge med bopæl i de nordiske lande

Statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige kan uden visum indrejse og opholde sig her i landet, jf. udlændingelovens § 1.

Unge under 18 år, som har fast bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige, men som ikke er statsborgere i nogen af disse lande, er ligeledes fritaget for krav om visum, hvis de rejser i en gruppe med nordiske unge i forbindelse med skolerejser, sportsarrangementer og lignende af maksimalt en måneds varighed, og indreisen og udreisen med gruppen sker direkte henholdsvis fra og til Finland, Island, Norge eller Sverige, jf. visumbekendtgørelsens § 2, nr. 8, jf. udlændingelovens § 39, stk. 2.

2.2. Statsborgere i EU- eller EØS-lande samt Schweiz

Udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union (EU) eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), samt schweiziske statsborgere kan indrejse og opholde sig her i landet i indtil tre måneder uden visum, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1 og 5.

En liste over EU-medlemsstater og lande omfattet af EØS-aftalen kan findes på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Det bemærkes, at Storbritannien udtrådte af EU den 31. januar 2020 med en udtrædelsesaftale, som fastsætter en tidsbegrænset overgangsperiode, der gælder frem til den 31. december 2020 med mulighed for forlængelse i 1-2 år.

I overgangsperioden finder EU-retten (dvs. EU-reglerne om fri bevægelighed) fortsat anvendelse. Statsborgere fra Storbritannien kan således som hidtil indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder uden visum, jf. udlændingelovens § 2, stk. 1 og 5, ligesom de i overgangsperioden kan tage fast ophold i Danmark i henhold til EU-reglerne om fri bevægelighed.

Det bemærkes i den forbindelse, at statsborgere fra Storbritannien, der indrejser efter overgangsperiodens udløb, og som ikke er omfattet af udtrædelsesaftalen, også er visumfri.⁴⁾

2.3. Tredjelandstatsborgere med opholdstilladelse i et Schengenland

Udlændinge, der har opholdstilladelse eller langtidsvisum udstedt af et andet Schengenland, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet uden visum i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, jf. udlændingelovens § 2 b, stk. 1 og 3.

En oversigt over forskellige typer af opholdstilladelser fremgår af visumhåndbogens bilag 2.⁵⁾

2.4. Tredjelandssstatsborgere med EU-opholdskort

Det følger af opholdsdirektivets artikel 5, stk. 2, at tredjelandsfamiliemedlemmer til unionsborgere, som er visumpligtige i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001 (nu forordning (EU) 2018/1806), eller national lovgivning, er fritaget for kravet om visum, hvis de er i besiddelse af et gyldigt opholdskort jf. opholdsdirektivets artikel 10.

Tredjelandsfamiliemedlemmer er ligeledes fritaget for kravet om visum, hvis de pågældende har et tidsbegrænset EU-opholdskort efter direktivets artikel 20.

Det betyder, at udlændinge, der er i besiddelse af et EU-opholdskort udstedt af et andet Schengenland, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet uden visum i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, jf. visumbekendtgørelsens § 2, nr. 3, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4.

Dette indebærer eksempelvis, at en tredjelandssstatsborger, som er gift med en fransk statsborger, og som opholder sig i Tyskland på grundlag af et EU-opholdskort, kan indrejse her i landet uden visum.

Udlændinge, der på baggrund af deres familiemæssige tilknytning til en unionsborger er i besiddelse af et EU-opholdskort udstedt af et land uden for Schengensamarbejdet⁶⁾, har ligeledes ret til at indrejse og opholde sig her i landet uden visum i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvis de ledsager eller slutter sig til unionsborgeren, jf. visumbekendtgørelsens § 2, nr. 4, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4.

Eksempelvis kan en tredjelandssstatsborger, som er gift med en tysk statsborger, og som opholder sig i Irland eller Rumænien på grundlag af et EU-opholdskort, ledsage ægtefællen på en rejse til Danmark uden visum. Tredjelandssstatsborgeren kan ligeledes indrejse alene i Danmark på grundlag af et EU-opholdskort for at tilslutte sig en unionsborger, der befinder sig i Danmark. Tredjelandssstatsborgeren er derimod ikke fritaget for kravet om visum, hvis den pågældende rejser alene til Danmark, mens ægtefællen bliver i Irland eller Rumænien.

I de tilfælde, hvor en dansk statsborger har taget fast ophold i et andet EU-land eller EØS-land eller i Schweiz, f.eks. som arbejdstager, og den danske statsborgers visumpligtige familiemedlemmer ønsker at rejse til Danmark på turist- eller familiebesøg sammen med den danske statsborger, men hvor det visumpligtige familiemedlem ikke har fået udstedt opholdskort eller har en opholdstilladelse i et andet Schengenland, har familiemedlemmet ret til at få visumansøgningen behandlet i henhold til EU-reglerne.

Se afsnit 11 for uddybning af visumreglerne efter EU-retten.

2.5. Tredjelandssstatsborgere i øvrigt

Visumforordningen⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 med senere ændringer indeholder en liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af Schengenlandenes ydre grænser, og en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for krav om visum.

Listen over visumpligtige og visumfritagne lande er desuden optaget som bilag 1 til visumhåndbogen.

2.5.1. Nationale undtagelser fra de fælles lister om visumpligt og visumfritagelse

De enkelte Schengenlande har i medfør af visumforordningens artikel 6 mulighed for at indføre undtagelser fra de fælles regler om visumpligt og visumfritagelse i relation til bestemte persongrupper.

Danmark har i medfør af ovennævnte bestemmelse indført visumfrihed for visse besætningsmedlemmer på fly, visse besætningsmedlemmer på skibe samt indehavere af nærmere bestemte rejsedokumenter, herunder visse diplomatpas og biometriske pas.

En oversigt over Danmarks og de øvrige Schengenlandes nationale fravigelser af de fælles regler findes i visumhåndbogens bilag 5.

Opdateringer offentliggøres desuden løbende på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

2.5.2. Visumfrihed for tyrkiske tjenesteydere mv.

Tyrkiske statsborgere er som udgangspunkt visumpligtige ved indrejse i Schengenlandene i medfør af reglerne omtalt i afsnit 2.5.

Tyrkiske statsborgere, der bor og arbejder i Tyrkiet, og som kan betegnes som tjenesteydere, kan dog indrejse visumfrit i Danmark, hvis formålet med opholdet er at udføre tjenesteydelser i Danmark af kortere varighed.

En tyrkisk statsborger skal i forbindelse med kontrollen ved den danske grænse kunne dokumentere, at vedkommende skal til Danmark med henblik på udførelse af en tjenesteydelse her i landet eller med henblik på midlertidig beskæftigelse som arbejdstager inden for ovennævnte områder.

En tyrkisk statsborger, der er visumfritaget som følge af ovennævnte, må maksimalt opholde sig i Danmark i 90 dage inden for en periode på 180 dage.

2.6. Bilaterale visumfrihedsaftaler

Udlændinge, der er statsborgere i lande, som Danmark forud for Schengenkonventionens ikrafttræden har indgået en bilateral visumfritagelsesaftale med, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen, jf. udlændingelovens § 3, stk. 2.

Danmark har indgået sådanne aftaler med følgende visumfrie lande: Amerikas Forenede Stater (USA), Australien, Canada, Chile, Israel, Japan, Malaysia, New Zealand, Singapore og Sydkorea.

Retten til indrejse og ophold i medfør af de bilaterale visumfrihedsaftaler udgør et supplement til de pågældende nationaliteters almindelige ret til visumfrie ophold i Schengenlandene.

Statsborgere fra *Australien, Canada, Israel, Japan og Singapore* kan opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder regnet fra datoen for indreisen i Danmark eller et andet nordisk land. I de nævnte 3 måneder fradrages den tid, hvori udlændingen inden for 6 måneder fra en sådan indrejse har opholdt sig i Danmark eller et andet nordisk land.

Statsborgere fra *Malaysia* kan opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder regnet fra datoen for indreisen i Danmark eller et andet nordisk land (dog ikke Island). I de nævnte 3 måneder fradrages den tid, hvori udlændingen inden for 6 måneder fra en sådan indrejse har opholdt sig i Danmark eller et andet nordisk land (dog ikke Island).

Statsborgere fra *Amerikas Forenede Stater (USA)* og *New Zealand* kan opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder regnet fra datoen for indreisen i Danmark. I de nævnte 3 måneder fradrages den tid, hvori udlændingen inden for 6 måneder fra en sådan indrejse har opholdt sig i Danmark.

Statsborgere fra *Chile* kan opholde sig i Danmark i indtil 90 dage regnet fra datoen for indrejsen i Danmark eller et andet nordisk land. I de nævnte 90 dage fradrages den tid, hvori udlændingen inden for 180 dage fra en sådan indrejse har opholdt sig i Danmark eller et andet nordisk land.

Statsborgere fra *Sydkorea* kan opholde sig i Danmark i indtil 90 dage regnet fra datoen for indrejsen i Danmark eller et andet nordisk land. I de nævnte 90 dage fradrages den tid, hvori udlændingen inden for 6 måneder fra en sådan indrejse har opholdt sig i Danmark eller et andet nordisk land.

2.7. Visumpligt for udlændinge med indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 3 a skal alle udlændinge, der har indrejseforbud i Danmark, have visum for at indrejse og opholde sig her i landet.

Dette gælder uanset udlændingens statsborgerskab, og uanset om udlændingen er i besiddelse af et Schengenvisum udstedt af et andet Schengenland.⁸⁾

Se afsnit 5.6.1 om praksis for udstedelse af visum til personer med indrejseforbud.

3. Definition af visum

3.1. Schengenvisum

Et Schengenvisum – også benævnt et ensartet visum – er en tilladelse, som visumpligtige udlændinge skal indhente forud for indrejse i Danmark eller et andet Schengenland med henblik på kortvarigt ophold.

Besiddelse af et Schengenvisum giver ikke i sig selv indehaveren ret til at indrejse i Schengenområdet. Det kræves yderligere, at udlændingen på indrejsetidspunktet opfylder en række grundlæggende indrejsebetingelser, som følger af Schengengrænsekodeksen.⁹⁾

Et Schengenvisum udstedes, således at det er gyldigt for maksimalt 90 dages ophold og for én, to eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum, men dog således, at varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Schengenlandene ikke må overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning, jf. udlændingelovens § 4.

Fra de 90 dages ophold trækkes den tid, hvori ansøgeren inden for de seneste 180 dage allerede har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland. Har ansøgeren opholdt sig i et andet Schengenland end Danmark på grundlag af en opholdstilladelse eller et langtidsvisum begrænset til dette Schengenland, fratrækkes denne tid dog ikke, jf. udlændingelovens § 4, stk. 2.

Et Schengenvisum gælder for indrejse og ophold i alle Schengenlande, medmindre andet er angivet, jf. udlændingelovens § 4.

Et visum giver ikke ret til at arbejde i Danmark, medmindre visumindehaveren er fritaget for arbejdstilladelse efter reglerne i udlændingebekendtgørelsens § 24, eller omfattet af ordningen om ulønnet frivilligt arbejde. Læs nærmere om ordningen om ulønnet frivilligt arbejde under afsnit 5.6.4.4.

3.2. Lufthavnstransitvisum

Et lufthavnstransitvisum er en tilladelse til at rejse i transit gennem de internationale transitområder i en eller flere af Schengenlandenes lufthavne, jf. visumkodeksens artikel 2, nr. 5.

Et lufthavnstransitvisum giver alene indehaveren ret til at opholde sig i de internationale transitområder i Schengenlandenes lufthavne i forbindelse med en mellemlanding, men ikke ret til indrejse i Schengenlandene, jf. visumbekendtgørelsens § 4, nr. 2.

Det er kun visse nærmere opregnede nationaliteter eller specifikke persongrupper, der skal have udstedt lufthavnstransitvisum for at kunne mellemlande i Schengenlandene. I visumhåndbogens bilag 7 a findes en oversigt over de nationaliteter og persongrupper, der skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum ved transit i Schengenlandenes lufthavne. I håndbogens bilag 7 b findes endvidere en oversigt over de nationaliteter og persongrupper, der skal være i besiddelse af et lufthavnstransitvisum ved transit i bestemte Schengenlandes lufthavne.

3.3. Territorialt begrænset visum (VLTV)

Hvis en ansøger ikke opfylder betingelserne for udstedelse af Schengenvisum, kan de danske myndigheder undtagelsesvist udstede et visum, som alene er gyldigt for ophold i Danmark eller i et eller flere Schengenlande, jf. udlændingelovens § 4 a og visumkodeksens artikel 25.¹⁰⁾

4. Ansøgning om visum

4.1. Ansøgningssted

En ansøgning om Schengenvisum til Danmark eller til et land, som Danmark repræsenterer, vil som udgangspunkt blive afgjort af en dansk ambassade eller et dansk generalkonsulat. Ansøgningen indgives digitalt via den elektroniske platform ApplyVisa og skal som udgangspunkt indgives via et privat visumansøgningscenter i det land, hvor ansøgeren har sin lovlige bopæl. Hvis ansøgeren opholder sig lovligt i et andet land end bopælslandet, kan ansøgningen dog også indgives i dette land, hvis den danske repræsentation vurderer, at valget af ansøgningssted er begrundet, jf. visumkodeksens artikel 6, stk. 2.

Hvis ansøgeren ønsker at besøge flere Schengenlande, eller hvis der foretages flere individuelle rejser inden for en periode på to måneder, skal visumansøgningen som udgangspunkt indgives til en repræsentation for det Schengenland, som udgør rejsens (rejsernes) hoveddestination for så vidt angår varigheden, beregnet i dage, eller formålet med opholdet, eller – hvis hoveddestinationen ikke kan fastslås – til en repræsentation for det land, hvis ydre grænser ansøgeren planlægger at passere ved indreisen på Schengenlandenes område, jf. visumkodeksens artikel 5, stk. 1.

Er den repræsentation i det land, hvor ansøgningen er indgivet, ikke kompetent til at behandle ansøgningen, returneres ansøgningen, visumgebyret tilbagebetales, og der gives oplysning om, hvilken repræsentation der er kompetent til at behandle sagen, jf. visumkodeksens artikel 18.

4.1.1. Danske repræsentationer

Efter udlændingelovens § 47, stk. 2, 1. pkt., kan danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet bemyndiges til at træffe afgørelse i sager om visum.¹¹⁾

En ansøgning om visum kan, når Danmark er den kompetente stat, indgives via et privat visumansøgningscenter, der vil modtage sagen og videresende den til en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation, som i medfør af ovennævnte regler er bemyndiget til at behandle visumansøgninger, jf. visumbekendtgørelsens § 6. Et sådant privat visumansøgningscenter kan modtage og oprette ansøgninger om visum samt varetage opgaver i forbindelse med optagelse af fingeraftryk, men kan ikke træffe afgørelse om en visumansøgning, jf. udlændingelovens § 47, stk. 3, og visumbekendtgørelsens § 6, stk. 3.

Information om, hvor ansøgninger kan indgives i udlandet, kan findes på Udenrigsministeriets hjemmeside <https://um.dk/en/travel-and-residence/where-to-apply/>.

I lande, hvor Danmark har etableret rejsebureauordninger og turistordninger¹²⁾, kan en ansøgning om visum desuden indgives gennem et akkrediteret rejsebureau. Et rejsebureau kan alene tage imod visumansøgninger og via et privat ansøgningscenter videreformidle disse til en dansk repræsentation, jf. visumbekendtgørelsens § 6, stk. 4. Hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningen skal have optaget biometri, vil den pågældende således være nødt til at møde på et privat visumansøgningscenter.

Endelig kan en ansøgning om visum i særlige tilfælde indgives til Udlændingestyrelsen eller politiet i forbindelse med ansøgning om visum ved grænsen, jf. visumbekendtgørelsens § 6, stk. 5. Læs nærmere herom i afsnit 9.

4.1.2. Udenlandske repræsentationer (repræsentationsaftaler)

Danmark har ikke en viseringsbemyndiget repræsentation i alle lande, men har nogle steder valgt at indgå repræsentationsaftaler med andre Schengenlande i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksens artikel 8, jf. udlændingelovens § 47, stk. 2, 3. pkt.

En ansøgning om visum skal således indgives til et andet Schengenlands repræsentation i ansøgerens bopælsland, hvis der er indgået en repræsentationsaftale, jf. visumbekendtgørelsens § 6, stk. 2.

Når Danmark har indgået aftale med et andet Schengenland om at blive repræsenteret af det pågældende land, betyder det, at repræsentationen for det pågældende Schengenland kan behandle og træffe beslutning om visumansøgninger på Danmarks vegne.

Når en ansøgning om visum behandles på Danmarks vegne af et andet Schengenland, træffer det repræsenterende Schengenland afgørelse om visumansøgningen i overensstemmelse med reglerne i visumkodeks og dets nationale regler og praksis. En klage over et afslag på visum meddelt af det repræsenterende Schengenland skal ligeledes indgives til det repræsenterende lands relevante klageinstans. Det følger af reglerne i visumkodeks og afslagsbilaget (bilag 6 til visumkodeks), at der ved afgørelser om afslag på visum skal gives klagevejledning, hvoraf det bl.a. skal fremgå, hvilken relevant myndighed i det land, der har givet afslaget, klagen skal sendes til, og fristen herfor.

Hvis ansøgeren opholder sig lovligt i et andet land end bopælslandet, kan ansøgningen dog også indgives i dette land, hvis den danske repræsentation vurderer, at valget af ansøgningssted er begrundet, jf. visumkodeksens artikel 6, stk. 2.

Information om Danmarks repræsentationsaftaler med andre Schengenlande kan findes på Udenrigsministeriets hjemmeside www.um.dk.

4.2. Krav til ansøgningen

Det fremgår af visumkodeksens artikel 10, stk. 1, at en ansøger som udgangspunkt skal møde personligt op i forbindelse med indgivelsen af en visumansøgning med henblik på optagelse af fingeraftryk. Ansøgere skal indgive deres ansøgning elektronisk via det elektroniske system ApplyVisa og efterfølgende indgive et print af ansøgningen samt diverse dokumenter via et privat ansøgningscenter.

En ansøger skal altid møde personligt op ved indgivelsen af den første visumansøgning, idet der skal optages fingeraftryk, jf. nærmere visumkodeksens artikel 13 og visumbekendtgørelsens § 7, stk. 6.

Det følger endvidere af visumkodeksens artikel 10, stk. 3, at en visumansøger ved ansøgningens indgivelse skal fremlægge ansøgningsskema, rejsedokument og fotografi, ligesom ansøgeren som udgangspunkt

skal have optaget fingeraftryk. Ansøgeren skal desuden betale visumgebyr, fremlægge relevant dokumentation og eventuelt dokumentere at være i besiddelse af en passende og gyldig rejsesygeforsikring, medmindre ansøgeren er fritaget for herfor jf. visumkodeksens artikel 15. Dette fremgår ligeledes af visumbekendtgørelsens § 7 og 8.

Nogle af disse krav skal være opfyldt, for at ansøgningen overhovedet kan tages under behandling. Disse krav omtales i afsnit 4.3.

De øvrige krav har ansøgeren mulighed for at opfylde, efter at sagen er taget under behandling. Disse krav omtales i afsnit 5.

4.3. Antagelighed

Visumkodeksens artikel 19 og visumbekendtgørelsens § 7 fastlægger en række betingelser for, at en visumansøgning er antagelig. Det betyder, at ansøgningen som udgangspunkt kun kan tages under behandling, hvis disse betingelser er opfyldt.

Det drejer sig om følgende betingelser:

- Ansøgningen kan indgives højst seks måneder inden starten på den forventede rejse og som hovedregel senest 15 kalenderdage inden starten på den forventede rejse. Søfarende kan dog under udførelsen af deres arbejde indgive en visumansøgning højst ni måneder inden starten på den forventede rejse.
- Ansøgeren skal indgive et manuelt eller elektronisk udfyldt og underskrevet ansøgningsskema.
- Ansøgeren skal fremlægge gyldigt pas eller andet gyldigt rejsedokument.
- Ansøgeren skal have optaget fotografi og fingeraftryk.
- Ansøgeren skal betale visumgebyr.

Hvis en eller flere af ovennævnte betingelser ikke er opfyldt, afvises ansøgningen, jf. nærmere visumkodeksens artikel 19, stk. 3, og visumbekendtgørelsens § 7, stk. 1.

Dog kan en ansøgning undtagelsesvist tages under behandling af humanitære grunde, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, jf. visumkodeksens artikel 19, stk. 4, og visumbekendtgørelsens § 7, stk. 9.

Repræsentationernes afvisning af en visumansøgning under henvisning til, at ansøgningen ikke er antagelig, kan ikke påklages.

4.3.1. Ansøgningstidspunkt

Ifølge visumkodeksens artikel 9, stk. 1, og visumbekendtgørelsens § 7, stk. 2, kan en visumansøgning indgives højst seks måneder inden starten på den forventede rejse og som hovedregel senest 15 kalenderdage inden starten på den forventede rejse.

Søfarende, der skal rejse i forbindelse med udførelsen af deres opgaver, kan indgive ansøgningen højst ni måneder inden starten på den forventede rejse.

I begrundede individuelle hastetilfælde kan den danske repræsentation eller de centrale myndigheder give mulighed for at behandle ansøgninger, der indgives senere end 15 kalenderdage inden starten på den forventede rejse.

Er der tidligere udstedt et visum, og er det ikke udløbet, kan ansøgning først indgives efter udløbet af det tidligere udstedte visum, medmindre det nævnte visum allerede er benyttet fuldt ud.

En indehaver af et visum gældende for flere indrejser og med en gyldighed på mindst 6 måneder kan indgive ansøgning om nyt visum inden udløbet af det første visum. Gyldigheden af det nye visum skal være fortløbende i forhold til det nuværende visum, da en person ikke kan have to gyldige visa inden for samme periode.

Der henvises i øvrigt til visumhåndbogens del II, afsnit 1.3 og afsnit 2.1.

4.3.2. Ansøgningsskema

Ifølge visumkodeksens artikel 11 og visumbekendtgørelsens § 7, stk. 3, skal en visumansøger indgive et manuelt eller elektronisk udfyldt ansøgningsskema af den type, der er optrykt som bilag 1 til visumkodeksen. Ansøgningsskemaet skal underskrives. Det kan underskrives manuelt eller elektronisk, hvis elektronisk signatur anerkendes af den medlemsstat, der har kompetence til at behandle og træffe beslutning om en ansøgning.

I praksis er det alene muligt at indgive en ansøgning elektronisk via ApplyVisa. Såfremt en ansøger ikke har mulighed for at ansøge elektronisk via ApplyVisa, er det muligt at møde op på et privat visumansøgningscenter og udfylde sin ansøgning på ApplyVisa på en PC, som det private ansøgningscenter stiller til rådighed. Det private ansøgningscenter kan i disse tilfælde assistere med udfyldelsen online.

4.3.3. Rejsedokument

Ifølge visumkodeksens artikel 12 og visumbekendtgørelsens § 7, stk. 4, skal en visumansøger fremlægge et gyldigt rejsedokument, der opfylder følgende kriterier:

1. Det skal være gyldigt i mindst tre måneder efter datoen for den forventede udrejse fra medlemsstaternes område, eller, i tilfælde af flere rejser, efter datoen for den seneste forventede udrejse fra medlemsstaternes område. Hvis der er tale om et begrundet hastetilfælde, kan dette krav dog frafaldes.
2. Det skal indeholde mindst to tomme sider.
3. Det skal være udstedt inden for de seneste ti år.

4.3.4. Fotografi og fingeraftryk

Ifølge visumkodeksens artikel 13 og visumbekendtgørelsens § 7, stk. 5 og 6, skal myndighederne indsamle en visumansøgers biometriske identifikatorer, som omfatter et ansigtsbillede og ti fingeraftryk.

Dog er nogle persongrupper fritaget for krav om optagelse af fingeraftryk mv. jf. visumkodeksens artikel 13, stk. 7.

For nærmere information om kravene til fotografi og fingeraftryk henvises til visumhåndbogens del II, afsnit 4.

4.3.5. Gebyr og servicegebyr

Ifølge visumkodeksens artikel 16 skal en voksen visumansøger som udgangspunkt betale et visumgebyr på 80 euro og børn i aldersgruppen 6 til og med 11 år skal som udgangspunkt betale et visumgebyr på 40 euro.¹³⁾ Nogle persongrupper skal dog betale et lavere gebyr, mens andre persongrupper helt er fritaget for kravet om gebyrbetaling.

For nærmere information om gebyrer og gebyrfritagelse henvises til visumhåndbogens del II, afsnit 3.4.

Ud over visumgebyret kan eksterne tjenesteydere (private visumansøgningscentre) opkræve et supplerende servicegebyr, jf. visumkodeksens artikel 17.

5. Vurdering af en ansøgning om visum

Det fremgår bl.a. af visumkodeksens artikel 21, at myndighederne skal kontrollere, om ansøgeren opfylder de grundlæggende indrejsebetingelser, der følger af Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, litra a, c, d og e, dvs.:

- Ansøgeren skal have et gyldigt rejsedokument (litra a).
- Ansøgeren skal redegøre¹⁴⁾ for formålet med og vilkårene for opholdet og dokumentere at være i besiddelse af nødvendige midler til underhold og hjemrejse (litra c).
- Ansøgeren må ikke være indberettet til Schengeninformationssystemet (SIS II) som uønsket (litra d).
- Ansøgeren må ikke udgøre en trussel for Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller nationale sikkerhed eller sundhed (litra e).

Herudover skal myndighederne kontrollere, at ansøgerens rejsedokument er ægte, at ansøgeren har en passende og gyldig rejsesygeforsikring, og at ansøgerens eventuelle ophold i Schengenområdet ikke vil komme til at overstige de maksimale 90 dage inden for en periode på 180 dage, som et visum kan meddeles for.

Visumkodeksens artikel 21 skal ses i sammenhæng med reglerne om afslag i artikel 32, bilag VI og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, idet undersøgelserne efter artikel 21 har til formål at fastslå, om der kan meddeles visum, eller om der foreligger en grund til at meddele afslag.

På den baggrund bør sagsbehandlingen i en visumsag omfatte følgende:

- undersøgelse af rejsedokumentets ægthed
- vurdering af ansøgerens redegørelse for formålet med og vilkårene for opholdet, eller for den planlagte lufthavnstransit
- kontrol af tilstrækkelige subsistensmidler
- kontrol af opholdets varighed
- opslag i Schengeninformationssystemet (SIS II)
- undersøgelse af, om ansøgeren udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser, navnlig når den pågældende på dette grundlag er indberettet som uønsket i Schengenlandenes nationale databaser
- kontrol af rejsesygeforsikring
- vurdering af pålideligheden af de forelagte oplysninger og dokumenter
- vurdering af, om ansøgeren har til hensigt at forlade Schengenområdet inden udløbet af det visum, der ansøges om

5.1. Undersøgelse af rejsedokumentets ægthed

Ifølge visumkodeksens artikel 21, stk. 3, litra a, skal myndighederne kontrollere, at det rejsedokument, som ansøgeren har fremlagt, ikke er falsk eller forfalsket.

Bestemmelsen finder både anvendelse, hvis ansøgeren gør brug af et rejsedokument, der ikke er udstedt af den angivne udsteder, hvis ansøgeren gør brug af et ægte rejsedokument, hvori der er foretaget uautoriserede ændringer, og hvis ansøgeren gør brug af et ægte dokument, som tilhører en anden person.

Vurderingen af, om et rejsedokument er ægte, foretages som udgangspunkt af de visumudstedende myndigheder. Såfremt der er tvivl, bør rejsedokumentet forelægges personer med særlig ekspertise på området.

Der henvises til afsnit 10.1 om afslag på visum.

5.2. Vurdering af ansøgerens redegørelse for formålet med og vilkårene for opholdet

Ifølge visumkodeksens artikel 21, stk. 3, litra b, skal myndighederne bl.a. kontrollere ansøgerens redegørelse for formålet med og vilkårene for det forventede ophold.

Det følger supplerende af visumkodeksens artikel 14 og visumbekendtgørelsens §§ 10-13, at en visuman søger bl.a. skal fremlægge dokumentation for rejsens formål og dokumentation, der giver mulighed for at vurdere, om ansøgeren har til hensigt at forlade Schengenområdet inden udløbet af det visum, der ansøges om.

Bilag II til visumkodeksen indeholder en ikke-udtømmende liste over den dokumentation, som myndighederne kan kræve, jf. artikel 14, stk. 3.

Repræsentationerne vurderer inden for rammerne af det lokale Schengensamarbejde opfyldelsen af de i artikel 14, stk. 1, fastsatte betingelser om at tage hensyn til de lokale forhold og de migrations- og sikkerhedsrelaterede risici, jf. artikel 14, stk. 5.

Hvor det er nødvendigt for at tage hensyn til de lokale forhold, vedtager EU-Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter en harmoniseret liste over den dokumentation, der skal anvendes i hver enkelt jurisdiktion, jf. artikel 14, stk. 5, i visumkodeks.

I det omfang der er udarbejdet sådanne lokale harmoniserede dokumentationslister, der er godkendt af medlemsstaterne, kan Schengenlandene ikke generelt fravige kravene på disse lister. Repræsentationerne har dog mulighed for at fravige et eller flere dokumentationskrav, hvis de kender ansøgeren for den pågældendes integritet og pålidelighed, navnlig som følge af lovlig anvendelse af tidligere visa, forudsat at der ikke hersker tvivl om, at den pågældende opfylder de grundlæggende indrejsebetingelser i Schengenengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, jf. visumkodeksens artikel 14, stk. 6.

Ved vurderingen af, om en ansøger har godtgjort formålet med det forventede ophold, lægger myndighederne blandt andet vægt på, om ansøgeren har indleveret relevant dokumentation, herunder dokumentation anført i Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelser om udarbejdelse af listerne over dokumentation, jf. visumbekendtgørelsens § 10, stk. 1.

Herudover beror det på en konkret vurdering, hvilke oplysninger og hvilken dokumentation, der bør indhentes i den enkelte sag.

I afsnit 5.2.1-5.2.5 gennemgås de krav, der sædvanligvis bør stilles i forbindelse med forskellige typer af visumbesøg. Der henvises i øvrigt til afsnit 10.2 om afslag på visum.

Myndighederne kan fravige de beskrevne retningslinjer, hvis formålet med opholdet er tilstrækkeligt dokumenteret på anden vis, eller hvis der er tale om en ansøger, som myndighederne i forvejen kender for sin integritet og pålidelighed, f.eks. som følge af tidligere problemfrie ophold. Der henvises i øvrigt til afsnit 5.9.1 om visum efter en konkret vurdering (bona fide).

Ved vurderingen af, om en ansøger opfylder vilkårene for opholdet, lægger myndighederne bl.a. vægt på, om ansøgerens rejsedokument opfylder en række betingelser, jf. visumbekendtgørelsens § 13. Der henvises til afsnit 5.2.6.

5.2.1. Dokumentation i sager om turist- og privatbesøg

Praksis for meddelelse af visum med henblik på turist- og privatbesøg varierer, afhængig af hvor høj risiko der generelt er for, at personer fra ansøgerens hjemland vil tage ophold i Danmark eller andre Schengenlande.

Der er foretaget en inddeling af de visumpligtige lande i 5 hovedgrupper¹⁵⁾ på grundlag af oplysninger om den generelle situation i hjemlandet og kendte immigrationsmønstre. I hovedgrupper, der generelt er kendetegnet ved en lav immigrationsrisiko, gives der som udgangspunkt visum til en bredere personkreds end i hovedgrupper kendetegnet ved en høj risiko for immigration.

Spørgsmålet om, hvilken dokumentation der bør indhentes i en visumsag vedrørende turist- eller privatbesøg, afhænger af, hvilke betingelser ansøgeren skal opfylde for at få visum og beror således i nogen grad på, hvilken hovedgruppe ansøgeren tilhører, medmindre ansøgeren i øvrigt vurderes bona fide.

Hvis der efter praksis meddeles visum til besøg, der udelukkende har karakter af turistbesøg, bør kravene til dokumentation være begrænsede og i overensstemmelse med den harmoniserede EU-Schengen dokumentationsliste, idet det alene skal godtgøres, at ansøgeren faktisk ønsker at besøge Danmark som turist. Myndighederne vil ofte kunne fastslå dette allerede ved gennemgangen af ansøgningen og den indleverede dokumentation, f.eks. hvis der foreligger en troværdig beskrivelse af den planlagte rejse eller gennem interview med ansøgeren. Efter omstændighederne kan myndighederne indhente nærmere oplysninger eller dokumentation. Dokumentation i form af reservation af flybillet eller hotelreservation bør dog kun kræves undtagelsesvist, hvis der er konkret anledning til at betvivle, at formålet med opholdet er et turistbesøg i Danmark.¹⁶⁾

Hvis det efter praksis er en betingelse for meddelelse af visum, at der består en familiemæssig relation mellem ansøgeren og en vært i Danmark, bør myndighederne i relevant omfang indhente dokumentation for familieforholdet, f.eks. i form af fødselsattester, familieattester, vielsesattester el.lign.

På samme måde bør myndighederne indhente relevante oplysninger om ansøgerens baggrund og situation i hjemlandet, hvis disse forhold efter praksis er af betydning for, om ansøgeren kan få visum.

Hvis der ansøges om visum under henvisning til ekstraordinære omstændigheder i form af alvorlig sygdom hos et nærtstående familiemedlem, bør der kræves dokumentation for sygdommen ved en erklæring fra en person med lægefaglig uddannelse, ligesom der også bør kræves dokumentation for relationen mellem ansøgeren og værten, herunder at der består en særlig tæt og mangeårig tilknytning.

Myndighederne bør ikke anmode om unødvendig dokumentation. Eksempelvis bør myndighederne ikke anmode om at se en vielsesattest, hvis ansøgeren efter praksis kan få visum med henblik på kærestebesøg. Det gælder uanset, om ansøgeren selv har oplyst, at der er tale om besøg hos en ægtefælle.¹⁷⁾

I det omfang en visumansøgning er indgivet med henblik på besøg hos en herboende vært, bør myndighederne kontrollere, om besøget er ventet af værten, og om værten har bekræftet formålet med opholdet, f.eks. i en invitation.

Det er som udgangspunkt en forudsætning for at invitere ansøgere på besøg i Danmark, at værten har fast bopæl og lovligt ophold her i landet. Myndighederne bør derfor endvidere kontrollere disse forhold ved opslag i relevante registre. Kravet om fast bopæl her i landet bør i almindelighed anses for opfyldt, hvis værten er registreret med adresse i Danmark i det centrale personregister (CPR). Hvis udlændingemyndighederne f.eks. fra andre myndigheder får oplyst, at værten reelt ikke er bosat i Danmark, selvom den pågældende er registreret som sådan i CPR, vil kravet om fast bopæl her i landet ikke anses for opfyldt. Kravet om lovligt ophold vil være opfyldt, hvis værten er dansk statsborger eller har opholdstilladelse her i landet, som er gyldig på tidspunktet for visumbesøget. Dansk statsborgerskab kan i almindelighed fastslås ved opslag i CPR. Oplysninger om en eventuel dansk opholdstilladelse kan om nødvendigt kontrolleres ved opslag i udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystemer eller ved gennemgang af eventuelle fysiske udlændingesager, hvis der ikke allerede er indleveret dokumentation

herfor i forbindelse med ansøgningen. I de tilfælde, hvor det er relevant at foretage sådanne opslag i sagsbehandlingssystemerne, forelægger den danske repræsentation sagen for Udlændingestyrelsen.

Selv om værtens opholdstilladelse er udløbet, kan der meddeles visum, hvis opholdstilladelsen er meddelt med mulighed for varigt ophold, og der er ansøgt om forlængelse af tilladelsen. Hvis der derimod er tale om en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold, f.eks. på baggrund af studier eller arbejde, kan der som udgangspunkt ikke meddeles visum, før opholdstilladelsen er blevet forlænget.

Uanset at værten ikke har fast bopæl i Danmark kan der efter praksis meddeles visum til en ægtefælle, fast samlever, kæreste eller mindreårige børn til en dansk statsborger, der er fast etableret i udlandet, hvis den danske statsborger ønsker at holde ferie i Danmark sammen med sin nærmeste familie. Ved fast etablering i udlandet forstås i denne sammenhæng, at den danske statsborger har opgivet sin danske bopæl og har taget længerevarende ophold i udlandet. Det skal i den forbindelse dokumenteres, at den danske statsborger har en fast adresse eller en opholdstilladelse i det pågældende land, f.eks. i form af en adresseattest fra landets bopælsregistreringsmyndighed.

Kortere ophold i udlandet, der alene kan anses at have karakter af ferieophold er ikke ensbetydende med, at den danske statsborger kan anses at have etableret sig fast i udlandet. Det bemærkes således, at der alene er tale om en undtagelse fra kravet om, at værten for besøget skal have fast ophold i Danmark, men at denne undtagelse ikke i øvrigt påvirker vurderingen af, om der konkret er en immigrationsrisiko forbundet med at give visum til den danske statsborgers faste samlever, kæreste eller mindreårige barn.

5.2.2. Dokumentation i sager om forretningsbesøg

Ansøgere, der ønsker at rejse til Danmark på forretningsrejse, kan få visum, hvis der er tale om et reelt forretningsbesøg.

Dette indebærer som udgangspunkt, at der skal fremlægges dokumentation for, at ansøgeren som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige produkter mv. hos en forretningsforbindelse i Danmark, at ansøgeren er erhvervsdrivende, og at opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland.

Der bør desuden kræves dokumentation for, at der forud for ansøgerens indrejse er indgået en aftale eller er etableret kontakt med den inviterende virksomhed i Danmark.

Endvidere bør det generelt kræves, at en repræsentant for virksomheden har tilkendegivet, at besøget er ventet, og at den pågældende har bekræftet besøgets formål. Hvis en sådan bekræftelse ikke fremlægges sammen med ansøgningen, eller hvis der er tvivl om ægtheden eller pålideligheden af dokumentationen, bør der sendes en invitationsblanket til den inviterende forretningsforbindelse, hvori der anmodes om besvarelse af nogle uddybende spørgsmål med henblik på afklaring af parternes eventuelle forudgående forretningsmæssige kendskab til hinanden, hvorledes kontakten er blevet etableret og formålet med besøget.

Myndighederne bør herudover kontrollere, at virksomheden i Danmark er registreret i det Centrale Virksomhedsregister (CVR). Endvidere kan det være relevant at indhente oplysninger om virksomhedens arbejdsområde, f.eks. ved opslag på hjemmesider eller i opslagsværker eller eventuelt gennem direkte kontakt til virksomheden.

Der kan som udgangspunkt også meddeles visum til en medfølgende ægtefælle til en udlænding, der har fået visum til Danmark med henblik på forretningsbesøg. Det er i den forbindelse som udgangspunkt en

forudsætning, at ægtefællerne indgiver deres visumansøgning samtidig, og at det dokumenteres, at de skal rejse sammen.

5.2.3. Dokumentation i sager om besøg med henblik på deltagelse i kulturelle eller videnskabelige arrangementer

Ansøgere, der ønsker at rejse til Danmark med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, kan som udgangspunkt meddeles visum til dette formål.

Det skal i den forbindelse dokumenteres, at arrangementet er arrangeret af danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner eller organisationer, at ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund eller et særligt kendskab, der begrundet deltagelse i det pågældende arrangement, og at formålet med deltagelsen i arrangementet bekræftes af værten.

Kulturelle og videnskabelige arrangementer omfatter f.eks. kongresser, sportsstævner, højskoleophold og lignende, og kravene til dokumentation afhænger af typen af ophold.

Ved visumansøgninger med henblik på højskoleophold kan det f.eks. være relevant at kræve dokumentation for ansøgerens uddannelsesmæssige baggrund og sproglige forudsætninger for at deltage i undervisningen.

Ved visumansøgninger med henblik på deltagelse i et sportsstævne kan myndighederne f.eks. kræve dokumentation for, at ansøgeren har det fornødne kendskab til den pågældende sportsgren og har udøvet denne på et vist professionelt niveau forud for ønsket om indrejse i Danmark, f.eks. i form af dokumentation for medlemskab af en professionel sportsklub eller lignende.

5.2.4. Dokumentation i sager om visum med henblik på modtagelse af medicinsk behandling

Der kan efter praksis gives visum til ansøgere, som ønsker at modtage sygdomsbehandling på et privathospital eller på en privatklinik her i landet.

Ud over de almindelige betingelser for udstedelse af visum kræver det, at der foreligger en skriftligt indgået aftale med det privathospital eller den privatklinik i Danmark, som skal udføre behandlingen, hvori den forventede behandling er konkret og præcist beskrevet, at ansøgningen er vedlagt dokumentation for fuldstændig forudgående betaling for hele opholdet på behandlingsstedet, inklusive omkostninger til forundersøgelse, operation/behandling og efterbehandling/genoptræning/rekreation, og at hele behandlingsforløbet kan gennemføres på de maksimale 90 dage, som et visum kan gives for.

Det er ikke et absolut krav, at behandlingen ikke er tilgængelig i hjemlandet. Hvis der ikke ses at være rimelig grund til, at behandlingen skal foregå i Danmark, kan det dog indgå i vurderingen af, om visumansøgningen reelt er indgivet med dette formål for øje.¹⁸⁾

I visse tilfælde vil det endvidere være nødvendigt, at der foreligger sundhedsvidenskabelige oplysninger om, at den pågældende behandling kan gennemføres uden fare for den offentlige sundhed.

5.2.5. Dokumentation i sager om visum med henblik på deltagelse i retssager

Efter retsplejelovens § 303 kan enhver part i en civil retssag frivilligt fremstille sig og begære personligt at afgive sin forklaring. Den omstændighed, at en visumansøger oplyser, at han eller hun ønsker at afgive forklaring i en retssag, der føres ved en dansk domstol, kan dog ikke i sig selv begrunde, at der gives visum.

Udlændingemyndighederne vurderer således i hver enkelt sag, om der er en risiko for, at ansøgeren vil misbruge et meddelt visum, f.eks. til at søge asyl eller andet længerevarende ophold, eller om visumansøgningen er indgivet med henblik på at omgå reglerne om opholdstilladelse.

Ved vurderingen af asyl- og immigrationsrisikoen lægges der både vægt på visumansøgerens individuelle forhold og på den generelle asyl- eller immigrationsrisiko, der kendetegner ansøgere fra det pågældende land. Det tillægges desuden betydning, hvis ansøgeren f.eks. giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, eller hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, f.eks. hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et tidligere udstedt visum.

Ved vurderingen af, om visumansøgningen er indgivet med henblik på omgåelse af reglerne om opholdstilladelse, vil det bl.a. indgå med betydelig vægt, hvis ansøgeren tidligere er meddelt afslag på ægtefællesammenføring med en herboende ægtefælle under henvisning til reglerne om tvangs- eller proformaægteskaber, eller hvis udlændingemyndighederne tidligere har afvist at behandle en ansøgning om opholdstilladelse indgivet af den pågældende og i den forbindelse har henvist til, at ansøgningen vurderes primært at være indgivet med henblik på opnåelse af processuelt ophold, idet det f.eks. var åbenbart, at udlændingen ikke opfyldte betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse, eller hvis udlændingen allerede var meddelt afslag på det, der blev ansøgt om.

Hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en risiko for, at ansøgeren vil misbruge et meddelt visum, foretager udlændingemyndighederne herefter en afvejning af denne risiko over for ansøgerens interesse i at deltage i den verserende retssag. I den forbindelse lægges der bl.a. vægt på retssagens betydning for ansøgeren og på muligheden for, at ansøgerens personlige deltagelse i retssagen vil kunne påvirke sagens udfald.

Hvis udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens interesse i at deltage i retssagen i Danmark overstiger hensynet til at forebygge misbrug af visumsystemet, vil der som udgangspunkt blive meddelt visum. I sådanne tilfælde begrænses visummets gyldighed til det tidsrum, der er nødvendigt, for at ansøgeren kan varetage sine interesser i forbindelse med retssagen.

Hvis det omvendt vurderes, at hensynet til at forebygge misbrug af visumsystemet vejer tungere end hensynet til ansøgerens interesse i at deltage i retssagen, meddeles der afslag på visum.

Ansøgeren må i så fald i forbindelse med retssagen anmode om tilladelse til at afgive forklaring ved bevisoptagelse i udlandet efter retsplejelovens § 342 eller om at afgive forklaring i form af en skriftlig erklæring efter retsplejelovens § 297.

Hvis retten ikke tillader ansøgeren at afgive forklaring ved bevisoptagelse i udlandet eller ved skriftlig erklæring, kan ansøgeren anmode udlændingemyndighederne om genoptagelse af visumsagens behandling under henvisning til de nye oplysninger, der fremgår af rettens kendelse. Udlændingemyndighederne vil i sådanne tilfælde genoverveje, om der er grundlag for at meddele visum i lyset af de nye oplysninger. Der foretages i den forbindelse en fornyet vurdering af nødvendigheden af ansøgerens forklaring i retten, bl.a. på grundlag af rettens begrundelse for at afvise de ovennævnte muligheder for at afgive forklaring fra udlandet.

I sager, hvor retten har indkaldt en part til et personligt møde efter modpartens påstand, jf. retsplejelovens § 302, stk. 1, tages dette som udtryk for, at retten anser partens tilstedeværelse under retsmødet for nødvendig.

Efter praksis gives der derfor som udgangspunkt visum med henblik på at deltage i et retsmøde, hvis der foreligger dokumentation for, at den pågældende er indkaldt til at afgive partsforklaring for retten.

Dette udgangspunkt kan dog fraviges, hvis udlændingemyndighederne finder, at hensynet til at undgå misbrug af visumsystemet i den konkrete sag overstiger de interesser, der tilgodeses ved ansøgerens tilstedeværelse under retssagen.

I civile sager såvel som straffesager, hvor en ansøger er indkaldt til at vidne, er det en betingelse for meddelelse af visum, at der foreligger dokumentation for et konkret retsmøde, herunder en indkaldelse af ansøgeren med henblik på at afgive vidneforklaring.

Vidnepligten efter retsplejelovens § 168 gælder alene for personer, der bor i Danmark. Personer, der opholder sig i udlandet, kan som udgangspunkt ikke pålægges at afgive forklaring ved en dansk domstol. Hvis disse personer indkaldes som vidner, vil de således ikke være forpligtede til at møde og afgive forklaring i retten.

I forhold til vidner kan der i visse sager foreligge meget tungtvejende hensyn til retssagens oplysning, og der kan derfor efter omstændighederne meddeles visum i videre omfang end til parterne i en retssag.

5.2.6. Dokumentation for opfyldelse af vilkårene for opholdet

Ved vurderingen af, om en ansøger opfylder vilkårene for det forventede ophold, skal myndighederne bl.a. påse, at ansøgerens pas eller andet rejsedokument er anerkendt som rejsелеgitimation af Danmark, jf. visumbekendtgørelsens § 13, stk. 1, jf. udlændingelovens § 39, stk. 1.

Passet eller rejsedokumentet skal desuden være gyldigt i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene, være udstedt inden for de seneste ti år, indeholde to tomme sider og være gyldigt for tilbagerejse til udstederlandet, jf. visumbekendtgørelsens § 13, stk. 2, jf. § 7, stk. 4.¹⁹⁾

Myndighederne kan fravige kravene til passets eller rejsedokumentets tidsmæssige gyldighed i begrundede hastetilfælde, hvis gyldigheden er længere end visummet og gør det muligt for ansøgeren at rejse tilbage til udstederlandet inden udløbet af rejsedokumentet.

Hvis ansøgerens rejsedokument er udstedt af et andet land end hjemlandet, skal det desuden dokumenteres, at ansøgeren er i besiddelse af en tilbagerejsetilladelse til det land, der har udstedt rejsedokumentet, og at tilbagerejsetilladelsen er gyldig i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene, jf. visumbekendtgørelsens § 13, stk. 3. Kravet til tilbagerejsetilladelsens gyldighed kan fraviges i begrundede hastetilfælde, hvis gyldigheden er længere end visummet og gør det muligt for ansøgeren at rejse tilbage til udstederlandet inden udløbet af rejsedokumentet.

Hvis ansøgeren har fast bopæl i et andet land end hjemlandet, skal det ligeledes dokumenteres, at ansøgeren er i besiddelse af en tilbagerejsetilladelse til bopælslandet, som er gyldig i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene, jf. visumbekendtgørelsens § 13, stk. 4. Kravet til tilbagerejsetilladelsens gyldighed kan fraviges i begrundede hastetilfælde, hvis gyldigheden er længere end visummet og gør det muligt for ansøgeren at rejse tilbage til bopælslandet inden udløbet af rejsedokumentet, eller hvis myndighederne vurderer, at ansøgeren utvivlsomt har til hensigt at udrejse i overensstemmelse med et meddelt visum, og ansøgeren faktisk har mulighed for at vende tilbage til sit eget hjemland efter visumopholdet.

For så vidt angår de øvrige vilkår, der følger af Schengengrænsekodeksens artikel 6, henvises til afsnit 4.3.3 og 5.3-5.7.

5.3. Kontrol af tilstrækkelige subsistensmidler

Ifølge visumkodeksens artikel 21, stk. 1, og stk. 3, litra b, skal myndighederne kontrollere, om ansøgeren har de fornødne subsistensmidler, såvel i den påtænkte opholdsperiode som til hjemrejsen til hjemlandet eller bopælslandet eller gennemrejse til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller om den pågældende er i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis.

Vurderingen af subsistensmidler under det forventede ophold foretages på grundlag af varigheden af og formålet med opholdet.

Ved indrejse i Danmark skal en visumindehaver som udgangspunkt dokumentere at være i besiddelse af ca. 500 kr. pr. døgn, hvis der er tale om et hotelophold, mens ca. 350 kr. pr. døgn vil være tilstrækkeligt, hvis visumansøgeren skal bo på vandrerhjem el.lign. Et mindre beløb kan efter omstændighederne anses for tilstrækkeligt, hvis indkvarteringen er betalt i forvejen, eller der er tale om privat indkvartering, og værten har påtaget sig at indestå for alle udgifter.

De enkelte Schengenlande har opstillet forskellige retningslinjer med hensyn til beløbets størrelse. Visumhåndbogens bilag 18 indeholder en oversigt over de krav, der stilles af de forskellige Schengenlande.

Der henvises til afsnit 10.3 og 10.4 om afslag på visum.

5.4. Kontrol af opholdets varighed

Ifølge visumkodeksens artikel 21, stk. 4, skal myndighederne sikre sig, at ansøgeren ikke har overskredet den maksimale længde af det tilladte ophold i Schengenområdet.

Hvis ansøgeren tidligere har opholdt sig i Schengenområdet på grundlag af et visum, skal det således påses, at ansøgeren ikke kommer til at opholde sig i Schengenområdet på grundlag af visum i mere end 90 dage inden for en periode på 180 dage.

For nærmere information om beregningen af tilladte ophold henvises til afsnit 3.1.

For nærmere information om mulighederne for at få udstedt visum gældende for en kortere periode end ansøgt henvises til afsnit 8.4.

Der henvises til afsnit 10.5 om afslag på visum.

5.5. Opslag i Schengeninformationssystemet (SIS II)

Ifølge visumkodeksens artikel 21, stk. 1, og stk. 3, litra c, skal myndighederne kontrollere, om ansøgeren er en person, om hvem der er indgivet indberetning til Schengeninformationssystemet (SIS II) med henblik på at nægte indrejse.

Der foretages opslag i SIS II i forbindelse med oprettelsen af en visumansøgning i visumsystemet.

Hvis ansøgeren fremgår som indberettet til SIS II, sendes der automatisk en høring til Rigspolitiets SIRENE-kontor, som herefter undersøger resultatet nærmere og meddeler, om det kan bekræftes, at ansøgeren er indberettet til SIS II, eller om der er tale om et falsk hit som følge af sammenfald i persondata el.lign.

Hvis SIRENE-kontoret bekræfter en indberetning til SIS II, skal der tillige indhentes oplysninger om, hvilket land der har indberettet ansøgeren, idet ansøgeren skal oplyses om dette.

Der henvises til afsnit 10.6 om afslag på visum.

5.6. Undersøgelse af, om ansøgeren udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser

Ifølge visumkodeksens artikel 21, stk. 1, og stk. 3, litra d, skal myndighederne kontrollere, at ansøgeren ikke udgør en trussel mod nogen af medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed eller folkesundhed som defineret i artikel 2, nr. 21, i Schengengrænsekodeksen eller internationale forbindelser, og navnlig at den pågældende ikke på dette grundlag er indberettet som uønsket i medlemsstaternes nationale databaser.

Bestemmelsen indebærer både, at myndighederne har pligt til at følge op på eventuelle konkrete oplysninger, der indikerer, at der kan være en sikkerhedsrisiko, og at myndighederne skal kontrollere ansøgeren i en række registre samt eventuelt foretage høring af andre Schengenlande eller af efterretningstjenesterne.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at myndighederne skal være meget opmærksomme på oplysninger fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO) samt lokale sundhedsmyndigheders oplysninger om udbrud af smittefarlige epidemier, der vil kunne true Schengenlandenes folkesundhed, hvis statsborgere fra de berørte lande eller regioner i berørte lande gives Schengenvisum til Danmark eller de øvrige Schengenlande. Visumansøgninger vil i tilfælde, hvor der er anledning til at tro, at ansøgeren kan udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige sundhed skulle forelægges for Udlændingestyrelsen til afgørelse i første instans, jf. herved visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 4. Der henvises til afsnit 6.2.4.

Der henvises i øvrigt til afsnit 10.7, 10. 8 og 10.9 om afslag på visum.

5.6.1. Indrejseforbud

Myndighederne kontrollerer ved behandlingen af en visumsag, om ansøgeren er opført med et indrejseforbud i Kriminalregistret. Opslag i Kriminalregistret foretages automatisk samtidig med opslaget i SIS II ved oprettelsen af en visumansøgning.

Hvis ansøgeren har et indrejseforbud, kan der som udgangspunkt ikke meddeles visum i tiden fra udrejsen og indtil indrejseforbuddets udløb.

I alle tilfælde bør der ved behandlingen af visumansøgningen fra den udviste tages hensyn til den pågældendes tilknytning her til landet, længden af indrejseforbuddet, forløbet af den medgåede tid fra udrejsen, baggrunden for udvisningen mv. Hvis den udviste har overtrådt indrejseforbuddet, gives som udgangspunkt altid afslag på visumansøgningen.

Er ansøgeren udvist ved dom med indrejseforbud for bestandig, kan visum alene udstedes i helt ekstraordinære tilfælde. Til sådanne ansøgere kan der ikke udstedes visum i de to første år efter udrejsen, medmindre ansøgerens tilstedeværelse i Danmark er bydende nødvendig, f.eks. hvis ansøgeren skal vidne i en retssag, hvor retten skønner, at ansøgerens tilstedeværelse er af væsentlig betydning for sagens gennemførelse, eller ved akut alvorlig sygdom hos en herboende ægtefælle eller mindreårigt barn, og hvor hensynet til den herboende afgørende taler for udstedelse af visum til den udviste ansøger.

Efter udløbet af de første to år efter udrejsen kan der alene udstedes visum, når ganske særlige grunde taler derfor, f.eks. ved alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende nærtstående familie.

Forud for meddelelse af visum til en person, der ved dom er udvist med indrejseforbud for bestandig, skal udlændingemyndighederne fra politiet indhente oplysning om risikoen for, at den pågældende under et ophold her i landet vil begå ny kriminalitet. Foreligger der en sådan risiko, bør dette indgå som et særdeles vægtigt argument imod meddelelse af visum. Det bør tillige tillægges betydning, hvis udsendelsen af den pågældende var problematisk.

Er ansøgeren udvist ved dom med indrejseforbud for 12 år, 6 år eller 4 år, kan visum i denne periode alene meddeles, hvis der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende familie.

Er ansøgeren udvist administrativt med indrejseforbud for 2 eller 5 år, herunder hvis ansøgeren er opført på den i udlændingelovens § 29 c nævnte liste over udenlandske forkyndere m.fl., som kan udelukkes fra at indrejse, gælder det tilsvarende, at visum i denne periode alene kan meddeles, hvis der er en ganske særlig grund, f.eks. alvorlig sygdom eller dødsfald hos herboende nærtstående familie.

I de tilfælde, hvor der er grundlag for at meddele visum, selv om ansøgeren har et gældende indrejseforbud, vil visummet altid være territorielt begrænset (VLTV).

5.6.2. Registrering på FN's eller EU's sanktionslister

Myndighederne kontrollerer ved behandlingen af en visumsag, om ansøgeren er opført på FN's eller EU's sanktionslister. Opslag i disse lister foretages automatisk samtidig med opslaget i SIS II ved oprettelsen af en visumansøgning.

Hvis ansøgeren er opført på en af ovennævnte lister, vil den pågældende samtidig være indberettet til SIS II som uønsket i Schengenlandene, og der vil komme et såkaldt "hit". Hvis der er et hit i en visumsag, vil den danske repræsentation altid skulle forelægge sagen for Udlændingestyrelsen. Udlændingestyrelsen vil herefter afklare, på hvilken liste og med hvilken begrundelse ansøgeren måtte være registreret. Hvis ansøgeren er opført på FN's eller EU's sanktionslister anmoder Udlændingestyrelsen Udenrigsministeriet om eventuelle bemærkninger til sagen, forinden Udlændingestyrelsen træffer afgørelse.

5.6.3. Konsultation af andre Schengenlande eller af efterretningstjenesterne

Ifølge visumkodeksens artikel 22, stk. 1, kan et Schengenland kræve, at andre Schengenlandes myndigheder hører dets centrale myndigheder under behandlingen af visumansøgninger indgivet af statsborgere fra specifikke tredjelande eller specifikke kategorier af disse statsborgere.

Det følger i forlængelse heraf af visumbekendtgørelsens § 14, stk. 1, at der ved behandlingen af en visumsag skal gennemføres høring af myndighederne i andre Schengenlande i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

Et Schengenland kan endvidere bestemme, at landets egne visumudstedende myndigheder skal konsultere de centrale myndigheder med ansvar for sikkerhed. Efter visumbekendtgørelsens § 14, stk. 2, kan de danske udlændingemyndigheder foretage høring af efterretningstjenesterne i forbindelse med vurderingen af, om en ansøger udgør en sikkerhedsrisiko.

Høring af andre Schengenlande og/eller af efterretningstjenesterne fremsendes automatisk til de relevante myndigheder i forbindelse med oprettelsen af visumansøgningen.

Der kan ikke meddeles Schengenvisum, før alle hørte myndigheder har afgivet svar senest syv kalenderdage efter høringen, eller fristen for at afgive svar er udløbet, jf. visumkodeksens artikel 22, stk. 2.²⁰⁾

Oplysninger om, hvilke landes myndigheder der skal høres i forbindelse med visumansøgninger fra bestemte nationaliteter eller persongrupper, fremgår af dokumenter, der er klassificeret.

Ved behandlingen af en konkret visumsag, hvor der meddeles afslag på visum som følge af, at efterretningstjenesterne mv. i andre medlemsstater i en konsultationsprocedure har afgivet indsigelse, skal ansøgeren have oplyst, hvilke(n) medlemsstat(er), der havde gjort indsigelse, hvilken specifik grund afslaget præcist var baseret på (trussel mod den offentlige orden eller indre sikkerhed, folkesundheden eller internationale forbindelser), eller af hvilke grunde den pågældende blev anset for at udgøre en sådan trussel, jf. visumkodeksens artikel 32, stk. 2, og 3.²¹⁾

Der gælder på nuværende tidspunkt særlige regler for meddelelse af og begrundelse for afslag på visumansøgninger fra familiemedlemmer til EU-borgere eller schweiziske statsborgere, se visumhåndbogens del III.

Såfremt en ansøger anmoder om oplysninger om behandlingen af den pågældendes personoplysninger i SIS og om sine rettigheder, skal personalet på repræsentationen give personen kontaktoplysningerne på de kompetente nationale myndigheder, herunder databeskyttelsesmyndighederne, hvortil vedkommende kan rette henvendelse med henblik på at udøve sine rettigheder.

5.6.4. Andre oplysninger om forhold af betydning for den offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser

Myndighederne bør altid foretage nærmere undersøgelser af en sag, hvis der foreligger oplysninger, der tyder på, at ansøgeren eventuelt kan udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser.

Nedenfor gennemgås nogle eksempler på, at hensynet til den offentlige orden taler imod udstedelse af visum.

5.6.4.1. Tvangsægteskaber og proformaægteskaber

Hvis en ansøger tidligere er meddelt afslag på en ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever i Danmark under henvisning til, at der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse (proforma), eller med henvisning til, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet etableret efter begge parter eget ønske (tvangsægteskab), kan der efter praksis ikke gives Schengenvisum med henblik på besøg hos den herboende ægtefælle eller samlever, uanset hvilket land ansøgeren kommer fra. Dette gælder også, selv om ansøgeren tidligere er meddelt visum under henvisning til den samme eller en anden vært. Myndighederne bør i den forbindelse ligeledes være særligt opmærksomme på, om der kan være tale om forsøg på omgåelse, hvis en ansøger, der tidligere er meddelt afslag på opholdstilladelse eller på visum under henvisning til proforma eller tvangsægteskab, nu søger Schengenvisum til Danmark til andet formål.

Myndighederne kan endvidere i helt særlige tilfælde meddele afslag på visum, hvis der i forbindelse med behandlingen af en visumsag fremkommer oplysninger, der tydeligt indikerer, at der er tale om et tvangs- eller proformaægteskab, uanset at ansøgeren ikke tidligere har fået behandlet en ansøgning om familiesammenføring med ægtefællen. I sådanne tilfælde bør ansøgeren i forbindelse med afslaget vejledes om, at der alene er taget stilling til, om ægteskabet ud fra de foreliggende oplysninger kan danne grundlag for et visumbesøg, og at spørgsmålet vil blive undersøgt nærmere i forbindelse med en eventuel sag om familiesammenføring.

Uanset at der er tale om et tvangs- eller proformaægteskab, kan der i helt særlige tilfælde, hvor ansøgeren og den herboende ægtefælle eller samlever har fællesbørn, der er bosat her i landet, og hvor hensynet til fællesbarnet taler afgørende derfor, meddeles visum med henblik på besøg hos fællesbarnet. Sådanne forhold, der kan tale afgørende for meddelelse af visum med henblik på besøg hos det herboende fællesbarn, kan eksempelvis være, at fællesbarnet lider af en alvorlig sygdom, der umuliggør barnets rejse til udlandet.

5.6.4.2. Kriminalitet

Hvis myndighederne ved behandlingen af en visumsag vurderer, at der er en begrundet formodning for, at ansøgeren vil begå kriminalitet under visumopholdet, bør der meddeles afslag på visumansøgningen ud fra hensynet til Schengenlandenes offentlige orden.

5.6.4.3. Ulovligt arbejde

Det følger af udlændingelovens § 13, at en udlænding som udgangspunkt skal have arbejdstilladelse for at tage lønnet eller ulønnet beskæftigelse for at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed eller for at udføre tjenesteydelser her i landet. Enkelte former for arbejde er dog undtaget fra kravet om arbejdstilladelse. Det gælder f.eks. videnskabsmænd og foredragsholdere for så vidt angår undervisning eller lignende virksomhed, hvortil de er indbudt, og kunstnere, herunder musikere, artister og lignende og tilknyttet personale, såfremt de har større betydning for en væsentlig kunstnerisk begivenhed, jf. udlændingebekendtgørelsens § 24, stk. 2, jf. udlændingelovens § 14, stk. 3.

Det er således kun tilladt at arbejde under et visumophold, hvis den pågældende form for arbejde er undtaget fra kravet om arbejdstilladelse i medfør af de ovennævnte bestemmelser.

Der henvises til afsnit 5.6.4.4, hvor reglerne om ulønnet frivilligt arbejde er nærmere beskrevet.

Hvis myndighederne ved behandlingen af en visumsag vurderer, at der er en begrundet formodning for, at ansøgeren vil arbejde under visumopholdet uden fornøden tilladelse, bør der meddeles afslag på visumansøgningen. I forbindelse med et sådant afslag bør ansøgeren vejledes om muligheden for at ansøge om arbejdstilladelse.

5.6.4.4. Ulønnet frivilligt arbejde

Det følger af udlændingelovens § 13, stk. 2, at en udlænding, der har lovligt ophold i medfør af udlændingelovens § 2b-4b, eller en opholdstilladelse, kan udføre ulønnet frivilligt arbejde.

Udlændinge, der allerede opholder sig i Danmark i medfør af et visum eller et visumfrit ophold, kan således udføre ulønnet frivilligt arbejde. Adgangen til at udføre ulønnet frivilligt arbejde er begrænset til personer, der allerede af en anden årsag befinder sig i Danmark i medfør af et visum eller et visumfrit ophold. Det må således ikke være hovedformålet med visumopholdet at udføre ulønnet frivilligt arbejde, og ansøgning om visum til Danmark alene eller i hovedsagen med henblik på at udføre ulønnet frivilligt arbejde vil føre til afslag på visumansøgningen.

Det vil altid bero på en konkret vurdering, om der kan meddeles visum, og de almindelige betingelser for at kunne opnå visum skal være opfyldt, herunder også hvor ansøgeren i forbindelse med visumansøgningens indgivelse oplyser, at den pågældende, udover eksempelvis at skulle besøge et familiemedlem, også gerne vil udføre ulønnet frivilligt arbejde under en mindre del af visumopholdet. Det oplyste om hovedformålet med visumopholdet, opholdets varighed samt karakteren og varigheden af det arbejde, som ansøgeren angiver at skulle udføre under visumopholdet, vil således skulle indgå i den samlede vurdering af, om visum kan gives.

I tilfælde, hvor hovedformålet med opholdet er f.eks. familiebesøg, men det samtidig oplyses, at visumansøgeren under en del af opholdet også ønsker at udføre ulønnet frivilligt arbejde, vil der ud over vurderingen af, om de almindelige betingelser for at kunne få visum er opfyldt, også skulle foretages en vurdering af det oplyste ulønnede frivillige arbejde, herunder om det oplyste ulønnede frivillige arbejde, som visumansøgeren oplyser at skulle udføre, også sædvanligvis udføres ulønnet og frivilligt. Hvis det oplyste arbejde ikke sædvanligvis udføres ulønnet og frivilligt, vil der være tale om almindeligt arbejde, der – uanset om det er ulønnet eller lønnet – ikke må udføres på et visum, men vil kræve en arbejdstilladelse. Der vil således skulle meddeles afslag på visum i tilfælde, hvor det ulønnede frivillige

arbejde, som visumansøgeren oplyser at skulle udføre, ikke sædvanligvis udføres ulønnet og frivilligt, uanset at arbejdet ikke er hovedformålet med visumopholdet. Der vil endvidere skulle gives afslag på visum, hvis det oplyste om formålet med visumopholdet indikerer, at formålet med opholdet i hovedsagen er at udføre ulønnet frivilligt arbejde, idet ordningen som nævnt er begrænset til personer, hvis formål hovedsageligt er et andet end at udføre ulønnet frivilligt arbejde, såsom eksempelvis besøg hos et herboende familiemedlem eller deltagelse i en kulturel begivenhed.

Ulønnet frivilligt arbejde er arbejde, der sædvanligvis udføres frivilligt og vederlagsfrit, og som har et almennyttigt formål, og som udføres for en formelt organiseret organisation, forening eller lignende. Det betyder, at en udlænding, der opholder sig i Danmark i medfør af et visum eller et visumfrit ophold, kan være frivillig i frivillige organisationer og foreninger samt offentlige institutioner. Udlændingen skal have en aftale med en formaliseret organisatorisk enhed om, at den pågældende skal udføre ulønnet frivilligt arbejde.

At det ulønnede frivillige arbejde skal have et almennyttigt formål betyder, at det ikke må have et kommercielt eller delvist kommercielt sigte.

At det ulønnede frivillige arbejde skal være ulønnet betyder, at udlændingen ikke må modtage vederlag for arbejdet, hverken i form af løn eller andre goder, f.eks. betalt telefon, internetopkobling mv. Udlændingen må dog godt modtage mindre ydelser som andre ulønnede frivillige tilsvarende får f.eks. betaling af transportudgifter til arbejdspladsen, et festival-armbånd, gratis frokost, herunder evt. frugtordning, julegave mv.

Det ulønnede frivillige arbejde må ikke erstatte lønnet arbejdskraft, og det er en forudsætning, at det er sædvanligt, at det pågældende arbejde udføres ulønnet og frivilligt.

En udlænding kan i medfør af ordningen udføre ulønnet frivilligt arbejde inden for f.eks. sundhedsområdet, det sociale område eller idræts- og fritidsområdet. Der kan f.eks. være tale om ulønnet frivilligt arbejde i en humanitær hjælpeorganisation, et idræts- og spejderkorps, en misbrugsforening, en patientforening, en besøgstjeneste, en flygtningeorganisation eller en sogneforening.

Hvis myndighederne ved behandlingen af en visumsag vurderer, at der er en begrundet formodning for, at ansøgeren vil arbejde under visumopholdet uden fornøden tilladelse, eller at hovedformålet med ansøgningen er at udføre ulønnet frivilligt arbejde, bør der meddeles afslag på visumansøgningen. I forbindelse med et sådant afslag kan ansøgeren vejledes om muligheden for at ansøge om arbejdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til L 46 om justeringer af reglerne om ulønnet frivilligt arbejde, der blev vedtaget den 15. december 2020 og trådte i kraft den 1. januar 2021 ved lov nr. 2191 af 29. december 2020.

5.6.4.5. Ekstreme religiøse prædikanter mv.

Hvis myndighederne ved behandlingen af en visumsag vurderer, at der er en begrundet formodning for, at ansøgeren under visumopholdet vil formidle ekstreme religiøse værdier og holdninger i strid med grundlæggende demokratiske værdier, f.eks. fordi ansøgeren er kendt for at formidle sådanne værdier og holdninger, bør der meddeles afslag på visumansøgningen ud fra hensynet til Schengenlandenes offentlige orden.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at en sådan udlænding, selvom vedkommende er meddelt visum, skal afvises ved indrejsen her i landet, jf. udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 7, jf. stk. 2.

Fra den 1. januar 2017 er der indført en national sanktionsliste over udenlandske religiøse forkyndere m.fl., som kan udelukkes fra at indrejse i Danmark.

Det følger af udlændingelovens § 29 c, stk. 1, at en udlænding kan optages på den nationale sanktionsliste, hvis udlændingen virker som religiøs forkynner eller på anden måde udbreder en religion eller tro og hensynet til den offentlige orden i Danmark tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Optagelse på den nationale sanktionsliste sker for to år og kan forlænges med to år ad gangen. En udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 3, eller har opholdstilladelse her i landet, kan ikke optages på den nationale sanktionsliste.

Den nationale sanktionsliste er offentlig og kan indeholde oplysninger om navn, nationalitet, fødselsdato, opholdsland og ansigtsfoto, jf. udlændingelovens § 29 c, stk. 4. Listen offentliggøres på nyidanmark.dk.

En udlænding, der er optaget på den nationale sanktionsliste, har indrejseforbud og må ikke uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet, så længe den pågældende er optaget på listen. Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 4, og stk. 4, nr. 10. jf. nærmere afsnit 5.6.1.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til L 48 af 9. november 2016, særligt afsnit 2.4.2., 2.4.3. og 2.7.

5.7. Kontrol af rejsesygeforsikring

Ifølge visumkodeksens artikel 21, stk. 1, og stk. 3, litra e, skal myndighederne kontrollere, om ansøgeren har en passende og gyldig rejsesygeforsikring.

Det følger af visumkodeksens artikel 15, at personer, der ansøger om et ensartet visum til en eller to indrejser, skal bevise, at de har en passende og gyldig rejsesygeforsikring, der skal dække eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af helbredsmæssige grunde eller dødsfald, uopsættelig lægebehandling og akut hospitalsbehandling under det påtænkte ophold. Rejsesygeforsikringen skal endvidere dække alle Schengenlandene og dække hele varigheden af de påtænkte ophold eller transit. Minimumsbeløbet for forsikringsdækningen skal være 30.000 euro.

Hvis der er ansøgt om visum til flere indrejser i Schengenlandene, skal rejsesygeforsikringen alene dække tidsrummet for den første forventede indrejse og ophold i Schengenlandene. I sådanne tilfælde skal ansøgeren underskrive erklæringen på visumansøgningsskemaet om at være bekendt med nødvendigheden af at have rejsesygeforsikring ved fremtidige indrejser og ophold i Schengenlandene.

Indehavere af diplomatpas er fritaget for kravet om rejsesygeforsikring, ligesom visse persongrupper kan undtages for kravet om rejsesygeforsikring på baggrund af deres ansættelsesforhold eller i forbindelse med udstedelse af visum ved grænsen, jf. nærmere afsnit 5.3.1 i visumhåndbogen.

Der henvises til visumbekendtgørelsens § 15 og visumhåndbogens del II, afsnit 6.9.

Der henvises i øvrigt til afsnit 10.16 om afslag på visum.

5.8. Vurdering af pålideligheden af de forelagte oplysninger

Ifølge visumkodeksens artikel 21, stk. 7, skal behandlingen af en visumansøgning navnlig baseres på ægtheden og troværdigheden af den fremlagte dokumentation og på rigtigheden og troværdigheden af de udsagn, der er fremsat af ansøgeren.

Når der foreligger oplysninger og dokumentation vedrørende formålet med opholdet, skal myndighederne således også vurdere pålideligheden af dokumentationen og de fremsatte udtalelser.

Myndighederne bør således i relevant omfang kontrollere disse forhold. Vurderingen af, hvilke undersøgelser der er behov for, må foretages på baggrund af omstændighederne i den konkrete sag og under

hensyn til de lokale forhold, herunder om der er større eller mindre problemer med svig i forbindelse med visumansøgninger.

Det kan f.eks. være relevant at kontrollere ægtheden og troværdigheden af dokumenter ved at indhente supplerende oplysninger fra ansøgeren selv (evt. ved et personligt interview), ved at kontakte den angivne udsteder af dokumentet eller om nødvendigt ved at foretage en egentlig verificering af dokumentet.

Nogle steder i verden er det så vanskeligt og tidskrævende at verificere dokumenter, at det ikke er praktisk muligt at fastslå, om dokumenterne er ægte i forbindelse med behandlingen af en visumsag. I sådanne tilfælde må det bero på en konkret vurdering, om dokumenterne kan lægges til grund ved vurderingen af sagen. I den forbindelse bør der både lægges vægt på, om dokumenterne fremstår ægte, og om der foreligger andre oplysninger, som bekræfter eller sår tvivl om dokumenternes ægthed.

Med henblik på vurderingen af rigtigheden og troværdigheden af ansøgerens udtalelser kan det ligeledes være relevant at indhente supplerende oplysninger fra ansøgeren selv (evt. ved et personligt interview), ligesom det kan være relevant at indhente supplerende oplysninger fra en eventuel vært med henblik på afdækning af eventuelle uoverensstemmelser i forklaringerne.

For at hindre misbrug af visumsystemet kan Udlændingestyrelsen i visse sager stille krav om, at værten eller en repræsentant for den inviterende virksomhed skal møde personligt op og fremvise legitimation, der godtgør den pågældendes identitet. Mødet holdes i Udlændingestyrelsen.

Der henvises til afsnit 10.10, 10.11 og 10.12 om afslag på visum.

5.9. Vurdering af, om ansøgeren har til hensigt at forlade Schengenområdet inden udløbet af det visum, der ansøges om

Ifølge visumkodeksens artikel 21, stk. 1, og stk. 3, litra e, skal myndighederne ved behandlingen af en ansøgning om visum bl.a. lægge vægt på, om ansøgeren udgør en risiko for ulovlig indvandring, og om ansøgeren agter at forlade medlemsstaternes område før udløbet af det visum, der ansøges om.

Det følger endvidere af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 1, at myndighederne ved vurderingen af, om en ansøger har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb, bl.a. skal lægge vægt på tilgængelige oplysninger om ansøgerens situation i hjemlandet, eventuelle tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande, formålet med det planlagte ophold samt eventuel tilknytning til herboende personer.

Endvidere skal myndighederne lægge vægt på oplysninger om de generelle forhold i ansøgerens hjemland samt kendte immigrationsmønstre.

I tilfælde, hvor flere ansøgere, f.eks. ægtefæller, ansøger om Schengenvisa med henblik på at rejse til Danmark sammen, bør ansøgningerne som udgangspunkt behandles individuelt. Ved ansøgninger fra mindreårige børn, som ansøger om Schengenvisa med henblik på at rejse sammen med deres forældre, foretages der dog som udgangspunkt ikke en selvstændig vurdering af barnet, men alene en bedømmelse af, om forældrene kan meddeles Schengenvisa. Hvis forældrene kan meddeles Schengenvisa, meddeles der som udgangspunkt også visum til det medfølgende mindreårige barn.

Der henvises i øvrigt til afsnit 10.13 om afslag på visum i tilfælde, hvor det vurderes, at ansøgeren ikke har til hensigt at forlade Schengenområdet inden udløbet af det visum, der ansøges om.

5.9.1. Visum efter en konkret vurdering (bona fide)

Det følger af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 2, at en ansøger kan meddeles visum, hvis myndighederne efter en samlet vurdering af alle de relevante omstændigheder (jf. § 16, stk. 1) vurderer, at ansøgeren utvivlsomt har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb.

I alle sager, hvor afgørelsen beror på en vurdering af, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb, har myndighederne således mulighed for at meddele visum, hvis det efter en konkret vurdering anses for ubetænkeligt.²²⁾

Dette gælder for repræsentationerne såvel som Udlændingestyrelsen, men er i praksis af størst betydning for repræsentationerne, idet de sager, der forelægges for Udlændingestyrelsen til afgørelse i første instans generelt er relativt komplicerede, hvorfor der typisk vil være en vis tvivl om ansøgerens hensigter.

Myndighederne vil således i alle tilfælde i forbindelse med vurderingen af en visumansøgning indledningsvist skulle vurdere, om det efter en konkret vurdering er ubetænkeligt at meddele ansøgeren visum. Hvis det konkret vurderes, at ansøgeren utvivlsomt har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb, kan myndighederne meddele ansøgeren visum. Hvis det derimod ikke kan anses for ubetænkeligt at meddele ansøgeren visum, f.eks. fordi det må anses for tvivlsomt, om ansøgeren har til hensigt at rejse hjem inden visummets udløb, skal myndighederne dernæst foretage en vurdering af sagen under hensyntagen til, hvilken hovedgruppe ansøgeren tilhører, og bl.a. meddele afslag, hvis ansøgeren ikke tilhører den persongruppe, der i henhold til praksis for den givne hovedgruppe, som udgangspunkt kan gives Schengenvisum. Det bemærkes i den forbindelse, at de visumpligtige lande er placeret i de enkelte hovedgrupper ud fra en generel vurdering af risikoen for, at statsborgere fra de pågældende lande anses for at udgøre en immigrationsrisiko i Danmark og i de øvrige Schengenlande.

5.9.2. Betydningen af tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande

Ifølge visumbekendtgørelsens § 16, stk. 3, skal oplysninger om en ansøgers eventuelle tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande inden for en kortere årrække forud for den aktuelle visumansøgning tillægges vægt i vurderingen af, om ansøgeren har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb.

Der lægges både vægt på oplysninger om tidligere problemfrie ophold og oplysninger om tidligere misbrug af reglerne om indrejse og ophold.

En ansøger, der i forbindelse med et tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande har overholdt reglerne for indrejse og ophold, må således som udgangspunkt formodes også at ville overholde reglerne i forbindelse med et nyt ophold.

Omvendt kan en ansøgers tidligere misbrug af reglerne om indrejse og ophold ses som et tegn på, at ansøgeren ikke vil udrejse i overensstemmelse med et eventuelt visum. Der kan både være tale om tilfælde, hvor ansøgeren er blevet udvist med indrejseforbud, hvor ansøgeren har handlet i strid med udlændingelovens karensregler, eller hvor ansøgeren i øvrigt har handlet på en måde, der indikerer, at den pågældende ikke vil overholde reglerne i forbindelse med et eventuelt nyt ophold.

Ved behandlingen af en visumansøgning bør myndighederne altid foretage opslag i visumsystemet²³⁾ for at fastslå, om ansøgeren er kendt med tidligere visumsager.

Myndighederne bør desuden indhente oplysninger om ansøgerens eventuelle tidligere ophold og/eller ansøgninger om opholdstilladelse i Danmark, f.eks. ved opslag i udlændingemyndighedernes øvrige sagsbehandlingssystemer, ved opslag i CPR-registret og ved gennemgang af eventuelle fysiske udlændingesager.

Da repræsentationerne kun har begrænset adgang til sagsbehandlingssystemerne, og da de ikke har adgang til de fysiske udlændingesager, bør repræsentationerne følge op på alle oplysninger om tidligere ophold og/eller ansøgninger om opholdstilladelse ved at kontakte Udlændingestyrelsen.

I repræsentationernes sagsbehandlingssystem vil det i nogle tilfælde være angivet, hvis en ansøger er kendt med en sag i udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystemer (med en rød stjerne i feltet ”immigration case check”). En ansøger kan dog godt være kendt med tidligere sager om f.eks. opholdstilladelse, uden at det fremgår af visumsagen. Repræsentationerne bør derfor også følge op på andre oplysninger, der indikerer, at ansøgeren tidligere har haft ophold i Danmark og/eller har ansøgt om opholdstilladelse.

5.9.2.1. Tidligere problemfrit ophold

I det omfang afgørelsen af en visumsag beror på en vurdering af, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb, kan der som udgangspunkt meddeles visum, hvis ansøgeren tidligere er meddelt visum til Danmark eller et andet Schengenland²⁴⁾ og har benyttet det udstedte visum i overensstemmelse med reglerne om indrejse og ophold, herunder ved overholdelse af udrejsetidspunktet for udløbet af visummet og det angivne formål med besøget. Det er en forudsætning for meddelelse af visum, at ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke har ændret sig væsentligt, siden ansøgeren senest blev meddelt visum.

Der kan som udgangspunkt ligeledes meddeles visum, hvis ansøgeren tidligere har haft opholdstilladelse i Danmark og i den forbindelse har haft et uproblematisk ophold. Det er i den forbindelse ligeledes en forudsætning, at ansøgerens personlige forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke har ændret sig væsentligt og på en sådan måde, siden ansøgeren forlod Danmark, at det efter en konkret vurdering må anses for betænkeligt at meddele den pågældende visum. Dette vil eksempelvis kunne omfatte udlændinge, der er repatrieret med støtte i medfør af repatrieringsloven. Dog vil der altid kunne ses bort fra et tidligere problemfrit ophold, hvis der i den konkrete sag måtte være en formodning for, at ansøgeren ikke kun ønsker et kortvarigt ophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande. Det vil således altid bero på en konkret og individuel vurdering af sagens samlede oplysninger, og en ansøgers tidligere problemfri ophold bør kun tillægges selvstændig betydning, hvis ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke har ændret sig væsentligt siden det tidligere ophold.

Tidligere ophold tillægges, som udgangspunkt, endvidere kun positiv betydning, hvis de har fundet sted inden for en kortere årrække forud for den aktuelle visumansøgning. Som udgangspunkt kan der lægges vægt på ophold, der ligger op til fem år tilbage i tiden. Der kan dog også efter en konkret vurdering, og afhængig af det tidligere opholdsgrundlag, lægges vægt på ophold, der ligger op til otte år tilbage i tiden, hvis ansøgerens forhold og forholdene i ansøgerens hjemland ikke har ændret sig væsentligt. Hvis ansøgeren i forbindelse med den aktuelle visumansøgning selv henviser til et tidligere ophold, der ligger f.eks. syv, otte eller 10 år tilbage i tid, vil udlændingemyndighederne skulle forholde sig til de oplysninger, visumansøgeren giver og den eventuelle dokumentation, der fremlægges i den forbindelse og lade det indgå i grundlaget for vurderingen af den aktuelle visumansøgning. Det bemærkes i den forbindelse, at visumsager som udgangspunkt slettes i visumsystemet efter en periode på fem år, jf. artikel 23, stk. 1 i VIS-forordningen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008. Tidligere visumophold vil af denne grund kun kunne indgå i en aktuel vurdering med denne bagudrettede periode. Visse visumsager bevares dog i længere tid (op til otte år) og slettes ikke automatisk efter fem år. Det gælder bl.a. sager, hvor der kan blive spørgsmål om karens. Det vil imidlertid ikke i alle tilfælde være muligt ved opslag i visumsystemet at efterprøve den oplysning, som ansøgeren har givet.

Hvis en visumansøger tidligere har haft opholdstilladelse i Danmark, kan der lægges vægt på ophold, der ligger op til 10 år tilbage i tiden, hvis ansøgerens forhold eller forholdene i ansøgerens hjemland ikke har ændret sig væsentligt, og da der i sager om opholdstilladelser ikke gælder samme slettefrister som for sager vedrørende visum. Der vil i den forbindelse kunne lægges vægt på ansøgerens civilstand, familiemæssige relationer til eksempelvis mindreårige børn samt ansøgerens uddannelsesniveau samt beskæftigelsesmæssige situation og forholdene i hjemlandet. Det kan i den forbindelse ligeledes indgå i den samlede vurdering, hvilken form for opholdstilladelse ansøgeren tidligere har haft her i landet. Hvis ansøgeren har haft opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse og siden har opnået fast ansættelse inden for samme eller lignende fagområde i hjemlandet, kan dette således tillægges positiv vægt ved vurderingen af, om der kan meddeles visum. Det kan endvidere tillægges positiv vægt, hvis ansøgeren tidligere har haft opholdstilladelse som eksempelvis au pair i Danmark, men nu er i anden fast ansættelse i hjemlandet, hvor den pågældende i øvrigt må anses for at være fast etableret. Derudover kan der lægges vægt på det oplyste om det aktuelle formål og varigheden af det ophold, der nu ønskes visum til. Det bemærkes, at det altid vil bero på en konkret og individuel vurdering af sagens samlede omstændigheder om visum kan meddeles.

Tidligere ophold, mens ansøgeren var mindreårig, bør normalt kun tillægges begrænset betydning, idet der som udgangspunkt ikke foretages en selvstændig vurdering af en sag vedrørende et mindreårigt barn, hvis barnet ansøger om visum med henblik på at rejse sammen med sine forældre. I så fald vil barnet blot få visum eller afslag på visum i konsekvens af afgørelsen i forældrenes sag. Hvis en nu voksen ansøger tidligere er blevet meddelt visum som mindreårig efter en selvstændig vurdering, kan der dog lægges vægt på dette visumophold i forbindelse med en ny ansøgning om visum.

5.9.2.2. Karens som følge af tidligere overtrædelse af reglerne om indrejse og ophold

Udlændingelovens § 4 c indeholder regler om fastsættelse af karensperioder for udlændinge, der på nærmere angivne måder benytter visumophold til andet end det tiltænkte formål. Karensperioden er enten 3 eller 5 år, jf. nedenfor.

Udlændingelovens § 4 c finder anvendelse i situationer, hvor en karensbærende adfærd er sket efter indrejse på et dansk Schengenvisum. Ved dansk Schengenvisum forstås i denne sammenhæng visum udstedt bona fide eller efter bemyndigelse af Udlændingestyrelsen af danske repræsentationer, og visum udstedt af en dansk repræsentation på vegne af et andet Schengenland. Ved dansk Schengenvisum forstås også et bona fide visum udstedt af et andet lands repræsentation på vegne af Danmark, og hvor Danmark er hoveddestination.

Ifølge udlændingelovens § 4 c, stk. 1, kan en udlænding som udgangspunkt ikke få visum i 3 år, hvis den pågældende efter indreisen opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse i op til en måned (30 dage) ud over det tidsrum, der er angivet i det udstedte visum. Perioden udgør 5 år, hvis opholdet varer mere end en måned (30 dage) ud over det angivne tidsrum. Perioderne på henholdsvis 3 og 5 år regnes fra tidspunktet for udlændingens udrejse af Schengenområdet.

Udlændingen kan dog meddeles visum, hvis den pågældende godtgør, at overskridelsen af det angivne tidsrum skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges den pågældende til last, eller at der foreligger ganske særlige grunde, herunder hvis en afskæring af udlændingens muligheder for at få visum vil udgøre en åbenbart uforholdsmæssig reaktion i forhold til overskridelsen af visummets gyldighed, jf. udlændingelovens § 4 c, stk. 2. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor udlændingen har haft til hensigt at udrejse inden for visummets gyldighed, men ikke har haft mulighed for det som følge af f.eks. strejker, vejrliget eller sygdom, eller hvor baggrunden for den nye visumansøgning er livstruende sygdom, dødsfald el.lign. hos et herboende nærtstående familiemedlem.

I visse tilfælde tildeles der endvidere ikke karens i forbindelse med kortvarige førstegangsoverskridelser af det antal dage, som et visum er udstedt for. Det gælder således i tilfælde, hvor en udlænding opholder sig i Danmark eller et andet Schengenland uden fornøden tilladelse i op til 15 dage ud over det antal dage, som visummet er udstedt for, såfremt den pågældende udrejser af Schengenområdet inden udløbet af visummets gyldighedsperiode, og såfremt den pågældende i fornødent omfang kan godtgøre at have misforstået tidspunktet for visummets udløb samt kan anføre andre forhold, der understøtter, at den pågældende har været i god tro. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis det må lægges til grund, at der har været vejledt forkert eller ufyldestgørende om visummets udløb.²⁵⁾

Ifølge udlændingelovens § 4 c, stk. 3, nr. 1, kan en udlænding ikke få visum i 5 år, hvis den pågældende efter indreisen i Danmark udvises ved dom eller administrativ beslutning efter reglerne i udlændingelovens kapitel 4. Perioden på 5 år regnes fra tidspunktet for udreisen eller udsendelsen. Det betyder, at udrejsedagen medregnes, når karensperioden beregnes.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 4 c, stk. 3, nr. 2, at en udlænding ikke kan få visum i 5 år, hvis den pågældende efter indreisen indgiver ansøgning om asyl i Danmark eller et andet Schengenland. Perioden på 5 år regnes fra tidspunktet for udreisen eller udsendelsen.

Udlændingen pålægges dog ikke karens, hvis den pågældende medvirker til asylsagens oplysning og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejser eller medvirker til udreisen uden ugrundet ophold, jf. udlændingelovens § 4 c, stk. 6.

Endelig følger det af udlændingelovens § 4 c, stk. 3, nr. 3, at en udlænding ikke kan få visum i 5 år, hvis den pågældende efter indreisen indgiver ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag end asyl. Perioden på 5 år regnes fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse. Hvis udlændingen indgiver flere ansøgninger om opholdstilladelse, regnes perioden fra den senest indgivne ansøgning.

Udlændingen pålægges dog ikke karens, hvis der er tale om en ansøgning om ægtefællesammenføring, familiesammenføring med en fast samlever, familiesammenføring, hvor ansøgeren er et mindreårigt barn under 15 år, opholdstilladelse med henblik på at studere eller deltage i en ph.d.-uddannelse, opholdstilladelse på grundlag af fribyordningen, opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse eller selvstændig erhvervsvirksomhed, opholdstilladelse som ansat eller ph.d.-studerende ved European Spallation Source i Sverige eller opholdstilladelse meddelt på baggrund af internationale forpligtelser. Udlændingen pålægges derudover ikke karens, hvis der er tale om en ansøgning fra en udlænding, der er pensioneret fra en international organisation eller dennes medfølgende familie. Udlændingen pålægges endvidere ikke karens, hvis udlændingen efter indgivelse af ansøgningen om opholdstilladelse udrejser af Schengenlandene i overensstemmelse med det udstedte visums gyldighed, eller hvis hensyn af humanitær karakter afgørende taler derimod, jf. udlændingelovens § 4 c, stk. 4.²⁶⁾

Dette gælder dog ikke, hvis der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med at søge opholdstilladelse er at forlænge opholdet her i landet, og det er åbenbart, at ansøgningen ikke kan føre til meddelelse af opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 4 c, stk. 5.

5.9.3. Ansøgerens tidligere adfærd i øvrigt²⁷⁾

Der bør normalt meddeles afslag på en visumansøgning, hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at den pågældende ikke kun ønsker et lovligt kortvarigt ophold.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ansøgeren tidligere har søgt asyl. Det forhold, at en ansøger tidligere har ansøgt om asyl i Danmark, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på

visumansøgningen. Den tidsmæssige udstrækning, der er forløbet siden ansøgningen om asyl, vil i den forbindelse indgå som et væsentligt moment ved den skønsmæssige vurdering.

Der kan desuden meddeles afslag på visum under henvisning til tidligere misbrug, hvis ansøgeren tidligere er blevet udvist af Danmark som følge af ulovligt ophold, hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med et visum udstedt af et andet Schengenland, eller hvis ansøgeren ikke er udrejst i overensstemmelse med en udrejsefrist, der er fastsat i forbindelse med et eventuelt afslag på opholdstilladelse.

Har ansøgeren fået inddraget en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, eller har ansøgeren på anden vis haft et problematisk ophold i forbindelse med en tidligere meddelt opholdstilladelse i Danmark, bør dette ligeledes indgå i vurderingen af immigrationsrisikoen. Det forhold, at en visumansøger tidligere har ansøgt om opholds- eller arbejdstilladelse (bortset fra asyl) i Danmark, betragtes derimod ikke i sig selv som misbrug af visumsystemet.

Det kan endvidere indgå i vurderingen, hvis ansøgeren i forbindelse med en tidligere sag har indleveret falske eller forfalskede dokumenter. Det gælder, uanset om dokumenterne er indleveret sammen med en visumansøgning eller f.eks. en ansøgning om opholdstilladelse.

Herudover kan det indgå som et moment i vurderingen, hvis der foreligger oplysninger om, at ansøgeren tidligere har ansøgt om visum til et andet Schengenland, til trods for at hoveddestinationen var Danmark, med det formål at omgå den danske visumpraksis.

5.9.4. Værtens adfærd

Ved behandlingen af en visumansøgning bør myndighederne foretage opslag i visumregistret for at undersøge, om værten har udvist en adfærd, der indikerer, at visumsystemet misbruges. Det bør i den forbindelse bl.a. undersøges, om værten har inviteret et stort antal visumansøgere på besøg uden rimelig anledning, eller om der har været problemer med, at tidligere besøgende har benyttet deres visa til andet end det angivne formål.

Dette gælder, hvad enten der er tale om et privatbesøg, et forretningsbesøg eller et kulturelt besøg, og således uanset om værten er en privatperson, en virksomhed eller en organisation el.lign.

5.9.5. Tilkendegivelser

Hvis en ansøger tilkendegiver direkte eller indirekte, at den pågældende ikke har til hensigt at udrejse i overensstemmelse med et meddelt visum, bør der som altovervejende udgangspunkt meddeles afslag på visumansøgningen.

5.9.6. Verserende ansøgning om opholdstilladelse

Hvis en ansøger har en verserende ansøgning om opholdstilladelse med henblik på at studere eller arbejde i Danmark, kan der som udgangspunkt meddeles visum, hvis ansøgeren i øvrigt opfylder betingelserne herfor. En verserende ansøgning om opholdstilladelse med henblik på at studere eller arbejde i Danmark medfører således ikke i sig selv, at ansøgeren er afskåret fra at rejse til Danmark på f.eks. turist- eller privatbesøg. Dog kan der ikke meddeles visum, hvis der er konkrete holdepunkter for at antage, at ansøgeren efter indrejse på visum vil begynde at arbejde i Danmark uden fornøden tilladelse. Dette udgangspunkt gælder for alle sager, der behandles af Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Hvis ansøgeren har en verserende ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af reglerne om familiesammenføring, kan der som udgangspunkt ikke meddeles visum. Dette udgangspunkt gælder for alle de typer af ansøgninger, der behandles af Udlændingestyrelsen.²⁸⁾

Dog kan der meddeles visum, hvis ansøgningen om opholdstilladelse vedrører ægtefællesammenføring, og Udlændingestyrelsen efter en gennemgang af sagen konkret vurderer, at det vil være ubetænkeligt at meddele visum, mens sagen om ægtefællesammenføring verserer. Det vil i den forbindelse være en forudsætning, at behandlingen af ægtefællesammenføringssagen er så fremskreden, at Udlændingestyrelsen har et reelt grundlag for at vurdere, om det vil være ubetænkeligt at meddele visum. Ægtefællesammenføringssagen må som minimum være så fremskreden, at det kan udelukkes, at visumansøgningen er indgivet med henblik på at omgå reglerne for opholdstilladelse, ligesom det må kunne udelukkes, at der er tale om et tvangs- eller proformaægteskab.

Hvis oplysningerne i ægtefællesammenføringssagen gør det betænkeligt at meddele visum, eller hvis sagen ikke er tilstrækkeligt fremskreden til, at det er muligt at foretage vurderingen heraf, meddeles der normalt afslag på visum.

Der meddeles ikke afslag på visum som følge af en verserende ansøgning om opholdstilladelse i tilfælde, hvor ansøgeren har påklaget et afslag på opholdstilladelse til Udlændingenævnet eller har indbragt Udlændingenævnets afgørelse for domstolene eller for Folketingets Ombudsmand. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren tidligere er meddelt afslag på en ansøgning om ægtefællefamiliesammenføring eller familiesammenføring med en fast samlever i Danmark under henvisning til, at der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse (proforma), eller med henvisning til, at det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet etableret efter begge parter eget ønske (tvangsægteskab), jf. nærmere afsnit 5.6.4.1.

Der skal altid meddeles visum, hvis et afslag vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, jf. nærmere afsnit 12.

Der kan endvidere gives Schengenvisum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, f.eks. livstruende sygdom hos en herboende vært eller dødsfald eller begravelse af et herboende nærtstående familiemedlem.

I forbindelse med adoptionssager, hvor et mindreårigt barn indgiver en visumansøgning med henblik på at rejse til Danmark alene eller sammen med sine kommende adoptivforældre for i Danmark at afvente oprindelseslandets og/eller de danske myndigheders godkendelse af adoptionen, bør barnet som udgangspunkt meddeles afslag på visum. Dette skyldes ønsket om at undgå tilfælde, hvor et mindreårigt barn meddeles visum til Danmark, mens adoptionssagen stadig er verserende, og hvor adoptionen efterfølgende ikke kan anerkendes af myndighederne i oprindelseslandet eller Danmark.

5.9.7. Vurdering af ansøgerens intentioner i øvrigt

Ved vurderingen af en visumsag skal myndighederne bl.a. lægge vægt på oplysninger om ansøgerens situation i hjemlandet, formålet med opholdet, omstændighederne omkring eventuelle tidligere ophold, eventuel tilknytning til herboende personer, de generelle forhold i ansøgerens hjemland samt kendte immigrationsmønstre, jf. visumbekendtgørelsens § 16, stk. 1.

Hvis gennemgangen af oplysningerne viser, at udlændingen utvivlsomt har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb, bør der som udgangspunkt meddeles visum, jf. visumbekendtgørelsens § 16, stk. 2.

Hvis gennemgangen ikke giver et klart svar på, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb, bør sagen overvejes nærmere, bl.a. i lyset af de generelle forhold i ansøgerens hjemland og kendte

immigrationsmønstre. Myndighederne skal i den forbindelse lægge vægt på, hvilken hovedgruppe af visumpligtige lande ansøgeren tilhører, jf. visumbekendtgørelsens § 16, stk. 4.

Visumbekendtgørelsens bilag 2 indeholder således en oversigt over de visumpligtige lande, hvori disse er oplistet i 5 vejledende hovedgrupper, der er fastlagt på baggrund af en generel vurdering af risikoen for, at ansøgere fra de oplistede lande eller regioner vil forblive i Schengenområdet efter udløbet af et meddelt visum.

I de følgende afsnit 5.9.7.1-5.9.7.5 gennemgås nogle vejledende retningslinjer for behandlingen af visumansøgninger indgivet af personer i de forskellige hovedgrupper.

I afsnit 5.9.7.6-5.9.7.9 omtales nogle tilfælde, hvor der generelt er grundlag for at fravige hovedgrupperne.

5.9.7.1. Hovedgruppe 1

Hovedgruppe 1 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en meget begrænset risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande.

I denne hovedgruppe er det klare udgangspunkt, at der kan meddeles visum med henblik på både turist- og privatbesøg, forretningsbesøg og kulturelle besøg, jf. også afsnit 5.9.7.

Myndighederne bør dog generelt meddele afslag på en visumansøgning, hvis det vurderes, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, eller hvis der i øvrigt ud fra sagens oplysninger er begrundet tvivl om udlændingens hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det visum, der ansøges om.

5.9.7.1.1. Turist- og privatbesøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 1 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum med henblik på enhver form for privatbesøg samt besøg, der udelukkende har karakter af turistbesøg, dvs. også selvom de ikke er inviteret af en herboende vært.

5.9.7.1.2. Forretningsbesøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 1 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum med henblik på et reelt forretningsbesøg.

Der vil efter praksis være tale om et reelt forretningsbesøg, når en ansøger som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige produkter mv. hos en forretningsforbindelse i Danmark, når ansøgeren er erhvervsdrivende, og når opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland.

Det er en forudsætning, at forretningsbesøget dokumenteres, og at det angivne formål bekræftes af forretningsværten, jf. nærmere afsnit 5.2.2.

5.9.7.1.3. Kulturelle og videnskabelige besøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 1 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i kongresser,

sportsstævner, højskoleophold eller lignende, som er arrangeret af danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner eller organisationer.

Der foretages en nærmere vurdering af formålet med deltagelsen i arrangementet og ansøgerens forudsætninger for at deltage, ligesom der kun kan gives Schengenvisum, hvis det angivne formål bekræftes, jf. nærmere afsnit 5.2.3.

5.9.7.2. Hovedgruppe 2

Hovedgruppe 2 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en vis risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande.

I denne hovedgruppe kan der som udgangspunkt meddeles visum med henblik på privatbesøg hos herboende personer samt forretningsbesøg og kulturelle besøg, jf. også afsnit 5.9.7.

Myndighederne bør dog generelt meddele afslag på en visumansøgning, hvis det vurderes, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, eller hvis der i øvrigt ud fra sagens oplysninger er begrundet tvivl om udlændingens hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det visum, der ansøges om. Denne formodningsvurdering skal foretages i forhold til alle ansøgere uanset relationen mellem ansøgeren og den herboende vært.

Endvidere bør myndighederne i visse tilfælde meddele afslag, hvis ansøgeren har en begrænset tilknytning til sit hjemland.

5.9.7.2.1. Privatbesøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 2 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum, uanset hvem de ønsker at besøge, herunder også venner og bekendte. Det er dog normalt en forudsætning, at ansøgeren er inviteret til Danmark af en herboende vært.

Ved visumansøgninger indgivet af andre end ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre bør myndighederne desuden foretage en vurdering af, om ansøgerens tilknytning til hjemlandet eller bopælslandet er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse tilbage efter visumopholdet. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland, herunder om den pågældende er i beskæftigelse, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Opmærksomheden rettes især mod personer i særlige risikokategorier, herunder arbejdsløse og personer, der ikke kan dokumentere at have en fast indtægt. Det forhold, at en visumansøger er uden beskæftigelse, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Det kan som udgangspunkt ikke antages, at ansøgeren har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis ansøgeren ikke opholder sig i det land, hvori den pågældende har statsborgerskab, men opholder sig i et tredjeland. Det vil dog i sådanne tilfælde kunne tillægges en vis betydning, hvis ansøgeren gennem en længere årrække har haft og fortsat har fast opholdstilladelse i dette tredjeland, og hvis ansøgeren er fast etableret i dette land i form af beskæftigelse, fast ejendom eller andet.

Myndighederne skal i forbindelse med vurderingen tage højde for, hvilken form for længerevarende ophold der kan blive tale om. En risiko for, at ansøgeren eventuelt vil søge at opnå længevarende ophold ved at ansøge om en af de typer af opholdstilladelse, der efter udlændingelovens § 4 c, stk. 4,

ikke medfører en karenperiode, skal således ikke medføre afslag på visumansøgningen. Dette omfatter bl.a. familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-11 og 13. Dette betyder således, at f.eks. kærester som udgangspunkt kan meddeles visum på trods af en svag tilknytning til hjemlandet, da risikoen for, at ansøgeren vil søge om opholdstilladelse i disse tilfælde knytter sig til familiesammenføringsreglerne.

For at give Schengenvisum til kærester bør det normalt kræves, at parret har haft et sædvanligt forudgående personligt kendskab til hinanden i kraft af et fast kæresteforhold. Det er i den forbindelse en forudsætning, at parret kender og har mødt hinanden personligt. Det er således ikke tilstrækkeligt, at parret alene har haft telefonisk og/eller skriftlig kontakt, eksempelvis via internettet. Uanset at parret har mødt hinanden personligt, bør der i almindelighed meddeles afslag, hvis parret ikke har større kendskab til hinandens personlige forhold, eller den personlige kontakt ikke er af nyere dato.

Der stilles samme krav til det personlige kendskab, uanset om ansøgeren ønsker at indrejse i Danmark med henblik på at indgå ægteskab. Der bør ikke meddeles visum med henblik på kærestebesøg, hvis ansøgeren og/eller værten er registreret som gift med en anden person, idet kæresteforholdet mellem ansøgeren og værten i så fald ikke kan anses for dokumenteret. Dog kan der meddeles visum, såfremt der indsendes dokumentation for, at ægteskabet er ophørt ved endelig skilsmisse.

5.9.7.2.2. Forretningsbesøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 2 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum med henblik på et reelt forretningsbesøg.

Der vil efter praksis være tale om et reelt forretningsbesøg, når en ansøger som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige produkter mv. hos en forretningsforbindelse i Danmark, når ansøgeren er erhvervsdrivende, og når opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland.

5.9.7.2.3. Kulturelle og videnskabelige besøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 2 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i kongresser, sportsstævner, højskoleophold eller lignende, som er arrangeret af danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner eller organisationer.

Myndighederne bør foretage en nærmere vurdering af formålet med deltagelsen i arrangementet og ansøgerens forudsætninger for at deltage, ligesom der kun bør meddeles Schengenvisum, hvis det angivne formål bekræftes, jf. nærmere afsnit 5.2.3.

5.9.7.3. Hovedgruppe 3

Hovedgruppe 3 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en væsentlig risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande.

I denne hovedgruppe kan der som udgangspunkt meddeles visum med henblik på privatbesøg hos relativt nære familiemedlemmer samt forretningsbesøg og kulturelle besøg, jf. også afsnit 5.9.7.

Myndighederne bør dog generelt meddele afslag på en visumansøgning, hvis det vurderes, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, eller hvis der i øvrigt ud fra sagens oplysninger

er begrundet tvivl om udlændingens hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det visum, der ansøges om. Denne formodningsvurdering skal foretages i forhold til alle ansøgere uanset relationen mellem ansøgeren og den herboende vært.

Endvidere bør myndighederne i visse tilfælde meddele afslag, hvis ansøgeren har en begrænset tilknytning til sit hjemland.

5.9.7.3.1. Privatbesøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 3 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum, hvis de har en relativt nær relation til en herboende vært.

Følgende persongrupper kan som udgangspunkt meddeles visum:

- værtens ægtefælle eller faste samlever
- værtens kæreste eller forlovede
- værtens børn uanset alder og disses eventuelt medfølgende ægtefæller
- værtens forældre og disses eventuelt medfølgende ægtefæller (dvs. stedforældre)
- værtens søskende og disses eventuelt medfølgende ægtefæller

Herudover gives der som udgangspunkt visum til mindreårige niecer, nevøer og børnebørn, hvis de ønsker at rejse til Danmark med henblik på ferieophold uden ledsagelse af en voksen person.

Der kan desuden gives Schengenvisum til nære bekendte til tidligere danske udstationerede, mindreårige sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem.

For at give Schengenvisum til kærester bør det normalt kræves, at parret har haft et sædvanligt forudgående personligt kendskab til hinanden i kraft af et fast kæresteforhold. Det er i den forbindelse en forudsætning, at parret kender og har mødt hinanden personligt. Det er således ikke tilstrækkeligt, at parret alene har haft telefonisk og/eller skriftlig kontakt, eksempelvis via internettet. Uanset at parret har mødt hinanden personligt, bør der i almindelighed meddeles afslag, hvis parret ikke har større kendskab til hinandens personlige forhold, eller den personlige kontakt ikke er af nyere dato. Der stilles samme krav til det personlige kendskab, uanset om ansøgeren ønsker at indrejse i Danmark med henblik på at indgå ægteskab. Der bør ikke meddeles visum med henblik på kærestebesøg, hvis ansøgeren og/eller værten er registreret som gift med en anden person, idet kæresteforholdet mellem ansøgeren og værten i så fald ikke kan anses for dokumenteret. Dog kan der meddeles visum, såfremt der indsendes dokumentation for, at ægteskabet er ophørt ved endelig skilsmisse.

I forbindelse med vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum til mindreårige sponsorbørn, bør myndighederne bl.a. lægge vægt på, hvilket land sponsorbarnet kommer fra og arten og omfanget af den støtte, som sponsoren har ydet over for det pågældende barn. Kan det således lægges til grund, at sponsoren i kraft af støtte til barnet og/eller dennes familie f.eks. har været medvirkende til at sikre barnets skolegang og uddannelse, at sikre barnets sundhed, således at sygdomme og mangelfuld ernæring undgås, eller i øvrigt har været medvirkende til en forbedring af det pågældende barns levevilkår, kan der som udgangspunkt meddeles visum.

I forbindelse med visum til nære bekendte til tidligere danske udstationerede er det som udgangspunkt et krav, at udstationeringen har haft en varighed på minimum 6 sammenhængende måneder, og at udstationeringen har været et led i en ansættelse hos en offentlig myndighed eller en dansk eller udenlandsk privat virksomhed med forretningssted både i Danmark og i udlandet. Udstationering for en større nødhjælpsorganisation, som er registreret i Danmark, med virke i udlandet, kan i nogle tilfælde sidestilles hermed. Herudover bør myndighederne lægge vægt på den herboende værts tilknytning til ansøgeren,

herunder eksempelvis karakteren af den fortsatte kontakt efter ophør af udstationeringen. Herudover lægges der vægt på den enkelte ansøgers interesse i at besøge den herboende vært samt værtens interesse i at modtage besøg.

Ved behandlingen af visumansøgninger indgivet af andre end ægtefæller, faste samlevende, mindreårige børn og forældre²⁹⁾ bør myndighederne desuden foretage en vurdering af, om ansøgerens tilknytning til hjemlandet eller bopælslandet er af en sådan styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse tilbage efter visumopholdet, eller om ansøgeren vil tage længerevarende ophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, hvor etableret ansøgeren er i sit hjemland, herunder om den pågældende er i beskæftigelse, om den pågældende er gift og har børn, og om eventuel familie tillige ønsker visum til Danmark. Opmærksomheden rettes især mod personer i særlige risikokategorier, herunder arbejdsløse og personer, der ikke kan dokumentere at have en fast indtægt. Det forhold, at en visumansøger er uden beskæftigelse, kan dog ikke i sig selv i alle tilfælde føre til, at der meddeles afslag på visumansøgningen.

Det kan som udgangspunkt ikke antages, at ansøgeren har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis ansøgeren ikke opholder sig i det land, hvori den pågældende har statsborgerskab, men opholder sig i et tredjeland. Det vil dog i sådanne tilfælde kunne tillægges en vis betydning, hvis ansøgeren gennem en længere årrække har haft og fortsat har fast opholdstilladelse i dette tredjeland, og hvis ansøgeren er fast etableret i dette land i form af beskæftigelse, fast ejendom eller andet.

Myndighederne skal i forbindelse med vurderingen tage højde for, hvilken form for længerevarende ophold der kan blive tale om. En risiko for, at ansøgeren eventuelt vil søge at opnå længevarende ophold ved at ansøge om en af de typer af opholdstilladelse, der efter udlændingelovens § 4 c, stk. 4, ikke medfører en karenperiode, skal således ikke medføre afslag på visumansøgningen. Dette omfatter bl.a. familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-11 og 13. Dette betyder, at f.eks. kæresten som udgangspunkt kan meddeles visum på trods af en svag tilknytning til hjemlandet, da risikoen for, at ansøgeren vil søge om opholdstilladelse, i disse tilfælde knytter sig til familiesammenføringsreglerne.³⁰⁾

5.9.7.3.2. Forretningsbesøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 3 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum med henblik på et reelt forretningsbesøg.

Der vil efter praksis være tale om et reelt forretningsbesøg, når en ansøger som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige produkter mv. hos en forretningsforbindelse i Danmark, når ansøgeren er erhvervsdrivende, og når opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland.

Det er en forudsætning, at forretningsbesøget dokumenteres, og at det angivne formål bekræftes af forretningsværtens, jf. nærmere afsnit 5.2.2.

5.9.7.3.3. Kulturelle og videnskabelige besøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 3 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i kongresser, sportsstævner, højskoleophold eller lignende, som er arrangeret af danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner eller organisationer.

Myndighederne bør foretage en nærmere vurdering af formålet med deltagelsen i arrangementet og ansøgerens forudsætninger for at deltage, ligesom der kun bør meddeles Schengenvisum, hvis det angivne formål bekræftes, jf. nærmere afsnit 5.2.3.

5.9.7.4. Hovedgruppe 4

Hovedgruppe 4 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en høj grad af risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande.

I denne hovedgruppe kan der som udgangspunkt meddeles visum med henblik på privatbesøg hos de nærmeste familiemedlemmer samt forretningsbesøg og kulturelle besøg, jf. også afsnit 5.9.7.

Myndighederne bør under hensyn til formålet med opholdet foretage en vurdering af, om ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

Der bør f.eks. meddeles afslag, hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et kortvarigt ophold i Danmark, eller hvis der i øvrigt ud fra sagens oplysninger er begrundet tvivl om udlændingens hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det visum, der ansøges om. Denne formodningsvurdering skal foretages i forhold til alle ansøgere uanset relationen mellem ansøgeren og den herboende vært.

Endvidere bør myndighederne i visse tilfælde meddele afslag, hvis ansøgeren har en begrænset tilknytning til sit hjemland.

5.9.7.4.1. Privatbesøg

I hovedgruppe 4 kan der som udgangspunkt meddeles Schengenvisum til følgende persongrupper:

- værtens ægtefælle eller faste samlever
- værtens mindreårige børn
- værtens forældre

Ved faste samlever forstås personer, der har boet sammen i et samlivsforhold af fastere karakter på fælles bopæl i mindst 1½ til 2 år.

Myndighederne bør som udgangspunkt meddele afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis der er en begrundet formodning for, at ansøgeren vil benytte et meddelt visum til at tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande. Det kan som nævnt f.eks. være tilfældet, hvis ansøgeren giver udtryk for ikke at have til hensigt at udrejse igen efter visummets udløb, hvis ansøgeren tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes kortvarigt ophold i Danmark, eller hvis der i øvrigt ud fra sagens oplysninger er begrundet tvivl om udlændingens hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det visum, der ansøges om. Denne formodningsvurdering skal foretages i forhold til alle ansøgere uanset relationen mellem ansøgeren og den herboende vært.

Det kan desuden indgå i vurderingen, hvis flere af ansøgerens familiemedlemmer tidligere er meddelt visum til Danmark og ikke er udrejst inden visummets udløb, men derimod har taget fast ophold eller ophold af længere varighed her i landet, og hvor det således ikke kan udelukkes, at også ansøgeren vil benytte et meddelt Schengenvisum til at tage længevarende ophold her i landet eller i et af de øvrige Schengenlande.

For så vidt angår forældre, der ansøger om Schengenvisum med henblik på at besøge herboende børn, bør der herudover meddeles afslag på en ansøgning om visum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at ansøgerens tilknytning til sit hjemland eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl ikke er af en sådan

styrke, at det med tilstrækkelig sikkerhed findes sandsynliggjort, at den pågældende vil rejse hjem igen efter visumopholdet. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, om de pågældende er i beskæftigelse, er gift, om de har andre børn i hjemlandet, og om eventuel familie ønsker visum til Danmark. Det kan f.eks. som udgangspunkt ikke antages, at ansøgeren har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis alle eller de fleste af ansøgerens børn eller familie i øvrigt opholder sig i Danmark eller i andre lande end hjemlandet eller det land, hvor ansøgeren har fast bopæl. Det kan som udgangspunkt heller ikke antages, at ansøgeren har den fornødne tilknytning til hjemlandet, hvis ansøgeren ikke opholder sig i det land, hvori den pågældende har statsborgerskab, men opholder sig i et tredjeland. Det vil dog i sådanne tilfælde kunne tillægges en vis betydning, hvis ansøgeren gennem en længere årrække har haft og fortsat har fast opholdstilladelse i dette tredjeland, og hvis ansøgeren er fast etableret i dette land i form af beskæftigelse, fast ejendom eller andet.

Myndighederne kan af hensyn til immigrationsrisikoen – eksempelvis hvor der ikke er nogen børn i hjemlandet, og hvor ægtefællerne udgør hinandens tilknytning til hjemlandet – betinge et visum af, at den ene ægtefælle forbliver i hjemlandet. Denne mulighed kan anvendes i tilfælde, hvor alternativet ville være at meddele begge ægtefæller afslag på visum.

5.9.7.4.2. Forretningsbesøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 4 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum med henblik på et reelt forretningsbesøg.

Der vil efter praksis være tale om et reelt forretningsbesøg, når en ansøger som led i sit erhverv ønsker at komme til Danmark for at handle, indgå aftale, besigtige produkter mv. hos en forretningsforbindelse i Danmark, når ansøgeren er erhvervsdrivende, og når opholdet i Danmark har relation til det erhverv, ansøgeren driver i sit hjemland.

Det er en forudsætning, at forretningsbesøget dokumenteres, og at det angivne formål bekræftes af forretningsværten, jf. nærmere afsnit 5.2.2.

Der bør meddeles afslag på en ansøgning om forretningsvisum, hvis udlændingemyndighederne vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

5.9.7.4.3. Kulturelle og videnskabelige besøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 4 kan som udgangspunkt meddeles Schengenvisum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, herunder deltagelse i kongresser, sportsstævner, højskoleophold eller lignende, som er arrangeret af danske myndigheder, uddannelsesinstitutioner, forskningsinstitutioner eller organisationer.

Myndighederne bør foretage en nærmere vurdering af formålet med deltagelsen i arrangementet og ansøgerens forudsætninger for at deltage, ligesom der kun bør meddeles Schengenvisum, hvis det angivne formål bekræftes, jf. nærmere afsnit 5.2.3.

Der bør meddeles afslag på en ansøgning om visum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement, hvis myndighederne vurderer, at der er en høj grad af risiko for, at ansøgeren vil tage fast ophold eller ophold af længere varighed i Danmark eller i de øvrige Schengenlande.

5.9.7.5. Hovedgruppe 5

Hovedgruppe 5 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere vurderes at udgøre en særligt høj risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande, og hvortil der kan være udsendelsesvanskeligheder.

I denne hovedgruppe bør der som udgangspunkt kun meddeles Schengenvisum i ekstraordinære situationer, hvis den individuelle gennemgang af sagens oplysninger ikke giver et klart svar på, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb, jf. også afsnit 5.9.7.

5.9.7.5.1. Privatbesøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 5 bør som udgangspunkt, hvis den individuelle gennemgang af sagens oplysninger ikke giver et klart svar på, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb, meddeles afslag på visum.

Dog bør der meddeles visum, hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder, f.eks. i tilfælde af et herboende nærtstående familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald.³¹⁾

Herudover bør der i visse tilfælde meddeles visum til ansøgere, der ønsker at besøge en ægtefælle, som ansøgeren tidligere har ansøgt om familiesammenføring med på baggrund af ægteskabet. Det er i den forbindelse en forudsætning, at ansøgeren – forinden indgivelse af visumansøgningen – har indgivet og fået realitetsbehandlet en ansøgning om familiesammenføring med den herboende ægtefælle, og at det i forbindelse med behandlingen af ansøgningen om familiesammenføring er konstateret, at ægteparret opfylder betingelserne for familiesammenføring bortset fra kravet om, at ansøgeren skal have haft mindst ét lovligt ophold i Danmark (besøgskravet). Herunder er det således en forudsætning, at det er konstateret, at der foreligger et retsgyldigt ægteskab eller et i øvrigt beskyttelsesværdigt familieliv (jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8), og at de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring (boligkrav, forsørgelseskrav mv.) er opfyldt. Kravet om sikkerhedsstillelse vil dog først skulle dokumenteres i forbindelse med en fornyet ansøgning om ægtefællesammenføring, når besøgskravet er opfyldt.

I forbindelse med behandlingen af en visumansøgning fra en ægtefælle vil Udlændingestyrelsen gennemgå ansøgerens tidligere familiesammenføringssag for at undersøge, om de øvrige betingelser for at give opholdstilladelse er til stede.

Hvis dokumentationen for opfyldelse af de løbende betingelser er af ældre dato, eller hvis der ikke i familiesammenføringssagen er taget stilling til f.eks. opfyldelse af boligkravet eller forsørgelseskravet, vil opfyldelse af disse krav skulle dokumenteres i forbindelse med visumsagens behandling. Det vil imidlertid ikke altid være muligt for Udlændingestyrelsen at indhente og vurdere den nye dokumentation inden for de i visumkodeksen fastsatte tidsfrister for sagsbehandlingen, hvilket betyder, at det i nogle sager vil være nødvendigt at meddele afslag under henvisning til den manglende dokumentation. Der vil i sådanne tilfælde være mulighed for at få sagen genoptaget, hvis dokumentationen efterfølgende fremsendes.

5.9.7.5.2. Forretningsbesøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 5 bør som udgangspunkt, hvis den individuelle gennemgang af sagens oplysninger ikke giver et klart svar på, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb, meddeles afslag på visum med henblik på forretningsbesøg.³²⁾

5.9.7.5.3. Kulturelle og videnskabelige besøg

Ansøgere fra lande placeret i hovedgruppe 5 bør som udgangspunkt, hvis den individuelle gennemgang af sagens oplysninger ikke giver et klart svar på, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb, meddeles afslag på visum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement.³³⁾

5.9.7.6. Fravigelse af hovedgrupperne som følge af regionale forskelle

Det følger af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 4, at myndighederne ikke kun skal lægge vægt på inddelingen af de visumpligtige lande i de forskellige hovedgrupper, men at der også kan lægges vægt på regionale forskelle med hensyn til risikoen for indvandring.

I det omfang der foreligger oplysninger om sådanne regionale forskelle, kan myndighederne således tage hensyn hertil ved vurderingen af en visumsag.

Det er i den forbindelse en forudsætning, at det med fornøden sikkerhed kan fastslås, at ansøgeren har sin faste bopæl i den pågældende region.

5.9.7.7. Fravigelse af hovedgrupperne i tilfælde af ophold uden for eget land

Det følger af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 5, at myndighederne kan fravige hovedgrupperne i forhold til en ansøger, der i en længere årrække har haft fast, lovligt ophold i et andet tredjeland end det land, hvor den pågældende er statsborger.

I sådanne tilfælde vil ansøgningen efter en konkret vurdering kunne behandles efter praksis for statsborgere fra opholdslandet.³⁴⁾

Det er en forudsætning, at ansøgeren kan vende tilbage til opholdslandet efter visumopholdet. Den pågældende skal således være i besiddelse af en opholdstilladelse i det pågældende land, som er gyldig ud over tidspunktet for afslutningen af det planlagte visumophold.

5.9.7.8. Fravigelse af hovedgrupperne på baggrund af ekstraordinære omstændigheder

Det følger af visumbekendtgørelsens § 16, stk. 6, at der uanset stk. 3-5 kan meddeles visum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder hos ansøgeren eller et herboende nærtstående familiemedlem.

Hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder, kan myndighederne således meddele visum til en ansøger, selv om den pågældende ikke er omfattet af den personkreds, der som udgangspunkt meddeles visum i den relevante hovedgruppe.

Der kan f.eks. meddeles visum på baggrund af helt ekstraordinære omstændigheder, hvis visumansøgningen er indgivet med henblik på besøg hos et nærtstående familiemedlem, som lider af en livstruende sygdom, eller hvis ansøgeren skal deltage i et nært familiemedlems begravelse.

Ansøgerens tilknytning til den herboende vært bør således indgå som et væsentligt moment i vurderingen af, om der kan gives Schengenvisum. Schengenvisum vil således kunne meddeles, hvis der mellem ansøgeren og den herboende vært består en særlig tæt og mangeårig tilknytning, der kan dokumenteres. I de tilfælde, hvor der foreligger livstruende sygdom hos den herboende vært, skal dette dokumenteres ved erklæring fra en person med lægefaglig uddannelse. Det er i den forbindelse ikke et krav, at den livstruende sygdom er i terminalstadiet, men sygdommen skal efter en lægelig vurdering være af en aktuelt livstruende karakter.

5.9.7.9. Fravigelse af hovedgrupperne for ansøgninger omfattet af en rejsebureau- eller turistordning

Det følger af visumbekendtgørelsens § 17, at der ved ansøgning om visum i forbindelse med køb af en pakkerejse gennem et rejsebureau, der er akkrediteret til en rejsebureauordning eller en turistordning, kan meddeles visum gældende for op til 30 dages ophold uanset bestemmelserne i § 16, stk. 4, dvs. uanset hvilken hovedgruppe ansøgeren tilhører.

De etablerede rejsebureau- og turistordninger fremgår af visumbekendtgørelsens bilag 1.

6. Sagsfordeling mellem repræsentationerne og Udlændingestyrelsen

Afgørelser i visumsager træffes af danske repræsentationer i udlandet, som er bemyndiget hertil i medfør af udlændingelovens § 47, stk. 2, 1. pkt., eller af Udlændingestyrelsen, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1.

Det er forudsat i forarbejderne til udlændingeloven,³⁵⁾ at de danske repræsentationer skal have kompetence til at træffe afgørelse – herunder meddele afslag – i visumsager, der kan oplyses tilstrækkeligt på stedet.

Sager, hvor der er behov for yderligere undersøgelser, skal derimod forelægges for Udlændingestyrelsen, således at sagerne kan blive tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse.

Opretholdelsen af forelæggelsesordningen i sager, der kræver nærmere undersøgelser, skal på den ene side sikre, at ansøgeren ikke mødes med en negativ afgørelse truffet på et ufuldstændigt grundlag, og på den anden side, at myndighederne har mulighed for at varetage immigrations- og sikkerhedsmæssige hensyn.

Når nogle sager bør undersøges nærmere af Udlændingestyrelsen, skyldes det, at Udlændingestyrelsen har adgang til flere oplysninger end repræsentationerne – dels som følge af beliggenheden i Danmark, dels som følge af en udvidet adgang til en række it-systemer og fysiske sager. Det kan f.eks. dreje sig om oplysninger om værten eller virksomheden i Danmark, oplysninger om ansøgerens eventuelle tidligere opholdssager, oplysninger fra Udlændingestyrelsens andre kontorer om verserende sager, oplysninger fra Styrelsen for International Rekruttering og Integration eller oplysninger fra politiet eller efterretningstjenesterne.

Efter udlændingelovens § 39, stk. 2, 2. pkt., kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte nærmere regler om sagsfordelingen på visumområdet mellem Udlændingestyrelsen og de danske repræsentationer i udlandet og om de grundlæggende hensyn ved behandlingen og afgørelsen af visumsagen.

I medfør af denne bestemmelse er der i visumbekendtgørelsens § 28 fastsat nærmere regler om, hvilke sager repræsentationerne selv kan færdigbehandle, og hvilke sager der skal forelægges for Udlændingestyrelsen.

6.1. Afgørelser på repræsentationerne

Afgørelsen i en visumsag træffes som udgangspunkt af repræsentationen, til hvilken ansøgningen er indgivet, jf. visumbekendtgørelsens § 28, stk. 1.

6.2. Forelæggelse af sager for Udlændingestyrelsen

I visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2-5, er oplistet en række undtagelsestilfælde, hvor visumsager skal forelægges for Udlændingestyrelsen, der herefter træffer afgørelse i første instans.

I de oplistede tilfælde er forelæggelse for Udlændingestyrelsen obligatorisk i den forstand, at repræsentationerne er forpligtede til at forelægge en sag, hvis der foreligger en forelæggelsesgrund (eller flere) som angivet i § 28, stk. 2-5. Nogle af bestemmelserne overlader dog repræsentationerne et vist skøn ved vurderingen af, om der skal ske forelæggelse.

6.2.1. Tvivl om formålet med opholdet

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 1, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis der er behov for nærmere undersøgelser af personer, virksomheder eller organisationer her i landet med henblik på at fastslå formålet med opholdet.

Dette kan eksempelvis være relevant, hvis der er tvivl om, hvorvidt værten har lovligt ophold i Danmark, hvis der i øvrigt er behov for nærmere undersøgelser af værten, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt besøget er ventet, og dette ikke umiddelbart kan afklares af repræsentationen.

6.2.2. Manglende anerkendelse af rejsedokument

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 2, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis ansøgerens rejsedokument ikke anerkendes af Danmark, jf. § 28, stk. 2, nr. 2.

I sådanne tilfælde vil der kun undtagelsesvist være grundlag for at udstede visum, og der vil i givet fald være tale om et visum med begrænset territorial gyldighed, jf. visumbekendtgørelsens § 20, stk. 2. I sådanne sager vil der desuden være behov for udstedelse af rejselogitimation i form af et laissez-passer.

6.2.3. Indberetning i Schengeninformationssystemet (SIS II)

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 3, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis ansøgeren er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet (SIS II).

En indberetning i SIS II vil fremgå af ansøgerens sag i visumregistret.

6.2.4. Trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 4, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis der er grund til at tro, at ansøgeren udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser, herunder hvis der er mistanke om, at ansøgeren under opholdet vil begå kriminalitet, arbejde uden fornøden tilladelse eller formidle ekstreme religiøse værdier og holdninger, hvis der er fremsat indsigelser mod udstedelse af visum i forbindelse med en høring efter § 14, eller hvis ansøgeren er opført på EU's eller FN's sanktionslister eller er registreret med et indrejseforbud i Det Centrale Kriminalregister eller er opført på den i udlændingelovens § 29 c nævnte liste over udenlandske forkyndere m.fl., som kan udelukkes fra at indrejse.

Denne forelæggelsesgrund omfatter alle tilfælde, hvor repræsentationerne har anledning til at tro, at ansøgeren udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser.

Dette vil altid være tilfældet, hvis der er fremsat indsigelser mod udstedelse af visum til ansøgeren i forbindelse med en høring af andre Schengenlandes myndigheder og/eller af efterretningstjenesterne efter visumbekendtgørelsens § 14, eller hvis ansøgeren er opført på EU's eller FN's sanktionslister eller er registreret med et indrejseforbud i Det Centrale Kriminalregister eller er opført på den i udlændingelovens § 29 c nævnte liste over udenlandske forkyndere m.fl., som kan udelukkes fra at indrejse. Oplysninger om indsigelser, om registrering på en sanktionsliste eller om indrejseforbud vil fremgå af ansøgerens sag i visumregistret.

Dette vil endvidere altid være tilfældet i en situation, hvor eksempelvis Verdenssundhedsorganisationen WHO eller de lokale sundhedsmyndigheder i et land har oplyst om eller udsendt advarsler om, at der er udbrud af en pandemi eller udbrud af en epidemi af meget smitsomme sygdomme, såsom eksempelvis Ebola, Sars, Covid-19/Coronavirus, da sådanne sygdomme kan udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige sundhed, hvis ansøgere fra de berørte lande gives Schengenvisum.

Repræsentationerne skal derfor i sådanne tilfælde forelægge sagen for Udlændingestyrelsen. I tvivlstilfælde kan repræsentationerne via Udenrigsministeriet rette henvendelse til Udlændinge- og Integrationsministeriet, der i det omfang, det vurderes nødvendigt, inddrager sundhedsmyndighederne.

Herudover skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis repræsentationen konkret vurderer, at ansøgeren udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser.

6.2.5. Tvivl om pålideligheden af oplysninger eller dokumentation

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 5, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis der er behov for nærmere undersøgelser af personer, virksomheder eller organisationer her i landet med henblik på at fastslå pålideligheden af oplysninger eller dokumentation fremlagt til støtte for ansøgningen.

Dette kan eksempelvis være relevant, hvis der er tvivl om ansøgerens relation til en herboende person, hvis der er tvivl om ægtheden af en invitation, eller hvis ansøgeren og værten har afgivet divergerende oplysninger om formålet med opholdet, og tvivlsspørgsmålene ikke umiddelbart kan afklares af repræsentationen.

6.2.6. Tidligere misbrug

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 6, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis ansøgeren tidligere har været i Danmark, og der er behov for nærmere undersøgelser for at fastslå, om ansøgeren har handlet i strid med reglerne om indrejse og ophold, herunder hvis der er spørgsmål om anvendelse af reglerne om karen.

Oplysninger om tidligere ansøgninger og ophold vil normalt fremgå af ansøgerens visumsag og/eller af den pågældendes rejsedokument.

Hvis der foreligger oplysninger om, at ansøgeren tidligere har overskredet gyldigheden af et visum eller en opholdstilladelse, eller at den pågældende har undladt at udrejse i overensstemmelse med en pålagt udrejsefrist, bør sagen som altovervejende udgangspunkt forelægges med henblik på nærmere undersøgelser.

Der er dog ikke behov for forelæggelse, hvis overskridelsen af det angivne udrejetidspunkt har været af kort varighed inden for visummets gyldighedsperiode, eller hvis en overskridelse af et tidligere udstedt visum utvivlsomt skyldes omstændigheder, der ikke kan lægges udlændingen til last. Eksempelvis vil repræsentationerne kunne meddele visum uden at forelægge sagen, hvis ansøgerens udrejse alene er blevet udsat som følge af trafikforsinkelser, flystrejke el.lign.

6.2.7. Verserende sager om opholdstilladelse

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 7, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis ansøgeren har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, og denne sag fortsat verserer.

I nogle tilfælde vil det fremgå af ansøgerens visumsag, at den pågældende er kendt med en sag i udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystemer. Dette er imidlertid ikke altid tilfældet. Repræsentationerne bør derfor generelt følge op på eventuelle oplysninger, der tyder på, at ansøgeren kan have en verserende sag om opholdstilladelse i Danmark. Oplysninger herom kan indhentes gennem Udlændingestyrelsen, f.eks. ved en telefonisk henvendelse.³⁶⁾

6.2.8. Tvangsægteskaber og proformaægteskaber

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 8, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis ansøgeren tidligere er meddelt afslag på en ansøgning om ægtefællesammenføring i Danmark på baggrund af en formodning om, at der er tale om et tvangsægteskab eller et proformaægteskab.

Som nævnt ovenfor vil det ikke altid fremgå af en ansøgers visumsag, at den pågældende er kendt med en sag i udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystemer. Det er derfor vigtigt, at repræsentationerne indhenter nærmere oplysninger fra Udlændingestyrelsen i alle sager, hvor der foreligger oplysninger, der tyder på, at ansøgeren tidligere kan have ansøgt om opholdstilladelse i Danmark.

6.2.9. Mindreårige børn

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 9, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis ansøgeren er et mindreårigt barn, medmindre det er ubetænkeligt at meddele visum.

Sager vedrørende mindreårige børn skal således som udgangspunkt forelægges for Udlændingestyrelsen, bl.a. fordi der kan være anledning til at undersøge sådanne sager nærmere, både i forhold til risikoen for indvandring og i forhold til risikoen for børnebortførelser.

Dog skal der ikke generelt ske forelæggelse af sager vedrørende mindreårige børn, hvis repræsentationen vurderer, at det er ubetænkeligt at meddele visum. Dette forudsætter, at repræsentationen konkret vurderer, at der ikke er nogen risiko for indvandring eller for bortførelse af barnet.

Det kan f.eks. være ubetænkeligt at meddele visum til et mindreårigt barn, hvis den pågældende er bosat sammen med sine forældre i udlandet og ønsker at ledsage den ene eller begge af forældrene på rejsen til Danmark, eller hvis barnet er bosat i udlandet sammen med den ene af forældrene og ønsker at ledsage denne forælder på rejsen til Danmark med henblik på at besøge den anden forælder. Andre personer med forældremyndighed over barnet bør normalt sidestilles med forældre.

6.2.10. Konkret behov for undersøgelser

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2, nr. 10, skal en sag forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis der i øvrigt er behov for nærmere undersøgelser af sagen, og Udlændingestyrelsen har bedre muligheder for at gennemføre disse undersøgelser end repræsentationen, hvor ansøgningen er indgivet.

Bestemmelsen giver repræsentationerne mulighed for at forelægge sager for Udlændingestyrelsen i andre tilfælde end de udtrykkeligt oplistede situationer, hvis det konkret vurderes, at Udlændingestyrelsen vil have bedre forudsætninger end repræsentationerne for at gennemføre de nødvendige undersøgelser. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis en ansøger, der er statsborger i et land, der er placeret i hovedgruppe 5, som ikke tidligere har været i Danmark, men som tidligere har fået behandlet en ansøgning om ægtefællesammenføring med en herboende ægtefælle, og hvor ansøger kun mangler at opfylde besøgskravet.

6.2.11. Territorielt begrænset visum (VLTV)

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 3, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse i første instans, hvis der kan blive tale om at meddele visum med begrænset territorial gyldighed bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 19 og § 20, stk. 3.

En sag skal således forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis ansøgeren ikke opfylder betingelserne for at få udstedt Schengenvisum, men der foreligger oplysninger om forhold, som eventuelt kan begrunde udstedelse af territorielt begrænset visum. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en ansøger er indberettet som uønsket i SIS II, men der foreligger oplysninger om alvorlig sygdom hos familie i Danmark. I en sådan situation skal sagen forelægges for Udlændingestyrelsen med henblik på nærmere undersøgelser af, om der er grundlag for udstedelse af territorielt begrænset visum.

Hvis en ansøger ikke kan meddeles visum gældende for alle Schengenlandene, alene fordi et eller flere andre Schengenlande ikke anerkender den pågældendes rejsedokument, betyder det dog ikke, at sagen skal forelægges for Udlændingestyrelsen. I sådanne tilfælde kan repræsentationen udstede visum, hvis

gyldighed begrænses til det eller de Schengenlande, som anerkender det pågældende rejsedokument, jf. visumbekendtgørelsens § 19.

Hvis en ansøger ikke kan meddeles Schengenvisum, alene fordi den pågældende allerede har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i 90 dage inden for de seneste 180 dage på grundlag af et visum, indebærer dette heller ikke i sig selv, at sagen skal forelægges for Udlændingestyrelsen. I sådanne tilfælde kan repræsentationen, hvis det findes velbegrundet, udstede visum, hvis gyldighed begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark, jf. visumbekendtgørelsens § 20, stk. 3.

6.2.12. Afslag til udlændinge omfattet af EU-reglerne

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 4, træffer Udlændingestyrelsen endvidere afgørelse i første instans, hvis der kan blive tale om at meddele afslag på visum til en ansøger, som er omfattet af EU-reglerne, eller som påberåber sig at være omfattet heraf, jf. visumbekendtgørelsens § 9.

6.2.13. Annullering og inddragelse

Efter visumbekendtgørelsens § 28, stk. 5, har Udlændingestyrelsen mulighed for at træffe afgørelse i første instans i sager om inddragelse eller annullering af et visum, hvis det vurderes hensigtsmæssigt. Det kan f.eks. være tilfældet i sager, hvor udlændingen allerede er indrejst i Danmark på grundlag af det meddelte visum, og hvor Udlændingestyrelsen modtager oplysninger om forhold, der eventuelt kan begrunde inddragelse eller annullering af det udstedte visum. I sådanne tilfælde vil Udlændingestyrelsen ofte have bedre muligheder for at undersøge sagen end repræsentationerne, ligesom Udlændingestyrelsen også vil have bedre muligheder for at komme i kontakt med ansøgeren i Danmark.

7. Sagsbehandlingstid

7.1. Maksimal sagsbehandlingstid

Visumkodeksens artikel 23 indeholder regler om den maksimale sagsbehandlingstid i visumsager.

Efter artikel 23, stk. 1, er udgangspunktet, at der skal træffes beslutning om en visumansøgning inden for 15 kalenderdage regnet fra datoen for indgivelsen af en visumansøgning, der er antagelig i henhold til artikel 19.³⁷⁾

Denne frist kan i individuelle tilfælde forlænges til højst 45 kalenderdage, navnlig hvis det er nødvendigt at undersøge ansøgningen nærmere, jf. artikel 23, stk. 2.

Der træffes straks beslutning om ansøgninger i begrundede individuelle hastetilfælde, jf. artikel 23, stk. 2a.

Som nærmere beskrevet i afsnit 6 er det danske visumsystem opbygget således, at de danske repræsentationer træffer afgørelse i sager, der kan oplyses tilstrækkeligt på stedet, mens Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i sager, der kræver nærmere undersøgelser af forhold i Danmark. Dette betyder i praksis, at sager, der kan færdigbehandles på repræsentationerne, som udgangspunkt afgøres inden for 15 kalenderdage, mens sager, der forelægges for Udlændingestyrelsen til nærmere undersøgelse, som udgangspunkt skal afgøres inden for 45 kalenderdage.

Det følger af visumkodeksens artikel 9, stk. 2, at det kan bestemmes, at ansøgeren skal bestille tid til at indgive en ansøgning. Mødet skal som hovedregel finde sted inden for en frist på to uger fra den dato, hvor der blev anmodet om mødet. Sagsbehandlingstiden vil blive regnet fra den dato, hvor ansøgningen faktisk modtages på repræsentationen og er vurderet antagelig i overensstemmelse med visumkodeksen.

I begrundede hastetilfælde kan ansøgere gives lov til at indgive deres ansøgning enten uden tidsbestilling, eller ved at der straks aftales en tid, jf. artikel 9, stk. 3. Det er repræsentationen, der afgør, om der er tale om et begrundet hastetilfælde.

7.2. Afgørelse af sager, der ikke kan oplyses fuldt ud inden for de maksimale sagsbehandlingstider

Visumkodeksens regler om den maksimale sagsbehandlingstid kan ikke fraviges.

Da myndighederne således i alle tilfælde er forpligtede til at træffe afgørelse i en visumsag inden for den øvre grænse på 45 dage, kan det i visse situationer være nødvendigt at afgøre en ansøgning, inden sagen er oplyst fuldt ud. Afgørelsen af sagen vil i så fald blive truffet på det foreliggende grundlag, hvilket i nogle tilfælde vil indebære, at der meddeles afslag.

I sådanne tilfælde kan sagen i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper genoptages, hvis der efterfølgende fremkommer oplysninger, som myndigheden ikke var bekendt med på tidspunktet for den oprindelige afgørelse, og som i givet fald må antages at ville have medført en væsentlig anden vurdering af sagen.³⁸⁾

For at overholde den lovbestemte frist for sagsbehandlingen kan det endvidere i enkeltstående tilfælde være nødvendigt at fravige reglerne om partshøring, hvis det ikke er muligt at indhente ansøgerens bemærkninger og afslutte en sag inden for de 45 dage. Såfremt ansøgeren eller værten efterfølgende fremkommer med sådanne oplysninger, der ellers ville være fremkommet i forbindelse med en partshøring, bør sagen genoptages, uanset om betingelserne for genoptagelse ikke i øvrigt måtte være opfyldt.

Hvis det på afgørelsestidspunktet er åbenbart, at der kan meddeles visum, såfremt visse konkrete betingelser bliver opfyldt, eksempelvis hvis der indsendes dokumentation for et gyldigt ægteskab, bør myndighederne i afgørelsen vejlede ansøgeren om, at sagen vil blive genoptaget, hvis ansøgeren fremlægger de relevante oplysninger.

I særlige tilfælde, hvor sagens oplysning beror på myndighederne, og hvor det ikke er muligt at oplyse sagen fuldt ud inden for de 45 dage, bør myndighederne i forbindelse med et afslag på visumansøgningen tilkendegive over for ansøgeren, at sagen vil blive genoptaget på myndighedernes foranledning, når de nødvendige oplysninger foreligger. Dette kan f.eks. være tilfældet i sager, hvor der er behov for at ægthedsvurdere dokumenter, som ansøgeren har fremlagt, og hvor denne ægthedsvurdering ikke kan gennemføres inden for de 45 dage, f.eks. fordi myndighederne i ansøgerens hjemland skal inddrages.

8. Udstedelse af visum

Ved afgørelsen af en visumsag er udgangspunktet, at myndighederne meddeler tilladelse.

Myndighederne vil således imødekomme en ansøgning om Schengenvisum, medmindre der er grundlag for at afslå ansøgningen efter reglerne i visumkodeksen, jf. visumbekendtgørelsens § 8, stk. 1.

8.1. Visumsticker

Et visum udstedes i praksis ved, at der sættes en visumsticker i passet for at markere tilladelsen.

Retningslinjer for udfyldning af en visumsticker samt eksempler på udfyldte visumstickers kan findes i visumkodeksens bilag VII og visumhåndbogens bilag 19-21.

8.2. Et visums gyldighed i tid

Et Schengenvisum kan maksimalt udstedes for 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning, jf. udlændingelovens § 4.³⁹⁾

Visummets gyldighed fastsættes ved angivelse af et antal dage (varigheden af det tilladte ophold), et antal indrejser og en gyldighedsperiode, jf. nærmere visumkodeksens artikel 24.

Antallet af dage fastsættes under hensyn til formålet med opholdet, jf. visumbekendtgørelsens § 18, stk. 1. Medmindre formålet i det konkrete tilfælde taler for at begrænse opholdets varighed, bør antallet af dage som udgangspunkt fastsættes i overensstemmelse med det ansøgte, forudsat at ansøgeren opfylder betingelserne for at få visum i hele dette tidsrum.⁴⁰⁾

Antallet af indrejser kan fastsættes til en, to eller flere indrejser. Antallet bør som udgangspunkt fastsættes i overensstemmelse med det ansøgte, medmindre formålet med opholdet taler for at begrænse tilladelsen til en enkelt eller to indrejser.

Gyldighedsperioden fremgår af visumstickeren ved angivelse af den tidligste tilladte indrejsedato og den seneste tilladte udrejsedato. Gyldighedsperioden må ikke overstige fem år.

Som udgangspunkt bør indrejsedatoen fastsættes til den dato, hvor ansøgeren ønsker at indrejse, hvis det er muligt at udstede visum forinden dette tidspunkt. Hvor der udstedes et visum til én, to eller flere indrejser med en gyldighed på under 90 dage, bør udrejsedatoen i almindelighed fastsættes til den dato, der ligger 15 dage efter udløbet af det bevilgede antal dage, jf. visumkodeksens artikel 24, stk. 1.

Udlændingen er forpligtet til at overholde såvel det bevilgede antal dage som den fastsatte gyldighedsperiode. Forlængelsen af gyldighedsperioden med 15 dage (en såkaldt "period of grace") indebærer ikke, at udlændingen må opholde sig i Danmark længere end det bevilgede antal dage, men giver mulighed for, at opholdet kan udsættes nogle dage, f.eks. i tilfælde af sygdom, uden at det skal medføre en afkorting af selve visumopholdet. Der fastsættes ikke en "periode of grace", hvor visummet udstedes til flere indrejser (med en gyldighedsperiode på mellem 6 måneder og 5 år), da et sådant visum allerede sikrer visumhaveren den nødvendige fleksibilitet.

Ved beregning af opholdets varighed medregnes både indrejsedagen og udrejsedagen, uanset hvad tid på døgnet rejserne gennemføres.

Visumhåndbogens del II, afsnit 8.3, indeholder nærmere retningslinjer for fastsættelse af visummets gyldighed.

8.3. Visum med længere gyldighed

Efter visumkodeksens artikel 24, stk. 1, kan visum udstedes for én, to eller flere indrejser og med en gyldighedsperiode som ikke må overstige fem år.

Efter visumkodeksens artikel 24, stk. 2, litra c, kan der udstedes visum til flere indrejser i op til fem år, hvis ansøgeren dokumenterer behovet for eller begrundet sin hensigt om at rejse ofte eller regelmæssigt forudsat, at ansøgeren dokumenterer sin integritet og pålidelighed, navnlig gennem tidligere problemfrie visumophold, og sin økonomiske situation i hjemlandet og sin hensigt om at forlade medlemsstaternes område før udløbet af det visum, der er ansøgt om.

Hvis et visum udstedes for 90 dage og med en længere gyldighedsperiode end seks måneder, betyder det, at udlændingen har ret til 90 dages ophold inden for en periode på 180 dage, jf. visumkodeksens bilag VII, afsnit 4.

Visumhåndbogens del II, afsnit 8.4.3, indeholder nærmere retningslinjer for, hvornår der kan meddeles visum gældende for flere indrejser og med forlænget gyldighedsperiode.

8.3.1. Udstedelse af visum til flere indrejser og med lang gyldighed efter kaskadesystemet

Visumkodeksens artikel 24, stk. 2, fastlægger, under hvilke omstændigheder et visum til flere indrejser som hovedregel skal udstedes, kaldet kaskadesystemet.

Det er i alle tilfælde en forudsætning for udstedelse af visum efter kaskadesystemet, at ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne i Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, herunder at rejsedokumentet som altovervejende hovedregel skal være gyldigt i tre måneder efter den påtænkte dato for afrejse fra medlemsstaternes område. Derfor bør rejsedokumentet også være gyldigt i tre måneder ud over visumets gyldighed. Det er endvidere en forudsætning, at ansøgeren ikke udgør en immigrationsrisiko. Der henvises til artikel 24, stk. 1, jf. artikel 21 i visumkodeks. Det bemærkes således, at pludseligt opståede forandringer i et land, såsom f.eks. naturkatastrofer, hungersnød eller borgerkrig eller andre forhold, der ændres i landet, vil kunne begrunde en fravigelse af principperne i kaskadesystemet og medføre, at der efter en konkret vurdering ikke meddeles visum.

Formålet med kaskadesystemet er bl.a. ud fra objektivt fastsatte fælles kriterier at lette rejse for personer, der rejser meget eller regelmæssigt, med henblik på, at der udstedes visa til flere indrejser med lang gyldighed til ansøgere, der opfylder indrejsebetingelserne i hele gyldighedsperioden for det udstedte visum, og disse visa bør ikke være begrænset til særlige rejseformål eller til særlige kategorier af ansøgere. Særlig opmærksomhed bør gives til personer, der rejser som led i deres erhverv, såsom forretningsfolk, søfarende, kunstnere og idrætsudøvere.

Forudsat, at ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne i Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, og ikke udgør en immigrationsrisiko, udstedes visum til flere indrejser med lang gyldighed med følgende gyldighedsperioder, medmindre visummet er gyldigt i længere tid end rejsedokumentet:

1. en gyldighedsperiode på et år, forudsat at ansøgeren har fået udstedt og lovligt har anvendt tre visa inden for de seneste to år
2. en gyldighedsperiode på to år, forudsat at ansøgeren har fået udstedt og lovligt anvendt et tidligere visum til flere indrejser med en gyldighed på et år inden for de seneste to år
3. en gyldighedsperiode på fem år, forudsat at ansøgeren har fået udstedt og lovligt har anvendt et tidligere udstedt visum til flere indrejser med en gyldighed på to år inden for de seneste tre år.

Det følger således af principperne i kaskadesystemet, at Schengenvisum for **flere indrejser og med et års gyldighed** som udgangspunkt, og i det omfang gyldigheden af ansøgerens pas tillader det, skal udstedes til ansøgere, der tidligere har opnået og overholdt betingelserne for tre Schengenvisa inden for de seneste to år (regnet fra tidspunktet for indgivelsen af den fjerde visumansøgning). Hvis ansøgeren i den nævnte periode tidligere har fået udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed begrundet i et eller flere landes manglende anerkendelse af ansøgerens rejsedokument, skal et sådant territorielt begrænset visum dog også tillægges betydning. Derimod tages lufthavnstransitvisa og visa med begrænset territorial gyldighed udstedt i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 25, stk. 1, ikke i betragtning ved udstedelse af visa til flere indrejser.

Har ansøgeren inden for de seneste to år (regnet fra tidspunktet for indgivelsen af den aktuelle visumansøgning), opnået og overholdt betingelserne for et Schengenvisum for flere indrejser med et års gyldighed, skal der, som udgangspunkt, og i det omfang gyldigheden af ansøgerens pas tillader det, udstedes Schengenvisum for **flere indrejser og med to års gyldighed**. Hvis ansøgeren inden for de seneste to år har fået udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed begrundet i et eller flere landes manglende anerkendelse af ansøgerens rejsedokument, skal et sådant territorielt begrænset visum dog også tillægges betydning. Derimod tages lufthavnstransitvisa og visa med begrænset territorial gyldighed udstedt i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 25, stk. 1, ikke i betragtning ved udstedelse af visa til flere indrejser.

Har ansøgeren inden for de seneste tre år (regnet fra tidspunktet for indgivelsen af den aktuelle visumansøgning), opnået og overholdt betingelserne for et Schengenvisum for flere indrejser med to års gyldighed, skal der, som udgangspunkt, og i det omfang gyldigheden af ansøgerens pas tillader det, udstedes Schengenvisum for **flere indrejser og med fem års gyldighed**. Hvis ansøgeren inden for de seneste to år har fået udstedt et visum med begrænset territorial gyldighed begrundet i et eller flere landes manglende anerkendelse af ansøgerens rejsedokument, skal et sådant territorielt begrænset visum dog også tillægges betydning. Derimod tages lufthavnstransitvisa og visa med begrænset territorial gyldighed udstedt i overensstemmelse med visumkodeksens artikel 25, stk. 1, ikke i betragtning ved udstedelse af visa til flere indrejser.

De ovenstående nævnte betingelser (a-c) for udstedelse af visum til flere indrejser med lang gyldighed er ikke kumulative. Det betyder, at en ansøger, der har opnået og lovligt har anvendt et visum til flere indrejser og med et års gyldighed inden for de seneste to år (betingelse b) skal have udstedt et visum til flere indrejser med to års gyldighed, selv om ansøgeren ikke har fået udstedt tre visa inden for de seneste to år (betingelse a).

I sager, hvor ansøgeren ikke selv har anmodet om udstedelse af visum til flere indrejser med lang gyldighed, men hvor ansøgeren opfylder betingelserne herfor samt opfylder de almindelige indrejsebetingelser, herunder ikke udgør en immigrationsrisiko, skal myndighederne af egen drift udstede et visum til flere indrejser med lang gyldighed i overensstemmelse med kaskadesystemet.

Uafhængigt af kaskadeprincipperne i artikel 24, stk. 2, kan visummets gyldighedsperiode i konkrete tilfælde afkortes, hvor der er rimelig tvivl om, hvorvidt indrejsebetingelserne vil være opfyldt i hele perioden, jf. artikel 24, stk. 2a i visumkodeks. Rimelig tvivl kan f.eks. opstå, hvor der kan konstateres forudsigelige (fremtidige) ændringer i ansøgerens personlige og/eller økonomiske forhold.

Det bemærkes endvidere, at det følger af visumhåndbogen, at Schengenlandenes repræsentationer i forbindelse med implementeringen af de ovenfor anførte principper skal tage højde for, hvilke særlige lokale forhold der eventuelt gør sig gældende med henblik på, at der lokalt kan være mere eller mindre restriktive kaskadesystemer for visse kategorier af ansøgere. En eventuel ændring i såvel skærpende som lempende retning, udover hvad der følger af visumkodeks artikel 24, stk. 2, skal godkendes af medlemsstaterne i Visumkomiteen, og EU-Kommissionen vil herefter udstede en gennemførelsesafgørelse, hvorved ændringerne træder i kraft. Afgørelsen om tilpasning af kaskadesystemet er retligt bindende for medlemsstaterne og skal således følges ved udstedelsen af et visum.

Visumhåndbogens del II, afsnit 8.4.3.1, indeholder nærmere retningslinjer for udstedelse af visum gældende for flere indrejser og med forlænget gyldighed efter principperne i kaskadesystemet.

8.3.2. Udstedelse af visum til andre kategorier af ansøgere, der rejser ofte eller regelmæssigt

Der kan udstedes visum til flere indrejser med længere gyldighed til ansøgere, der rejser ofte eller regelmæssigt uafhængigt af formålet med rejsen, og uanset at de ikke opfylder betingelserne for at blive meddelt visum for flere indrejser og med længere gyldighed efter kaskadeprincippet som beskrevet i afsnit 8.3.1. Det følger af visumkodeksens artikel 24, stk. 2, litra c, at der kan udstedes visum til flere indrejser i op til fem år til ansøgere, der dokumenterer behovet for eller begrunder deres hensigt om at rejse ofte eller regelmæssigt, forudsat at de dokumenterer deres integritet og pålidelighed, navnlig i form af lovlig anvendelse af tidligere opnåede visa, deres økonomiske situation i hjemlandet og deres hensigt om at forlade Danmark og de øvrige Schengenlande inden udløbet af det visum, de har ansøgt om.

Særlig opmærksomhed henledes i den forbindelse på ansøgere, der rejser som led i deres erhverv, såsom forretningsfolk, søfarende, kunstnere, idrætsudøvere og forskere mv.

Visumhåndbogens del II, afsnit 8.4.3.2, indeholder nærmere retningslinjer for udstedelse af visum gældende for flere indrejser og med forlænget gyldighed til ansøgere, der rejser ofte eller regelmæssigt.

8.4. Visum med kortere gyldighed

Som anført i afsnit 8.2 bør et visums gyldighed som udgangspunkt fastsættes i overensstemmelse med det antal dage, som ansøgeren har angivet i visumansøgningen (dog maksimalt 90 dage).

Opholdets varighed bør dog begrænses til et kortere tidsrum end angivet i ansøgningen, hvis antallet af dage ikke er i overensstemmelse med det (eller de) angivne formål med opholdet, jf. visumbekendtgørelsens § 18, stk. 1.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en udlænding ansøger om visum for 90 dages ophold med henblik på deltagelse i et kortvarigt kursus eller for at være til stede under et retsmøde.

Opholdets varighed skal endvidere begrænses til et kortere tidsrum end det ansøgte, hvis ansøgeren kun opfylder betingelserne for at få visum i en kortere periode, jf. visumbekendtgørelsens § 18, stk. 2.

Det kan f.eks. være nødvendigt at begrænse et visums gyldighed, hvis ansøgerens rejsedokument ikke er gyldigt i tilstrækkelig lang tid, eller hvis værtens opholdstilladelse i Danmark udløber inden for det tidsrum, hvor ansøgeren planlægger at besøge den pågældende.

8.4.1. Særligt om fastlæggelse af visums gyldighed i tilfælde af graviditet

Hvis en visumansøger er gravid ved indgivelsen af ansøgningen om visum, vil den pågældendes visum som altovervejende hovedregel blive tidsmæssigt begrænset, således at udrejse af Danmark skal ske senest 2 ½ måned før terminsdatoen. Den tidsmæssige begrænsning skyldes, at et visum kun er beregnet til kortvarige ophold i Danmark (eller de øvrige Schengenlande), og at der ved visumophold her i landet, der lægger sig tæt op ad terminsdatoen, kan være en konkret og overvejende risiko for fødsel her i landet samt et eventuelt deraf følgende længerevarende ophold her i landet. Den tidsmæssige begrænsning er således konkret motiveret bl.a. af det forhold, at de fleste flyselskaber ikke vil medtage passagerer de sidste to måneder før forventet fødsel samt indtil to måneder efter overstået fødsel, hvorfor udlændingemyndighederne således normalt ikke vil kunne pålægge den pågældende visumansøger at udrejse i dette tidsrum.

Udlændingemyndighederne vil i forbindelse med behandlingen af en gravid visumansøgers ansøgning indhente dokumentation for visumansøgerens terminstidspunkt. Dette terminstidspunkt vil herefter virke som skæringsdato i forhold til vurderingen af, hvornår den pågældende senest skal udrejse af Danmark.

Det er imidlertid til enhver tid en visumindehavers ansvar at sikre, at et påtænkt visumbesøg kan gennemføres inden for den meddelte visumperiode, således at udrejsen kan gennemføres i overensstemmelse med visummet. Hvis en visumindehaver – mod forventning – føder her i landet, vil Udlændingestyrelsen normalt udsætte udrejsefristen til 60 dage efter fødslen.

Ovennævnte praksis om udrejse senest 2 ½ måned før forventet termin kan dog fraviges i følgende tilfælde:

- Visumansøgeren er gift med en udstationeret dansk statsborger eller en person med en opholdstilladelse i Danmark meddelt med mulighed for varigt ophold, hvis forsikring dækker omkostningerne til fødslen i Danmark.
- Den herboende vært dokumenterer, at der er indgået en aftale med et hospital i Danmark vedrørende fødslen, samt at der er betalt for fødslen i Danmark. Det er i den forbindelse ikke tilstrækkeligt, at hospitalet erklærer, at visumansøgeren har ret til gratis sygehusbehandling i forbindelse med en

fødsel, uanset at den pågældende ikke har fast bopæl her i landet, jf. § 5 i bekendtgørelse om ret til sygehusbehandling mv. (bekendtgørelse nr. 657 af 28. juni 2019).

Det bemærkes, at det alene er kravet om udrejse af Danmark senest 2 ½ måned før terminsdatoen, der fraviges i de nævnte tilfælde. Det kan således ikke forventes, at det pågældende visum – efter indreisen i Danmark – vil kunne forlænges ud over visumperioden af maksimalt 90 dages varighed. Visumansøgeren har i de nævnte tilfælde det fulde ansvar for, at ind- og udrejse kan ske i overensstemmelse med det meddelte visum.

9. Udstedelse af visum ved grænsen

Det følger af visumkodeksens artikel 35 og 36, at der i særlige tilfælde kan udstedes visum ved Schengenrådets ydre grænse. Artikel 35 vedrører udstedelse af visum ved grænsen i nødsituationer generelt, mens artikel 36 vedrører udstedelse af visum til visumpligtige søfolk.

Efter udlændingelovens § 47 a kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte nærmere regler om, at Udlændingestyrelsen og politiet i særlige tilfælde kan udstede visum ved indreisen her i landet. Bemyndigelsen er udmøntet i visumbekendtgørelsens § 21, der finder anvendelse på enhver form for visumudstedelse ved grænsen, herunder også i forhold til visumpligtige søfolk.

9.1. Nødvisum

Ifølge visumkodeksens artikel 35 kan der undtagelsesvist udstedes visum ved grænseovergangssteder, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Ansøgeren opfylder de grundlæggende indrejsebetingelser fastlagt i Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 1, litra a, c, d og e.⁴¹⁾
- Ansøgeren har ikke været i stand til at ansøge om visum på forhånd og indgiver efter anmodning dokumentation, der viser, at der er tale om uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde.
- Ansøgerens tilbagerejse til hjemlandet, opholdslandet eller transitlandet gennem lande uden for Schengenområdet, vurderes at være sikker.

Det følger af visumbekendtgørelsens § 21, stk. 1, at Udlændingestyrelsen kan udstede visum ved grænsen, når særlige grunde taler derfor. Sådanne visa kan udstedes med en gyldighed på op til 15 dage og én indrejse eller som transitvisa. Der kan dog ikke udstedes Schengenvisum ved grænsen, hvis der er pligt til at gennemføre en høring af andre Schengenlandes myndigheder inden visumudstedelse. I sådanne tilfælde kan der eventuelt meddeles territorielt begrænset visum til Danmark, hvis humanitære hensyn, hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser taler derfor.

Ifølge visumbekendtgørelsens § 21, stk. 3, kan politiet ligeledes – efter bemyndigelse fra Udlændingestyrelsen⁴²⁾ – i særlige tilfælde, udstede visum ved grænsen med samme gyldighed og under samme betingelser som anført ovenfor. Politiet kan dog ikke udstede visum, hvis ansøgeren er indberettet til Schengeninformationssystemet (SIS II) som uønsket, eller hvis ansøgeren har indrejseforbud til Danmark.

Nærmere retningslinjer for meddelelse af visum ved grænsen findes i visumhåndbogen, del IV, afsnit 1.

9.2. Sømandsvisum⁴³⁾

Det følger af visumkodeksens artikel 36, stk. 1, at der kan udstedes visum ved grænsen med henblik på transit til visumpligtige søfolk, hvis ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 35, stk. 1,⁴⁴⁾ og passerer den pågældende grænse med henblik på at påmønstre, påmønstre igen eller afmønstre et skib, hvor den pågældende skal arbejde eller har arbejdet som sømand.

Udlændingestyrelsen og politiet⁴⁵⁾ kan udstede visum ved grænsen til visumpligtige søfolk efter de samme regler som omtalt i afsnit 9.1.

Nærmere retningslinjer for meddelelse af visum ved grænsen til visumpligtige søfolk findes i visumhåndbogen, del IV, afsnit 2. Det fremgår bl.a. heraf, at det ved behandlingen af sager vedrørende visumpligtige søfolk forudsættes, at der relativt ofte vil foreligge *”uforudsigelige og tvingende indrejsegrunde”* i sager vedrørende visumpligtige søfolk, idet der – bl.a. som følge af vejrforholdene – ofte vil forekomme uforudsigelige ændringer af sejlplanen for det skib, som søfolkene påmønstrer, påmønstrer igen eller afmønstrer.

9.3. Afslag på visum ved grænsen

Afgørelser om afslag på ansøgninger om visum ved grænsen træffes af Udlændingestyrelsen, jf. visumbekendtgørelsens § 21, stk. 4.

Politiets kompetence på området er begrænset til udstedelse af visum, hvorimod politiet ikke kan meddele afslag.

10. Afslag på en visumansøgning

Visumkodeksens artikel 32 fastlægger rammerne for, hvornår der kan meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum.

Der kan således kun meddeles afslag på en visumansøgning, hvis der foreligger en afslagsgrund som nævnt i visumkodeksens artikel 32, stk. 1, jf. tillige visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2.

De i artikel 32 nævnte afslagsgrunde er ligeledes oplistet i en standardformular til brug ved meddelelse af afslag på visum, som er optrykt som bilag VI til visumkodeksen.⁴⁶⁾

I de følgende afsnit omtales afslagsgrundene i den rækkefølge, som de fremgår af standardformularen. Bilag 2 til denne vejledning indeholder desuden en skematisk oversigt over de overordnede afslagsgrunde i standardformularen og de nærmere situationer, hvor der meddeles afslag efter dansk praksis.

10.1. Fremlæggelse af falsk eller forfalsket rejsedokument

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. i, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 1, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis ansøgeren fremlægger et falsk eller forfalsket rejsedokument.

Der henvises til afsnit 5.1.

10.2. Manglende godtgørelse af formålet med og vilkårene for opholdet

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. ii, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 2, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis ansøgeren ikke godtgør formålet med og vilkårene for det forventede ophold.

Ved vurderingen af, om ansøgeren har godtgjort formålet med det forventede ophold, lægger myndighederne bl.a. vægt på, om ansøgeren har indleveret relevant dokumentation, jf. visumbekendtgørelsens § 10, stk. 1.

Kravene til dokumentation varierer, afhængig af formålet med opholdet. For information om de sædvanlige dokumentationskrav for forskellige typer af visumophold henvises til afsnit 5.2.1-5.2.5.

Ved vurderingen af, om ansøgeren opfylder vilkårene for opholdet, lægger myndighederne bl.a. vægt på, om ansøgerens rejsedokument – og eventuelt tilbagerejsetilladelse – opfylder en række betingelser, jf. visumbekendtgørelsens § 13. For information om disse betingelser henvises til afsnit 5.2.6.

Hvis ansøgeren undlader at indlevere relevant dokumentation efter at være anmodet herom, meddeles der som udgangspunkt afslag på visum.

Det samme gælder, hvis værten efter at være tilsagt til at møde hos Udlændingestyrelsen eller politiet udebliver uden anmeldt lovligt forfald.

10.3. Manglende dokumentation for tilstrækkelige subsistensmidler

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. iii, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 3, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis ansøgeren ikke har fremlagt dokumentation for, at vedkommende har tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode eller midler til rejsen tilbage til hjem- eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse.

Der henvises til afsnit 5.3 og til visumhåndbogens afsnit 5.2.2.

10.4. Manglende dokumentation for at kunne skaffe tilstrækkelige midler

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. iii, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 4, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis ansøgeren ikke fremlægger dokumentation for, at den pågældende er i stand til på lovlig vis at skaffe sig tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode eller midler til rejsen tilbage til hjem- eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse.

Der henvises til afsnit 5.3 og til visumhåndbogens afsnit 5.2.2 og 6.6.

10.5. Ophold ud over 90 dage i den igangværende periode på 180 dage

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. iv, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 5, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis ansøgeren allerede har opholdt sig i Schengenområdet i 90 dage i den igangværende periode på 180 dage på grundlag af et Schengenvisum eller et visum med begrænset territorial gyldighed.

Såfremt en ansøger har opholdt sig i Schengenområdet inden for de seneste 180 dage, men ikke har opbrugt de maksimale 90 dage, kan der udstedes visum, hvis gyldighed begrænses under hensyn til varigheden af det tidligere visumophold, jf. visumbekendtgørelsens § 18, stk. 2.⁴⁷⁾

For nærmere information om beregningen af tilladte ophold henvises til afsnit 3.1 og 5.4.

10.6. Registrering som uønsket i Schengeninformationssystemet (SIS II)

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. v, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 6, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis ansøgeren er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet (SIS II).

Der henvises til afsnit 5.5.

10.7. Trussel mod Schengenlandenes offentlige orden eller indre sikkerhed

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. vi, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 7, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis ansøgeren anses for at udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden eller indre sikkerhed, navnlig når den pågældende på dette grundlag er indberettet som uønsket i Schengenlandenes nationale databaser.

Grundlaget for at meddele afslag efter disse bestemmelser kan bl.a. være, at ansøgeren er opført med et indrejseforbud i Kriminalregistret, at ansøgeren er opført på den i udlændingelovens § 29 c nævnte liste over udenlandske forkyndere m.fl., som kan udelukkes fra at indrejse, at ansøgeren er registreret på FN's eller EU's sanktionslister, eller at der er fremsat indsigelser mod udstedelse af visum til ansøgeren i forbindelse med en høring af andre Schengenlande og/eller efterretningstjenesterne.

Der kan desuden være tale om sager, hvor myndighederne på anden vis er kommet i besiddelse af oplysninger, der indikerer, at ansøgeren vil udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden eller indre sikkerhed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 5.6.

Ved behandlingen af en konkret visumsag, hvor der meddeles afslag på visum som følge af, at efterretningstjenesterne mv. i andre medlemsstater i en konsultationsprocedure har afgivet indsigelse, skal ansøgeren have oplyst, hvilke(n) medlemsstat(er), der havde gjort indsigelse, hvilken specifik grund afslaget præcist var baseret på (trussel mod den offentlige orden eller indre sikkerhed, folkesundheden eller internationale forbindelser), eller af hvilke grunde de blev anset for at udgøre en sådan trussel, jf. visumkodeksens artikel 32, stk. 2, og 3.⁴⁸⁾

10.8. Trussel mod den offentlige sundhed som defineret i artikel 2, nr. 21 i Schengengrænsekodeks (Forordning (EU) 2016/399)

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. vi, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 8, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis ansøgeren anses for at udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige sundhed som defineret i artikel 2, nr. 21, i Forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeks), navnlig når den pågældende på dette grundlag er indberettet som uønsket i Schengenlandenes nationale databaser.

Det er tilstrækkeligt til at give afslag efter bestemmelsen i visumkodeks artikel 32, stk. 1, litra a, nr. vi, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 8, at der er anledning til at tro, at ansøgeren vil udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige sundhed. Det skal således ikke konkret være lægeligt dokumenteret, at det er tilfældet. Der vil bl.a. være anledning til anse ansøgere som en trussel for Schengenlandenes offentlige sundhed, hvis Verdenssundhedsorganisationen WHO eller sundhedsmyndighederne i et land har oplyst, at der er udbrudt en pandemi eller epidemi af en meget smitsom sygdom, såsom Ebola, Sars, Covid-19/coronavirus eller anden lignende smitsom sygdom.

Det er Udlændingestyrelsen, der har kompetencen til at træffe afgørelse om afslag i sager, hvor der er grund til at tro, at ansøgeren vil udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige sundhed.

Repræsentationerne skal derfor i sådanne tilfælde forelægge sagen for Udlændingestyrelsen. I tvivlstilfælde kan repræsentationerne via Udenrigsministeriet rette henvendelse til Udlændinge- og Integrationsministeriet, der i det omfang det vurderes nødvendigt inddrager sundhedsmyndighederne.

Der henvises til afsnit 6.2.4 og afsnit 5.6.

10.9. Trussel mod en eller flere Schengenlandes internationale forbindelser

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. vi, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 9, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis ansøgeren anses for at udgøre en trussel mod Schengenlandenes internationale forbindelser, navnlig når den pågældende på dette grundlag er indberettet som uønsket i Schengenlandenes nationale databaser.

10.10. Tvivl om troværdigheden af de forelagte oplysninger til redegørelse for formålet for det forventede ophold

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 10, skal der bl.a. meddeles afslag på Schengenvisum, hvis der er begrundet tvivl om rigtigheden af indholdet eller om troværdigheden af de oplysninger, som ansøgeren har fremlagt til redegørelse for formålet med og vilkårene for det forventede ophold.

Bestemmelsen giver – ligesom artikel 32, stk. 1, litra a, nr. ii – mulighed for at meddele afslag på visum, hvis det ikke kan lægges til grund, at formålet med opholdet er det, som ansøgeren har angivet.

Artikel 32, stk. 1, litra a, nr. ii, vedrører den situation, hvor ansøgeren har undladt at fremlægge relevant dokumentation for formålet med opholdet, mens artikel 32, stk. 1, litra b, vedrører den situation, hvor ansøgeren har givet relevante oplysninger, men hvor de fremsatte udtalelser ikke er pålidelige.

Der henvises til afsnit 5.8.

10.11. Tvivl om troværdigheden af de fremsatte erklæringer

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 11, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis der er begrundet tvivl om troværdigheden af de af ansøgeren fremsatte erklæringer.

Bestemmelsen giver mulighed for at meddele afslag på visum, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningen har afgivet divergerende eller i øvrigt upålidelige oplysninger, såvel skriftligt som mundtligt, om f.eks. sin jobsituation eller familierelation.

Der henvises til afsnit 5.8.

10.12. Tvivl om troværdigheden og ægtheden af den af ansøgeren fremlagte dokumentation eller tvivl om rigtigheden af indholdet heraf

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 12, skal der meddeles afslag på Schengenvisum, hvis der er rimelig tvivl om troværdigheden og ægtheden af den af ansøgeren fremlagte dokumentation eller om rigtigheden af indholdet heraf.

Bestemmelsen giver mulighed for at give afslag på visum, hvis ansøgeren har fremlagt falske eller forfalskede dokumenter, bortset fra rejседokumenter.

I sager, hvor der er anledning til at betvivle ægtheden af fremlagte dokumenter, men hvor det ikke er muligt at foretage en egentlig verificering i forbindelse med behandlingen af visumsagen, bør ansøgeren normalt meddeles afslag. Ansøgeren bør imidlertid samtidig vejledes om, at der ikke er foretaget en egentlig verificering af dokumenterne, og at dette om nødvendigt vil kunne ske i forbindelse med en eventuel efterfølgende sag om opholdstilladelse.

Hvis det generelt ikke er muligt at verificere dokumenter af en bestemt art eller fra et bestemt område, bør dette dog ikke i sig selv føre til, at der meddeles afslag. Der bør i sådanne tilfælde kun meddeles afslag, hvis der ud over de generelle problemer med verificering også er konkrete grunde til at betvivle

dokumentets ægthed, f.eks. fordi dokumentet i udseende fremstår unormalt, eller fordi oplysninger i dokumentet er i modstrid med andre oplysninger i sagen.

Der henvises til afsnit 5.8.

10.13. Tvivl om ansøgerens hensigt om at forlade Schengenlandene

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 13, skal der bl.a. meddeles afslag på Schengenviisum, hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt ansøgeren har til hensigt at forlade Schengenlandene inden udløbet af det visum, der ansøges om.

Denne bestemmelse omfatter bl.a. sager, hvor ansøgeren tidligere har overtrådt reglerne om indrejse og ophold, og sager, hvor der i øvrigt vurderes en være en immigrationsrisiko som følge af ansøgerens forhold og de generelle forhold i hjemlandet (jf. inddelingen i forskellige hovedgrupper).

Der henvises til afsnit 5.9.

10.14. Manglende grundlag for udstedelse af visum ved grænsen

Efter visumkodeksens artikel 35, stk. 6, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 14, skal der meddeles afslag på Schengenviisum, hvis ansøgeren har ansøgt om visum ved grænsen, men ikke har fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at det ikke har været muligt at ansøge om visum på forhånd.

Der henvises til afsnit 9.

10.15. Manglende redegørelse for formålet med og vilkårene for den forventede lufthavnstransit

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra ii a, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 15, skal der meddeles afslag på Schengenviisum, hvis ansøgeren har søgt om lufthavnstransitvisum, men ikke har redegjort for formålet med og vilkårene for den forventede lufthavnstransit.

Bestemmelsen giver – ligesom artikel 32, stk. 1, litra a, nr. ii – mulighed for at meddele afslag på visum, hvis det ikke kan lægges til grund, at formålet med opholdet er det, som ansøgeren har angivet.

Artikel 32, stk. 1, litra ii a, vedrører den situation, hvor ansøgeren har undladt at fremlægge relevant dokumentation for formålet med den forventede lufthavnstransit.

Bestemmelsen omfatter bl.a. sager, hvor ansøgeren ikke har fremlagt dokumentation for den videre rejse til det endelige bestemmelsessted, eller ansøgerens oplysninger om afrejse- og bestemmelsessted, og om den forventede rejserute og lufthavnstransit ikke danner et sammenhængende mønster, som også nævnt i visumkodeksens artikel 21, stk. 6.

Der henvises til afsnit 5.2.

10.16. Manglende bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring

Efter visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. vii, og visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 16, skal der meddeles afslag på Schengenviisum, hvis ansøgeren ikke har fremlagt bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring, og der ikke er grundlag for at fravige dette krav.

Der henvises til afsnit 5.7.

11. Visum til særlige grupper

11.1. Visumansøgninger omfattet af EU-reglerne

Nogle tredjelandsstatsborgere har ret til at få udstedt visum efter EU-reglerne. Dette gælder for visse familiemedlemmer til en statsborger fra en EU-medlemsstat, et EØS-land⁴⁹⁾ eller Schweiz (i det følgende benævnt en unionsborger), hvis visumansøgeren ledsager eller slutter sig til unionsborgeren, mens unionsborgeren gør brug af sin ret til fri bevægelighed inden for EU.⁵⁰⁾

Endvidere er tredjelandsstatsborgere, der har et EU-opholdskort udstedt efter EU-reglerne, som udgangspunkt fritaget for kravet om visum. Der henvises til afsnit 2 ovenfor.

11.1.1. Familiemedlemmer omfattet af EU-reglerne

EU-reglerne finder anvendelse på følgende familiemedlemmer til en unionsborger:⁵¹⁾

- Unionsborgerens ægtefælle.
- Unionsborgerens registrerede partner.
- Unionsborgerens faste samlever med hvem unionsborgeren har en behørigt dokumenteret varig tilknytning.
- Efterkommere (dvs. børn, børnebørn osv.) af unionsborgeren eller af dennes ægtefælle, registrerede partner eller faste samlever, som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges af unionsborgeren eller dennes ægtefælle, registrerede partner eller faste samlever.
- Slægtninge i opstigende linje (dvs. forældre, bedsteforældre osv.) til unionsborgeren eller dennes ægtefælle, registrerede partner eller faste samlever, hvis slægtningen forsørges af unionsborgeren eller af dennes ægtefælle, registrerede partner eller samlever.
- Unionsborgerens andre familiemedlemmer (dvs. søskende, fætre, kusiner osv.), hvis de i det land, de kommer fra, forsørges af unionsborgeren eller er optaget i dennes husstand, eller hvis alvorlige helbredsmaessige grunde gør det absolut nødvendigt, at unionsborgeren personligt plejer de pågældende.

11.1.2. Familiemedlemmer, der ledsager eller slutter sig til en unionsborger

EU-reglerne (opholdsdirektivet) finder alene anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger i det omfang, de pågældende ledsager eller slutter sig til unionsborgeren, jf. opholdsdirektivets artikel 3, stk. 1.

Reglerne finder således anvendelse, hvis ansøgeren planlægger at rejse til Danmark sammen med unionsborgeren, eller hvis ansøgeren planlægger at rejse alene til Danmark for at tilslutte sig eller besøge unionsborgeren her i landet. Reglerne finder ikke anvendelse, hvis ansøgeren planlægger at rejse til Danmark uafhængigt af, om unionsborgeren opholder sig i destinationslandet.

11.1.3. Unionsborgeren (værten) skal gøre brug af den fri bevægelighed

EU-reglerne finder som udgangspunkt alene anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger, som gør brug af sin ret til fri bevægelighed.

Reglerne finder således anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger, som opholder sig i Danmark i overensstemmelse med reglerne om fri bevægelighed.

Opholdsdirektivet finder som udgangspunkt ikke anvendelse på familiemedlemmer til en dansk statsborger, som opholder sig i Danmark, idet den danske statsborger opholder sig i sin egen medlemsstat og ikke gør brug af retten til fri bevægelighed. Der kan dog være situationer, hvor dette udgangspunkt fraviges, jf. straks nedenfor.

11.1.4. Danske statsborgere, der vender tilbage til Danmark efter at have gjort brug af retten til fri bevægelighed

Familiemedlemmer til en dansk statsborger, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed i en anden EU-medlemsstat, et EØS-land eller Schweiz i henhold til EU-reglerne som eksempelvis arbejdstager, og som vender tilbage til Danmark, vil kunne få behandlet deres ansøgning om visum til Danmark efter EU-reglerne, når de indrejser med henblik på at tage ophold her i landet sammen med den danske statsborger. Der kan f.eks. være tale om en dansk statsborger, som har arbejdet i Tyskland, men som nu er vendt tilbage til Danmark, og som ønsker at medbringe sin visumpligtige familie. Opholdsdirektivet finder tilsvarende anvendelse i denne situation.

Det er i den forbindelse en betingelse, at den danske statsborger har haft et reelt og faktisk ophold i det pågældende EU-land. Der vil altid blive foretaget en konkret og individuel vurdering af, om den danske statsborgers ophold i det andet EU-land kan karakteriseres som reelt og faktisk. Hvis den danske statsborger alene kortvarigt har lejet et værelse eller været tilflyttet en c/o-adresse hos slægtninge eller bekendte, vil opholdet som udgangspunkt ikke blive anset for at opfylde kravet om reelt og faktisk ophold. Derimod vil et længerevarende ophold i en lejelejlighed eller i en bolig, som den pågældende har købt, umiddelbart opfylde kravet om etablering af et reelt og faktisk ophold.

Det er endvidere et krav, at den danske statsborger og familiemedlemmet har opbygget eller konsolideret familielivet i det land, hvor den danske statsborger har gjort brug af retten til fri bevægelighed, og at familielivet ikke i mellemtiden er afbrudt eller ophørt. Der kan som led i den samlede og konkrete vurdering af, om familielivet er ophørt eller afbrudt, bl.a. lægges vægt på, om et familiemedlems indgivelse af ansøgningen er sket i naturlig forlængelse af unionsborgerens tilbagevenden til oprindelsesmedlemsstaten. Der kan ikke meddeles afslag på visum efter EU-reglerne i disse situationer alene med henvisning til en tidsmæssig forskydning mellem den danske statsborgers tilbagevenden og tidspunktet, hvor familiemedlemmet ønsker at slutte sig til den pågældende.

Der vil ved vurderingen heraf blive lagt vægt på baggrunden for, at ansøgningen er indgivet på et senere tidspunkt, herunder om familiemedlemmet af eksempelvis arbejds-, uddannelses- eller helbredsmæssige grunde har udskudt ansøgningen, samt varigheden af den tidsmæssige forskel. Der skal – uanset varigheden af den tidsmæssige forskydning – foretages en samlet og konkret vurdering, hvori der tages hensyn til de forhold, der kan godtgøre, at det i værtsmedlemsstaten opbyggede eller konsoliderede familieliv ikke er ophørt til trods for den tidsmæssige forskydning. Der skal således tages hensyn til konkrete forhold, der vidner om en intention om at fortsætte det i værtsmedlemsstaten opbyggede eller konsoliderede familieliv og til forhold, der omvendt måtte vidne om, at familielivet er afbrudt eller ophørt.

Udover den ovenfor beskrevne situation, hvor en dansk statsborger vender tilbage til Danmark efter at have gjort brug af retten til fri bevægelighed, kan der være helt særlige situationer, hvor en nægtelse af at udstede et visum til en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en dansk statsborger, som ikke har gjort brug af den fri bevægelighed, efter omstændighederne vil kunne indebære en tilsidesættelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser i henhold til TEUF artikel 20 om unionsborgerskabet, som fortolket i EU-Domstolens praksis. Sådanne situationer er karakteriseret ved, at der består et kvalificeret afhængighedsforhold mellem en dansk statsborger og en tredjelandstatsborger af en sådan karakter, at den danske statsborger ville være nødsaget til at udrejse af Danmark og dermed forlade Unionens område som helhed eller ville være afskåret fra at indrejse i Danmark og dermed fra at opholde sig i Unionens område som helhed, hvis tredjelandstatsborgere nægtes opholdsret eller nægtes indrejse. Det vil kunne være relevant i f.eks. en situation, hvor et dansk barn, der er født og opvokset i et tredjeland, ønsker at indrejse og tage ophold i Danmark, men som på grund af det kvalificerede afhængighedsforhold til f.eks. en forælder, alene har mulighed for at indrejse, hvis barnets forælder, der er tredjelandstatsborger, meddeles visum med henblik på indrejse. Der vil dog i alle tilfælde skulle foretages en konkret og individuel vurdering af, hvorvidt der kan udstedes et visum til tredjelandstatsborgeren, herunder når hensynet til den offentlige orden eller sikkerhed taler derimod.

11.1.5. Behandling af ansøgninger omfattet af EU-reglerne

En ansøgning om visum efter EU-reglerne skal som udgangspunkt indgives på et privat visumansøgningscenter eller en repræsentation i udlandet.

En sådan ansøgning skal kun opfylde nogle få betingelser for at kunne tages under behandling. De almindelige krav om, at en ansøgning tidligst må indgives seks måneder inden det forventede ophold, at ansøgerens rejsedokument skal være gyldigt i tre måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene, at rejsedokumentet skal være udstedt inden for de seneste ti år, og at der skal betales visumgebyr, finder ikke anvendelse i sager omfattet af EU-reglerne, jf. visumbekendtgørelsens § 7, stk. 8.

Det betyder i praksis, at ansøgeren ved visumansøgningens indgivelse alene skal forevise gyldigt pas eller anden gyldig rejselegitimation, dokumentation for familieforholdet til unionsborgeren samt dokumentation for, at unionsborgeren eller den danske statsborger gør brug af eller har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed.⁵²⁾

Hvis en ansøgning skal behandles efter EU-reglerne, indebærer det desuden, at ansøgeren skal have udstedt visum så hurtigt som muligt efter en hasteprocedure, jf. visumbekendtgørelsens § 9. Det følger desuden af opholdsdirektivets artikel 5, stk. 2, at EU-medlemsstaterne skal bistå ansøgere omfattet af EU-reglerne med henblik på udstedelse af visa, og at sagerne skal behandles gebyrfrit og efter en hasteprocedure. Hvis ansøger benytter et privat visumansøgningscenter, skal ansøger betale et servicegebyr. Sagsbehandlingstiden må kun undtagelsesvist overskride 15 dage, og en forlængelse af sagsbehandlingstiden skal behørigt begrundes, jf. visumhåndbogens del III, afsnit 4.4.

Det bemærkes i den forbindelse, at visumpligtige tredjelandsfamiliemedlemmer, der ledsager eller slutter sig til en unionsborger, ikke kun har ret til at indrejse på medlemsstatens område, men også har ret til indrejsevisum, hvilket adskiller dem fra andre tredjelandstatsborgere, som ikke har en sådan ret.⁵³⁾ Det betyder, at hvis familiemedlemmet ved grænsen ikke er i besiddelse af et indrejsevisum, skal myndighederne give personen enhver rimelig mulighed for inden for en rimelig frist at opnå eller fremskaffe de nødvendige dokumenter, eller på anden måde få bekræftet, at de er omfattet af retten til fri bevægelighed og ophold, inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse, jf. opholdsdirektivets artikel 5, stk. 4. Et visum kan i sådanne særlige tilfælde udstedes på grænsen, jf. visumbekendtgørelsens § 21.

En tredjelandstatsborger, der har familiemæssig tilknytning til en unionsborger, kan således ikke afvises, alene fordi den pågældende ikke er i besiddelse af de krævede rejsedokumenter eller de eventuelt krævede visa, hvis vedkommende på anden vis kan bevise sin identitet og familiemæssige tilknytning til en unionsborger.

Ved behandlingen af en ansøgning efter EU-reglerne kan der ikke stilles krav om dokumentation for tilstrækkelige midler til ophold og hjemrejse eller for besiddelse af en passende og gyldig rejsesygeforsikring, ligesom de øvrige afslagsgrunde alene finder anvendelse i det omfang, det er foreneligt med EU-reglerne, jf. visumbekendtgørelsens § 8, stk. 3.

Det følger endvidere af opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1 og 2, at der som udgangspunkt kun kan fastsættes begrænsninger i den fri bevægelighed for personer omfattet af EU-reglerne ud fra hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Sådanne foranstaltninger skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og forudsætter, at ansøgerens personlige adfærd vurderes at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Ifølge direktivets artikel 35 kan EU-medlemsstaterne desuden træffe nødvendige foranstaltninger til at nægte, ophæve eller tilbagekalde rettigheder efter direktivet, hvis der er tale om misbrug af rettigheder eller om svig, som f.eks. proformaægteskab.

Et afslag på visum forudsætter således, at myndighederne kan bevise, at ansøgeren udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, eller at myndighederne kan bevise, at der er tale om misbrug eller svig, jf. visumhåndbogen, del III, afsnit 5.

Det følger herudover af opholdsdirektivets artikel 30, at afgørelser, der begrænser den fri bevægelighed for personer omfattet af EU-reglerne, skal angive de præcise og fuldstændige oplysninger om hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, der danner grundlaget for afgørelsen, medmindre hensynet til statens sikkerhed er til hinder herfor.

I forlængelse heraf følger det af udlændingelovens § 4 e, stk. 2, at reglerne om meddelelse af afgørelser alene ved brug af en standardformular ikke finder anvendelse på ansøgere omfattet af EU-reglerne.

Det følger endvidere af visumbekendtgørelsens § 28, stk. 4, at sager, hvor der kan blive tale om at meddele afslag på visum til en ansøger, der er omfattet af EU-reglerne, eller som påberåber sig at være omfattet heraf, skal forelægges for Udlændingestyrelsen.

For nærmere information om visum efter EU-reglerne henvises til opholdsdirektivet⁵⁴), der er implementeret i dansk ret ved EU-opholdsbekendtgørelsen, samt visumhåndbogens del III.

11.2. Visumlempelsesaftaler

EU-medlemsstaterne har i flere tilfælde indgået aftaler med visumpligtige tredjelande om visumlempelser. Disse aftaler har ikke umiddelbar virkning i forhold til Danmark som følge af Danmarks forbehold på området for retlige og indre anliggender, men Danmark har i en række tilfælde indgået bilaterale aftaler med de pågældende tredjelande med et indhold svarende til EU-aftalerne.

Danmark har indgået bilaterale visumlempelsesaftaler med følgende lande: Montenegro (pr. 1. august 2008), Albanien (pr. 1. december 2008), Ukraine (pr. 1. marts 2009, med ændringer pr. 1. januar 2016), Bosnien-Hercegovina (pr. 1. april 2009), Serbien (pr. 1. maj 2009), Rusland (pr. 1. oktober 2009) og Moldova (pr. 1. september 2011).⁵⁵) En visumlempelsesaftale er en aftale, der letter procedurerne for behandlingen af visumansøgninger for bestemte persongrupper, bl.a. i forhold til dokumentationen for formålet med opholdet, herunder f.eks. for journalister, deltagere i kulturelle arrangementer og forretningsfolk. I forlængelse heraf følger det af visumbekendtgørelsens § 10, stk. 2, at de almindelige regler om dokumentation for formålet med et visumophold kun finder anvendelse for statsborgere omfattet af en visumlempelsesaftale i det omfang, det er foreneligt med bestemmelserne i aftalen.

Visumlempelsesaftalerne fastlægger endvidere bestemmelser om udstedelse af visa gældende for flere indrejser, om visumfritagelse for indehavere af diplomatpas og om kortere sagsbehandlingstid (som udgangspunkt højst 10 dage, dog op til 30 dage i særlige tilfælde).

Oplysninger om de enkelte visumlempelsesaftaler kan findes på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

11.3. Forhåndsgodkendelsesordning for virksomheder i Danmark

11.3.1. Behandling af ansøgninger om forhåndsgodkendelse

Udlændingestyrelsen kan forhåndsgodkende virksomheder i Danmark med henblik på at modtage forretningsbesøg af udlændinge fra visumpligtige lande, jf. udlændingelovens § 4 d, stk. 1.⁵⁶⁾

Det er kun virksomheder, der er registreret i Danmark, eller som har en afdeling eller filial her i landet, der kan forhåndsgodkendes.

Forhåndsgodkendelsesordningen er navnlig tiltænkt erhvervsvirksomheder, men uddannelsesinstitutioner, foreninger og organisationer kan også efter en konkret vurdering forhåndsgodkendes, hvis Danmarks samarbejdsrelationer til udlandet taler for at imødekomme ansøgningen.

Ved vurderingen af en ansøgning om forhåndsgodkendelse bør der bl.a. lægges vægt på, om der er tale om en veletableret virksomhed, om virksomheden er sund og stabil, og om virksomheden må antages at have et sådant kendskab til de medarbejdere, der inviteres på forretningsbesøg, at virksomheden faktisk har mulighed for at indestå for de pågældende.

Det er desuden en forudsætning for, at en virksomhed kan forhåndsgodkendes, at virksomheden stiller en kontaktperson til rådighed, som myndighederne kan kontakte med henblik på bekræftelse af besøget, samt at virksomheden som følge af dennes registrerede erhverv har et naturligt erhvervsmæssigt behov for samhandel med udlandet.

En forhåndsgodkendelse skal meddeles for en periode på tre eller fem år, afhængig af virksomhedens stabilitet og erfaringer med at invitere udlændinge på besøg på visumophold.

I forbindelse med forhåndsgodkendelse af en virksomhed kan Udlændingestyrelsen stille krav om, at de inviterede forretningsforbindelser skal dokumentere deres hjemrejse over for repræsentationen ved fremsendelse af paskopier eller – om nødvendigt – ved personligt fremmøde.

Afslag på forhåndsgodkendelse kan ikke påklages, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 6, nr. 3.

En meddelt forhåndsgodkendelse skal inddrages, hvis godkendelsen er opnået ved svig, eller hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere er til stede. En forhåndsgodkendelse kan endvidere inddrages, hvis det konstateres, at vilkårene for godkendelsen ikke overholdes, f.eks. fordi virksomheden har inviteret udlændinge til Danmark, som har misbrugt de meddelte visa, jf. udlændingelovens § 4 d, stk. 2. Det er i den forbindelse forudsat, at groft eller gentagen misbrug af visa skal resultere i, at virksomheden fratages forhåndsgodkendelsen og afskæres fra at opnå en ny forhåndsgodkendelse i op til tre år.

11.3.2. Behandling af visumansøgninger indgivet med henblik på besøg hos forhåndsgodkendte virksomheder⁵⁷⁾

En ansøgning om visum med henblik på forretningsbesøg hos en forhåndsgodkendt virksomhed skal indgives via en dansk repræsentation eller et privat visumansøgningscenter i udlandet.⁵⁸⁾

En ansøger, der er inviteret af en forhåndsgodkendt virksomhed, bør som udgangspunkt gives de samme fordele, der er knyttet til den lokale akkrediteringsordning for udenlandske virksomheder, jf. afsnit 11.4.2 nedenfor. Det kan f.eks. betyde, at det almindelige krav om personligt fremmøde kan fraviges, såfremt pågældende inden for 59 måneder har fået optaget fingeraftryk, og at der kan gives visum gældende for flere indrejser og med længere gyldighed.

En ansøgning om visum med henblik på besøg hos en forhåndsgodkendt virksomhed kan som udgangspunkt imødekommes af repræsentationen. Ansøgeren er ikke fritaget for at opfylde de almindelige visumbetingelser, men der er i sådanne sager en formodning for, at der er tale om et reelt forretningsforhold.

På den baggrund vil en invitation fra en forhåndsgodkendt virksomhed almindeligvis blive anset for tilstrækkelig dokumentation for formålet med opholdet, jf. visumbekendtgørelsens § 11.

Det er dog ikke udelukket at indhente supplerende dokumentation, hvis der f.eks. er konkret anledning til at betvivle invitationens ægthed, eller hvis der er tvivl om ansøgerens hensigt med opholdet, f.eks. fordi der ikke synes at være nogen sammenhæng mellem ansøgerens erhverv i hjemlandet og den forhåndsgodkendte virksomheds forretningsområde.

I særlige tilfælde, hvor der er behov for nærmere undersøgelser, kan ansøgningen også forelægges for Udlændingestyrelsen.

Udlændingestyrelsen bør med mellemrum foretage stikprøvekontrol af ansøgere, der meddeles visum på baggrund af forhåndsgodkendelsesordningen, f.eks. således at ansøgerne anmodes om at dokumentere deres hjemrejse ved fremsendelse af paskopier eller om nødvendigt ved personligt fremmøde på ansøgningsrepræsentationen.

Yderligere oplysninger om forhåndsgodkendelsesordningen kan findes på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

11.4. Akkrediteringsordning for virksomheder i udlandet - Red Carpet

11.4.1. Behandling af ansøgninger om akkreditering

De danske repræsentationer i udlandet, som er bemyndiget til at udstede visum, kan akkreditere virksomheder i udlandet med henblik på at give visumpligtige udlændinge med fast tilknytning til virksomheden mulighed for at gennemføre forretningsbesøg i Danmark, jf. udlændingelovens § 4 d, stk. 3.⁵⁹⁾

Det er forudsat, at akkrediteringsordningen udmøntes forskelligt på forskellige steder, idet repræsentationerne skal tilpasse ordningen til de lokale forhold, bl.a. under hensyn til asyl- eller immigrationsrisikoen. Det er endvidere forudsat, at repræsentationerne ved indførelsen af de enkelte ordninger skal indhente oplysninger fra Udlændingestyrelsen om aktuelle asyl- og immigrationstendenser.

Ved udformningen af lokale akkrediteringsordninger kan der f.eks. være variationer i relation til de krav, der stilles til virksomhederne som betingelse for akkreditering, ligesom der også kan være forskel på, hvilke personer der anses for omfattet af en virksomheds akkreditering.

Akkrediteringsordningen er først og fremmest tiltænkt erhvervsvirksomheder, men uddannelsesinstitutioner, foreninger og organisationer vil også efter en konkret vurdering kunne akkrediteres, hvis Danmarks samarbejdsrelationer til udlandet taler for at imødekomme ansøgningen.

Ved vurderingen af, om en virksomhed kan akkrediteres, bør repræsentationerne bl.a. lægge vægt på, om der er tale om en veletableret virksomhed, om virksomheden er sund og stabil, og om virksomheden må antages at have et sådant kendskab til de medarbejdere, der sendes på forretningsrejse, at virksomheden faktisk har en mulighed for at indestå for de pågældende.

Akkreditering af en virksomhed meddeles som udgangspunkt for en periode på tre år. Repræsentationerne kan dog udstrække perioden til fem år, hvis der er tale om en særligt stabil virksomhed, og risikoen for immigration er begrænset.

Afslag på akkreditering kan ikke påklages, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 6, nr. 3.

Der skal ske inddragelse af en meddelt akkreditering, hvis denne er opnået gennem svig, eller hvis betingelserne for akkrediteringen ikke længere er til stede. Endvidere kan en akkreditering inddrages, hvis

det konstateres, at vilkårene for akkrediteringen ikke overholdes, f.eks. fordi virksomheden har inviteret udlændinge til Danmark, som har misbrugt de meddelte visa, jf. udlændingelovens § 4 d, stk. 4. Det er i den forbindelse forudsat, at groft eller gentagen misbrug af visa skal resultere i, at virksomheden mister akkrediteringen og ikke kan opnå en ny akkreditering i op til tre år.

11.4.2. Behandling af visumansøgninger indgivet af ansøgere med fast tilknytning til akkrediterede virksomheder i udlandet⁶⁰⁾

En ansøgning om visum omfattet af akkrediteringsordningen skal indgives elektronisk via ApplyVisa og skal som hovedregel indgives til et privat visumansøgningscenter. Kun i helt særlige tilfælde kan en sådan ansøgning indgives på den danske repræsentation i udlandet.⁶¹⁾ Det er repræsentationen, der afgør, hvortil ansøgningen kan indgives.

Akkrediteringsordningen indebærer, at visse medarbejdere og andre personer med fast tilknytning til akkrediterede virksomheder får adgang til en særligt smidig visumprocedure, fordi deres integritet og pålidelighed som udgangspunkt kan anses for godtgjort i kraft af tilknytningen til den akkrediterede virksomhed. Hvorvidt en medarbejder og andre personer kan anses for at have en fast tilknytning til en akkrediteret virksomhed, beror på en konkret og individuel vurdering af ansættelsesforholdet, herunder om der er tale om en midlertidig ansættelse eller en fastansættelse, i hvilken forbindelse det også kan tillægges betydning, om medarbejderen alene har været ansat i kort tid eller har været ansat i en længere årrække.

De konkrete fordele, som en ansøger opnår gennem akkrediteringsordningen, varierer fra sted til sted, idet ordningerne skal tilpasses de lokale forhold. Typisk opnår ansøgerne en kortere sagsbehandlingstid, en begrænsning af kravet om personligt fremmøde til sager, hvor der skal optages biometri, en udvidet adgang til at få udstedt visum gældende for flere indrejser og med længere gyldighed og en lempelse af dokumentationskravene.

I forlængelse heraf følger det af visumbekendtgørelsens § 12, at indlevering af den dokumentation, som er fastsat i retningslinjerne for den lokale akkrediteringsordning, vil opfylde kravet om dokumentation for formålet med opholdet. Der kan dog godt indhentes supplerende dokumentation, hvis det er nødvendigt for at fastslå, om ansøgningen bør afslås af andre grunde end manglende dokumentation for formålet med opholdet.

En ansøger, der er tilknyttet en akkrediteret virksomhed skal i øvrigt opfylde de sædvanlige betingelser for at få visum, herunder de grundlæggende indrejsebetingelser, og der skal på sædvanlig vis foretages en vurdering af asyl- og immigrationsrisikoen for hver enkelt ansøger.

Det er forudsat, at akkrediteringsordningen skal ledsages af effektive kontrolforanstaltninger, bl.a. i form af kontrol med de akkrediterede virksomheder gennem regelmæssige stikprøvekontroller i konkrete sager samt årlig kontrol af repræsentationernes administration af ordningen.

11.5. Rejsebureau- og turistordninger

Visumkodeksens artikel 45 giver Schengenlandene mulighed for at indføre såkaldte rejsebureauordninger, der går ud på, at rejsebureauer i tredjelande kan akkrediteres til at modtage visumansøgninger, således at ansøgerne ikke behøver at møde på en repræsentation. Det gælder dog ikke, hvis der er behov for optagelse af biometri, da det kun er repræsentationer og private visumansøgningscentre, der kan optage fingeraftryk.

I Danmark er der indført to forskellige ordninger: en rejsebureauordning og en turistordning med akkreditering af andre aktører end rejsebureauer.

Rejsebureauordningerne indebærer, at visumansøgeren skal købe en rejse, der er arrangeret af et akkrediteret rejsebureau i hjemlandet, som samarbejder med et akkrediteret rejsebureau i Danmark.

Turistordningerne med akkreditering af andre aktører indebærer, at visumansøgeren skal købe en rejse, der er arrangeret af et akkrediteret rejsebureau i hjemlandet, som samarbejder med andre akkrediterede aktører end rejsebureauer i Danmark.

Ved begge ordninger er det en forudsætning, at rejsen er købt som en samlet pakke, der mindst omfatter transport og logi.

Ansøgere omfattet af ordningerne kan som udgangspunkt få visum gældende for op til 30 dages ophold, hvis de opfylder de grundlæggende indrejsebetingelser (gyldigt rejsedokument mv.). Dette gælder, uanset om de pågældende er omfattet af den personkreds af statsborgere fra det pågældende land, der efter praksis som udgangspunkt meddeles visum.⁶²⁾

Danmark har foreløbig indført rejsebureau- og turistordninger i Rusland, Kina,⁶³⁾ Ukraine⁶⁴⁾ og Indien. Information om ordningerne kan findes på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

12. Danmarks internationale forpligtelser

Der skal altid gives visum til en ansøger, hvis et afslag på visumansøgningen vil indebære en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for familielivet.

Det kan udledes af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at familier ikke har en umiddelbar ret til at vælge det land, hvori de vil udøve deres familieliv.

Det kan endvidere udledes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at der i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger om adgang til at udøve et familieliv i Danmark, skal foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens omstændigheder er proportionalt – bl.a. ud fra Danmarks interesse i at kontrollere indvandringen – at meddele afslag.

Beskyttelsen efter den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 tager primært sigte på den traditionelle kernefamilie, således som den er blevet modificeret i moderne familiepraksis dvs. ægtefæller, faste samlivspartnere og deres mindreårige børn, samt de helt særlige tilfælde, hvor der foreligger et afhængighedsforhold, der går ud over, hvad der følger af slægtskabet i sig selv, mellem f.eks. et voksent barn og dets forældre.

I en række sager vil det familieliv, som udlændingen søger at udøve med herboende personer, ikke have et tilstrækkeligt omfang eller den fornødne kvalitet til, at udlændingen har krav på en opholdstilladelse. I disse tilfælde vil udlændingen blive henvist til at udøve familielivet i sit opholdsland eller ved besøgsophold i Danmark.

Dette gør sig f.eks. gældende, hvor der er fastsat eller aftalt samvær mellem en udenlandsk forælder og dennes herboende mindreårige barn med så langt mellemrum, at forælderen i stedet kan henvises til at udøve familielivet med barnet under besøgsophold, og et sådant besøgsophold ikke kan gennemføres i den udenlandske forælders opholdsland. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis den udenlandske forælder skal deltage i et retsmøde, en forældrevevneundersøgelse el.lign. i Danmark med henblik på at opnå samvær med et herboende barn.

Forhold, der kan tale afgørende for meddelelse af visum med henblik på besøg hos et herboende barn – herunder et barn, hvis anden forælder udlændingen fortsat er gift med – kan også være, at barnet lider af en alvorlig sygdom, der umuliggør barnets rejse til udlandet.

Også ægtefæller kan have krav på beskyttelse af deres familieliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Dette vil kunne gøre sig gældende, hvor den herboende i en kortere periode er forhindret i at udøve familielivet i et andet land på grund af f.eks. alvorlig sygdom, men hvor hindringen ikke har en varighed, der kan danne grundlag for opholdstilladelse.

Endvidere vil ægtefæller kunne have krav på beskyttelse af deres familieliv, hvor der er uoverstigelige hindringer af en karakter, som kan begrunde opholdstilladelse, men hvor parret vælger at udøve familielivet gennem besøgsophold i stedet. Sådanne uoverstigelige hindringer kan f.eks. være, at den herboende ægtefælle er flygtning og fortsat må antages at være asylrelevant forfulgt i et fælles hjemland, at den herboende opfylder betingelserne for meddelelse af humanitær opholdstilladelse, som kravene er beskrevet i forarbejderne til lov nr. 572 af 31. maj 2010,⁶⁵⁾ eller at udlændingens herboende mindreårige børn har opnået en væsentlig selvstændig tilknytning til landet.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol anser normalt ikke et familieliv mellem ægtefæller som beskyttet, hvis ægteskabet er indgået proforma eller under tvang.

13. Udstedelse af visum med begrænset territorial gyldighed (VLTV)

Hvis en ansøger ikke opfylder betingelserne for udstedelse af Schengenvisum, kan de danske myndigheder undtagelsesvist udstede et visum, som alene er gyldigt for ophold i Danmark, jf. udlændingelovens § 4 a og visumkodeksens artikel 25.

13.1. Territorialt begrænset visum ved manglende opfyldelse af grundlæggende indrejsebetingelser

Det fremgår af visumbekendtgørelsens § 20, stk. 1, at udstedelse af territorialt begrænset visum kan komme på tale i følgende situationer:

- Hvis ansøgeren ikke opfylder kravene til godtgørelse af formålet med og vilkårene for opholdet.
- Hvis ansøgeren ikke fremlægger fyldestgørende dokumentation for tilstrækkelige midler.
- Hvis ansøgeren er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet (SIS II).
- Hvis ansøgeren anses for at udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser.
- Hvis ansøgeren ikke fremlægger bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring.
- Hvis ansøgeren ikke er i besiddelse af et pas eller andet rejsedokument, der er anerkendt af Danmark.
- Hvis der ikke er gennemført høring af efterretningstjenesterne og/eller af andre Schengenlandes myndigheder efter reglerne i visumkodeksen.

I de nævnte tilfælde kan der udstedes territorialt begrænset visum, hvis humanitære hensyn, hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser taler derfor.

Et sådant visum begrænses som udgangspunkt til at gælde indrejse og ophold i Danmark, men kan undtagelsesvist udstedes med gyldighed for Danmark og et eller flere andre Schengenlande, hvis det eller de andre Schengenlande har givet samtykke hertil, jf. visumbekendtgørelsens § 20, stk. 2.

Det fremgår af visumbekendtgørelsens § 28, stk. 3, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i første instans, hvis der kan blive tale om at meddele visum med begrænset territorial gyldighed bortset fra de tilfælde, der er nævnt i visumbekendtgørelsens § 19 og § 20, stk. 3. Se nærmere herom nedenfor.

Se også afsnit 6.2.11.

13.2. Territorialt begrænset visum i sager, hvor nogle Schengenlande ikke anerkender ansøgerens rejsedokument

Hvis en ansøger ikke kan meddeles visum gældende for alle Schengenlandene, alene fordi et eller flere andre Schengenlande ikke anerkender den pågældendes rejsedokument, kan myndighederne udstede visum, hvis gyldighed begrænses til det eller de Schengenlande, som anerkender det pågældende rejsedokument, jf. visumbekendtgørelsens § 19.

Se også afsnit 6.2.11

13.3. Territorialt begrænset visum ved ophold i mere end 90 dage inden for en periode på 180 dage

Hvis en ansøger ikke kan meddeles Schengenvisum, alene fordi den pågældende allerede har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i 90 dage inden for de seneste 180 dage på grundlag af et visum, kan myndighederne udstede visum, hvis gyldighed begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark, jf. visumbekendtgørelsens § 20, stk. 3.

I sådanne tilfælde kan der udstedes territorialt begrænset visum, hvis det findes velbegrundet. Det beror på en konkret vurdering, om denne betingelse kan anses for opfyldt, men det bør i hvert fald kræves, at behovet for nyt visum inden for perioden på 180 dage ikke skyldes dårlig planlægning fra ansøgerens side.

Se også afsnit 6.2.11.

14. Forlængelse af visum

Visumsystemet er alene beregnet til kortvarige ophold i Danmark og/eller de øvrige Schengenlande.

Der kan således maksimalt meddeles Schengenvisum for 90 dages ophold i Schengenlandene inden for en periode på 180 dage, jf. udlændingelovens § 4, stk. 1.⁶⁶⁾

Et udstedt visum kan kun forlænges i særlige situationer, jf. nedenfor.

Ansøgning om forlængelse af et visum skal indgives til Udlændingestyrelsen.

14.1. Forlængelse af Schengenvisum

Et Schengenvisum udstedt for en kortere periode end 90 dage kan forlænges op til maksimalt 90 dage, hvis der foreligger force majeure eller humanitære hensyn, der forhindrer udlændingen i at udrejse i overensstemmelse med gyldigheden af det oprindelige visum, jf. visumkodeksens artikel 33, stk. 1, og visumbekendtgørelsens § 22, stk. 1.

Et Schengenvisum udstedt for en kortere periode end 90 dage kan endvidere forlænges op til maksimalt 90 dage, hvis visumindehaveren fremlægger dokumentation for alvorlige personlige årsager, som kan begrunde en forlængelse af gyldighedsperioden eller varigheden af opholdet, jf. visumkodeksens artikel 33, stk. 2, og visumbekendtgørelsens § 22, stk. 2.

Der kan eksempelvis være grundlag for forlængelse, hvis det flyselskab, som visumindehaveren rejser med, strejker, hvis vejrliget umuliggør udrejse, hvis visumindehaveren eller værten er blevet alvorligt syg, eller hvis en vigtig handel ikke har kunnet afvikles inden for visummets gyldighed, men forventes afsluttet inden for ganske kort tid.

Forlængelse kan dog, medmindre særlige grunde taler derimod, kun ske på grundlag af oplysninger, der ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen, og kun hvis formålet med opholdet ikke ændres.

Hvis et Schengenvisum er udstedt for 90 dage, vil yderligere forlængelse alene kunne ske efter reglerne om forlængelse af retten til ophold i Danmark, jf. nedenfor.

Det følger af visumbekendtgørelsens § 22, stk. 3, at en ansøgning om forlængelse indgives inden udløbet af det gældende visum. Det er således en betingelse, at der ansøges om forlængelse af visummet, mens ansøgeren fortsat har lovligt ophold i Danmark. Hvis ansøgningen indgives for sent og således er indgivet under ulovligt ophold, skal der som udgangspunkt meddeles afslag. Der skal imidlertid altid foretages en konkret og individuel vurdering af, om der er oplyst om særlige omstændigheder, der har medført, at ansøgningen ikke er indgivet rettidigt, og om der således er grundlag for alligevel at give en forlængelse.

14.2. Forlængelse af ophold i Danmark

Udlændinge, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland på kortvarigt ophold i medfør af udlændingelovens §§ 2-3 a,⁶⁷⁾ kan i særlige tilfælde få forlænget deres ret til ophold her i landet, jf. udlændingelovens § 4 b.

Efter praksis kan forlængelse af retten til ophold i Danmark som udgangspunkt kun ske, hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis udlændingen bliver syg under opholdet, og der fremlægges dokumentation for, at det efter en lægelig vurdering vil være helbreds-mæssigt uforsvarligt for den pågældende at gennemføre hjemrejsen inden udløbet af visummet eller det visumfrie ophold. Der kan endvidere være grundlag for at forlænge retten til ophold, hvis den herboende vært eller andre nære pårørende bliver alvorligt syge eller afgår ved døden.

Det er en forudsætning for forlængelse af retten til ophold i Danmark, at der er tale om en pludseligt opstået situation, som ikke forelå på tidspunktet for visumudstedelsen, og at visumindehaveren således ikke har haft mulighed for at tilrettelægge visumopholdet herefter.

Ud over de ovennævnte situationer, hvor der foreligger ekstraordinære omstændigheder, kan retten til ophold i Danmark efter udlændingelovens § 4 b forlænges i følgende tilfælde:

- Hvis udlændingen har ansøgt om familiesammenføring med en herboende ægtefælle, registreret partner eller fast samlever og aktuelt afventer udfaldet af denne ansøgning og ikke har opnået processuelt ophold i Danmark, og den pågældende er indrejst i Danmark på et tidspunkt, hvor begge parter har en alder på mindst 23 år og seks måneder. Formålet med denne praksis er at sikre, at de ægtefæller, registrerede partnere og faste samlever, som ikke opfylder 24 års-kravet i sager om familiesammenføring, får mulighed for at blive sammen, indtil udlændingemyndighederne har afgjort, om de øvrige betingelser for familiesammenføring er opfyldt.
- Hvis udlændingen er tredjelandstatsborger og er på besøg hos en herboende ægtefælle, registreret partner, fast samlever, kæreste/forlovet, forældre, børn eller søskende, og værten er statsborger i en EU-medlemsstat, et EØS-land eller i Schweiz og gør brug af eller planlægger at gøre brug af sin ret til fri bevægelighed i Danmark efter EU-reglerne.

En forlængelse af retten til ophold i Danmark efter udlændingelovens § 4 b kan efter praksis maksimalt meddeles for 90 dage ud over et meddelt Schengenvisum, dvs. for op til 180 dages ophold i alt.

En forlængelse af retten til ophold i Danmark giver ikke ret til indrejse eller ophold i de andre Schengenlande, heller ikke ved transit gennem andre Schengenlande i forbindelse med hjemrejsen.

Det er i øvrigt en betingelse, at der ansøges om forlængelse af retten til ophold, mens ansøgeren fortsat har lovligt ophold i Danmark efter udlændingelovens §§ 2-3 a. Hvis ansøgningen indgives for sent og således er indgivet under ulovligt ophold, skal der som udgangspunkt meddeles afslag på forlængelse. Der skal imidlertid altid foretages en konkret og individuel vurdering af, om der er oplyst om særlige

omstændigheder, der har medført, at ansøgningen ikke er indgivet rettidigt, og om der således er grundlag for alligevel at give en forlængelse.

15. Annullering og inddragelse af allerede meddelte visa

Et visum kan annulleres eller inddrages, hvis det efter visumudstedelsen bliver åbenlyst, at der foreligger omstændigheder, der kunne have begrundet afslag på visumansøgningen, jf. visumkodeksens artikel 34 og visumbekendtgørelsens § 23.

I sager vedrørende annullering eller inddragelse af et visum skal der således foretages den samme vurdering af, om ansøgeren opfylder betingelserne for at få visum, som ved den oprindelige behandling af en sag. Vurderingen skal blot foretages under inddragelse af de nye oplysninger, der er tilgået sagen efter visumudstedelsen.

15.1. Annullering af et visum

Et visum kan annulleres, hvis betingelserne for udstedelsen ikke var opfyldt på udstedelsestidspunktet, navnlig hvis der er alvorlig grund til at tro, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag, jf. visumkodeksens artikel 34, stk. 1, og visumbekendtgørelsens § 24.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis det efter visumudstedelsen viser sig, at de dokumenter, som ansøgeren har fremlagt til støtte for ansøgningen, er falske.

15.2. Inddragelse af et visum

Et visum kan inddrages, hvis betingelserne for udstedelsen var opfyldt på udstedelsestidspunktet, men ikke længere er opfyldt, jf. visumkodeksens artikel 34, stk. 2, og visumbekendtgørelsens § 25.

Der kan f.eks. være grundlag for at inddrage et visum, hvis værten for besøget tilkendegiver, at den pågældende ikke længere ønsker at modtage besøg af ansøgeren, eller hvis visumindehaveren ikke længere har tilstrækkelige subsistensmidler.

15.3. Inddragelse af visum efter ønske fra visumindehaveren

Et udstedt visum kan inddrages efter anmodning fra visumindehaveren selv, jf. visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 17.

15.4. Kompetence til at behandle sager om annullering eller inddragelse af et visum

Sagsfordelingen mellem de danske repræsentationer og Udlændingestyrelsen i sager vedrørende annullering eller inddragelse af et visum sker som udgangspunkt efter samme principper som ved den oprindelige afgørelse i sagen, jf. visumbekendtgørelsens § 28.

Dog har Udlændingestyrelsen i sådanne sager mulighed for at træffe afgørelse i første instans, hvis det vurderes hensigtsmæssigt, jf. § 28, stk. 5. Dette kan f.eks. være tilfældet i sager, hvor udlændingen allerede er indrejst i Danmark på grundlag af det meddelte visum, og hvor Udlændingestyrelsen modtager oplysninger om forhold, der eventuelt kan begrunde inddragelse eller annullering af det udstedte visum.

Læs mere om sagsfordelingen mellem de danske repræsentationer og Udlændingestyrelsen under afsnit 6.

16. Meddelelse om afslag, annullering eller inddragelse af visum

16.1. De danske repræsentationers meddelelse af afslag mv.

Efter udlændingelovens § 4 e, stk. 1, kan en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentations afgørelse om at meddele afslag på en ansøgning om visum eller om at annullere eller inddrage et allerede meddelt visum, meddeles ansøgeren alene ved brug af en standardformular i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

Repræsentationerne kan dog ikke meddele afslag alene ved brug af en standardformular, hvis udlændingen er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens § 4 e, stk. 2.⁶⁸⁾

Efter udlændingelovens § 4 e, stk. 3, kan udlændinge- og integrationsministeren fastsætte regler om, i hvilke tilfælde standardformularen kan benyttes. Det er forudsat i forarbejderne til § 4 e, at repræsentationerne skal meddele afslag alene ved brug af standardformularen, medmindre udlændinge- og integrationsministeren har bestemt andet.⁶⁹⁾

16.1.1. Standardbegrundelse for afslag, annullering eller inddragelse

Ifølge visumbekendtgørelsens § 29, stk. 1, er udgangspunktet, at en repræsentations afgørelse om afslag, annullering eller inddragelse af et visum meddeles ansøgeren alene ved brug af standardformularen, der er optrykt som bilag til visumkodeksen. Det samme gælder for en repræsentations afgørelse om inddragelse af et visum efter anmodning fra udlændingen selv.

Standardformularen udfyldes ved afkrydsning af den overordnede afslagsgrund, der danner grundlaget for afgørelsen. Det er forudsat i forarbejderne til § 4 e, at repræsentationerne benytter muligheden for at udlevere standardformularen til ansøgeren på lokalsproget, hvis blanketten findes i en officiel udgave på dette sprog.⁷⁰⁾

Hvis der i en sag er flere grunde til at meddele afslag, bør repræsentationen som udgangspunkt alene krydse af i den mest tungtvejende afslagsbegrundelse. Dette gælder navnlig, hvis afslaget eksempelvis er meddelt under henvisning til, at der er begrundet tvivl om udlændingens hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det visum, der ansøges om. I sådanne tilfælde bør repræsentationen alene krydse af i standardformularens afslagsgrund nr. 13 og ikke samtidig meddele afslag under henvisning til afslagsgrund nr. 2, fordi formålet ikke er godtgjort. Hvis afslaget derimod samtidig er begrundet i, at der er begrundet tvivl om troværdigheden af de oplysninger, der er fremlagt af ansøgeren til redegørelse for formålet med og vilkårene for det forventede ophold, bør repræsentationen tillige krydse af i afslagsgrund nr. 10.

16.1.2. Individuel begrundelse for afslag, annullering eller inddragelse

16.1.2.1. Afgørelser begrundet i objektivt konstaterbare forhold

Visumbekendtgørelsens § 29, stk. 2, oplister fem undtagelsestilfælde, hvor en repræsentations afgørelse om afslag, annullering eller inddragelse af et visum skal udfærdiges efter de almindelige forvaltningsretlige regler om begrundelse for afgørelser. Det drejer sig om afgørelser, der er begrundet i objektivt konstaterbare forhold, og som bygger på en af de følgende afslagsgrunde:

1. Ansøgeren har fremlagt et falsk eller forfalsket rejsedokument.
2. Ansøgeren har fremlagt andre falske eller forfalskede dokumenter.
3. Ansøger har ikke fremlagt dokumentation for formålet med og betingelserne for den forventede lufthavnstransit
4. Ansøgeren har ikke bevist, at vedkommende har tilstrækkelige subsistensmidler.
5. Ansøgeren har ikke fremlagt bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring, og det er åbenlyst, at ansøgeren ikke er fritaget for dette krav.

Undtagelserne omfatter kun de situationer, hvor der meddeles afslag alene under henvisning til de ovennævnte grunde, og hvor der konkret er tale om objektivt konstaterbare forhold. Eksempelvis bør repræsentationerne meddele afslag med en individuel begrundelse, hvis en ekspertvurdering har afsløret, at ansøgerens rejsedokument utvivlsomt er falsk. Omvendt bør repræsentationerne benytte standardformularen i situationer, hvor det skønsmæssigt vurderes, at der er tvivl om ægtheden af et dokument.

I sager, hvor der måtte være givet afslag efter flere grunde, kan repræsentationerne kun give afslag med individuel begrundelse – hvorved afgørelsen ikke bliver automatisk påklaget til Udlændingestyrelsen, jf. visumbekendtgørelsens § 30, stk. 2 – hvis alle afslagsgrundene er omfattet af de ovennævnte undtagelser. Eksempelvis kan der gives afslag med individuel begrundelse, hvis det vurderes, at ansøgerens rejsedokument utvivlsomt er falsk, og ansøgeren desuden har undladt at fremlægge dokumentation for en passende og gyldig rejsesygeforsikring. Derimod skal standardformularen benyttes, hvis ansøgeren f.eks. har undladt at dokumentere formålet med opholdet, uanset om den pågældende også har fremvist et falsk pas, idet afgørelsen herved bliver automatisk påklaget til Udlændingestyrelsen.

Som ovenfor nævnt i afsnit 16.1.1 bør repræsentationerne dog som udgangspunkt alene krydse af i den mest tungtvejende afslagsbegrundelse.

Hvis der foreligger sådanne omstændigheder i en sag, at der skal ske forelæggelse for Udlændingestyrelsen, jf. visumbekendtgørelsens § 28, kan repræsentationerne ikke meddele afslag. Repræsentationerne skal således f.eks. forelægge en sag, hvor ansøgeren er registreret som uønsket i SIS II og desuden har fremvist et falsk pas.

16.1.2.2. Afgørelser, der i det væsentligste er begrundet i den hovedgruppe, ansøger tilhører

Det følger af visumbekendtgørelsens § 29, stk. 3, at en repræsentations afgørelse om afslag, annullering eller inddragelse af et visum skal udfærdiges efter de almindelige forvaltningsretlige regler om begrundelse for afgørelser i de tilfælde, hvor afgørelsen i det væsentligste er begrundet i repræsentationens vurdering i henhold til § 16, stk. 4.

Dette omfatter således mindre komplicerede sager, hvor repræsentationen vurderer, at ansøgeren ikke kan meddeles visum med henvisning til, at ansøgeren ikke er omfattet af udgangspunktet for meddelelse af Schengenvisum i den hovedgruppe, som ansøgeren tilhører, jf. visumbekendtgørelsens bilag 2

Det er en forudsætning herfor, at repræsentationens gennemgang af sagens oplysninger ikke har givet et klart svar på, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb, og at repræsentationen har vurderet sagen i forhold til de generelle forhold i udlændingens hjemland samt kendte immigrationsmønstre.

For så vidt angår denne individuelle vurdering henvises nærmere til afsnit 5.9.7.

Det bemærkes, at afgørelser i sager, der i det væsentligste er begrundet i repræsentationens vurdering i henhold til visumbekendtgørelsens § 16, stk. 4, vil kunne afgøres alene ved benyttelse af standardformularen, jf. § 29, stk. 1, såfremt sagen ikke kan karakteriseres som mindre kompliceret. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis også andre hensyn end den hovedgruppe, som ansøgeren tilhører, indgår i sagen.⁷¹⁾

Hvis der foreligger sådanne omstændigheder i en sag, at der skal ske forelæggelse for Udlændingestyrelsen, jf. visumbekendtgørelsens § 28, kan repræsentationerne ikke meddele afslag. Repræsentationerne skal således f.eks. forelægge en sag, hvor der er behov for nærmere undersøgelser af sagen, og Udlændingestyrelsen har bedre muligheder for at gennemføre disse undersøgelser end repræsentationen.

16.1.3. Individuel begrundelse for delvis tilladelse

Det følger af visumbekendtgørelsens § 29, stk. 4, at en afgørelse om meddelelse af visum, hvis gyldighed er begrænset territorielt eller tidsmæssigt, jf. §§ 18, 19 eller 20, stk. 3, skal udfærdiges efter de almindelige forvaltningsretlige regler om begrundelse for afgørelser.

Eksempelvis skal en tilladelse ledsages af en begrundelse, hvis visummet udstedes med gyldighed for et mindre antal dage end det ansøgte, f.eks. fordi ansøgeren allerede har opholdt sig i Schengenområdet inden for den igangværende periode på 180 dage.

16.2. Udlændingestyrelsens meddelelse af afslag mv.

Udlændingestyrelsens afgørelse om at meddele afslag på en ansøgning om visum eller om at annullere eller inddrage et allerede meddelt visum skal meddeles ansøgeren i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler og principper om begrundelse for afgørelser.

Udlændingestyrelsens afgørelse sendes til ansøgningsrepræsentationen med henblik på udlevering til ansøgeren.

17. Klageadgang

17.1. Klage over de danske repræsentationers afgørelser

De danske repræsentationers afgørelser om afslag, annullering eller inddragelse af et visum kan i nogle tilfælde påklages til Udlændingestyrelsen af ansøgeren, mens afgørelserne i andre tilfælde anses for påklaget ex officio, jf. visumbekendtgørelsens § 30, stk. 1 og 2, jf. udlændingelovens § 46 a, stk. 5.

I de tilfælde, hvor repræsentationerne meddeler ansøgeren en afgørelse alene ved brug af en standardformular, anses afgørelsen for påklaget til Udlændingestyrelsen ex officio, jf. visumbekendtgørelsens § 30, stk. 1, jf. § 29, stk. 1.

Når repræsentationerne udarbejder en individuel afgørelse i overensstemmelse med sædvanlige forvaltningsretlige regler om begrundelse for afgørelser,⁷²⁾ kan afgørelsen påklages til Udlændingestyrelsen af ansøgeren, jf. visumbekendtgørelsens § 30, stk. 2, jf. § 29, stk. 2-4.

En klage efter § 30, stk. 2, skal være indgivet til Udlændingestyrelsen inden 8 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Udlændingestyrelsen kan i særlige tilfælde beslutte, at en klage skal behandles, selv om klagen er indgivet efter udløb af fristen, jf. visumbekendtgørelsens § 30, stk. 3.

En afgørelse om inddragelse af et visum efter anmodning fra udlændingen selv kan dog ikke påklages, jf. visumbekendtgørelsens § 30, stk. 5.

17.2. Klage over Udlændingestyrelsens afgørelser i første instans

Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i første instans i visse visumsager, der kræver nærmere undersøgelse, jf. visumbekendtgørelsens § 28, stk. 2-5.⁷³⁾

Udlændingestyrelsens afgørelser om afslag, annullering eller inddragelse af et visum kan i disse tilfælde påklages til Udlændingenævnet, jf. visumbekendtgørelsens § 30, stk. 4, jf. udlændingelovens § 46 a.

En klage efter visumbekendtgørelsens § 30, stk. 4, skal være indgivet til Udlændingenævnet inden 8 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan i særlige tilfælde beslutte, at en klage skal behandles, selv om klagen er indgivet efter udløb af fristen, jf. udlændingelovens § 46 a.

17.3. Klage over afgørelser truffet i medfør af en repræsentationsaftale

Det følger af visumkodeksens art. 32, stk. 3, at klagesager på visumområdet skal føres mod det Schengenland, der har truffet den endelige afgørelse om ansøgningen, og i henhold til det pågældende Schengenslands nationale lovgivning.

Når de danske myndigheder meddeler afslag på visum til et andet Schengenland, som Danmark repræsenterer i medfør af en repræsentationsaftale, skal en klage over afgørelsen således indgives til enten Udlændingestyrelsen eller Udlændingenævnet i overensstemmelse med reglerne i visumbekendtgørelsens § 30.

Når et andet Schengenland, der repræsenterer Danmark på visumområdet i medfør af en repræsentationsaftale, meddeler afslag på en ansøgning om visum til Danmark, skal en klage over afgørelsen indgives til klageinstansen i det pågældende Schengenland.

18. Genoptagelse

En visumsag kan i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper genoptages, hvis der efter afgørelsen fremkommer oplysninger, som myndigheden ikke var bekendt med på tidspunktet for den oprindelige afgørelse, og som i givet fald må antages at ville have medført en væsentlig anden vurdering af sagen.⁷⁴⁾

19. Færøerne og Grønland

Færøerne og Grønland deltager ikke i Schengensamarbejdet, og reglerne om visum til Danmark finder ikke umiddelbart anvendelse på ansøgninger om visum til Færøerne eller Grønland.

Nogle af udlændingelovens bestemmelser om visum er dog sat i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelige anordninger.⁷⁵⁾

Det gælder bl.a. reglerne om visumpligt og visumfritagelse, således at en ansøger, der er visumpligtig ved indrejse i Danmark, også er visumpligtig ved indrejse på Færøerne eller i Grønland.⁷⁶⁾

En række af udlændingelovens bestemmelser finder derimod ikke anvendelse for Færøerne og Grønland. Det gælder bl.a. for reglerne om repræsentationernes afslagskompetence.

Udstedelse af visum til Færøerne eller Grønland kan træffes af Udlændingestyrelsen, af en dansk repræsentation i udlandet eller af politiet i forbindelse med udstedelse af visum ved grænsen. En afgørelse om afslag på visum kan kun træffes af Udlændingestyrelsen. Ansøgninger indgivet ved danske repræsentationer skal således forelægges for Udlændingestyrelsen, hvis det vurderes, at der skal meddeles afslag, ligesom alle ansøgninger indgivet ved udenlandske repræsentationer skal forelægges for Udlændingestyrelsen.

Udlændingelovens karensregler finder ikke anvendelse ved behandlingen af en ansøgning om visum til Færøerne eller Grønland, og der stilles i princippet ikke krav om, at ansøgeren skal opfylde de grundlæggende betingelser, der følger af visumkodeksen, medmindre betingelserne er gengivet i anordningerne. Der stilles f.eks. ikke krav om bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring.

I praksis vil en ansøgning om visum til Færøerne eller Grønland typisk være suppleret af en ansøgning om Schengenvisum, idet der kun findes ganske få flyruter, der giver mulighed for at indrejse på Færøerne eller i Grønland direkte fra et land uden for Schengenområdet. Medmindre det tydeligt fremgår, at ansøgeren vil rejse direkte til Færøerne eller Grønland, bør det i almindelighed lægges til grund, at en visumansøgning også omfatter en ansøgning om Schengenvisum, og i så fald skal ansøgeren også opfylde

de grundlæggende betingelser for at få Schengenvisum, ligesom ansøgningen også i øvrigt bør vurderes i overensstemmelse med sædvanlig praksis for meddelelse af Schengenvisum til Danmark.

Ved udstedelse af visum til Grønland med henblik på ekspedition over indlandsisen bør ansøgeren vejledes om, at Grønlands Selvstyre (Naalakkersuisut) skal notificeres om enhver form for ekspedition over indlandsisen, og at der i den forbindelse kan fastsættes nærmere betingelser for projektet, samt at adgang til Grønlands forsvarsområder forudsætter en særlig tilladelse fra Udenrigsministeriet.

Ansøgere, der har opholdstilladelse i Danmark, kan ikke rejse til Færøerne eller Grønland på grundlag af deres opholdstilladelse, men skal indhente særlig tilladelse til indrejsen. Ansøgning herom indgives til den afdeling i Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration, som har meddelt ansøgeren opholdstilladelse.

Ansøgere, der har opholdstilladelse i et andet Schengenland, skal have visum for at indrejse på Færøerne eller i Grønland. Ansøgning herom indgives via en repræsentation i udlandet eller via Udlændingestyrelsen. En sådan ansøgning kan som udgangspunkt imødekommes, idet ansøgeren allerede er blevet kontrolleret i forbindelse med sagen om opholdstilladelse i et Schengenland.

Ansøgere, der har opholdstilladelse på Færøerne eller i Grønland, skal ligeledes have visum for at rejse til Danmark. Ansøgning herom kan indgives via politiet og behandles af Udlændingestyrelsen. Visum udstedes enten som et territorielt begrænset visum til Danmark eller som et Schengenvisum, hvis ansøgeren også ønsker at rejse til andre Schengenlande.

Udlændingestyrelsens afgørelser om afslag, annullering eller inddragelse af et visum til Færøerne eller Grønland kan påklages til Udlændinge- og Integrationsministeriet i medfør af kongelig anordning nr. 182 af 22. marts 2001 om ikrafttræden for Færøerne af udlændingeloven med senere ændringer henholdsvis kongelig anordning nr. 150 af 23. februar 2001 om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven.

Udlændinge- og Integrationsministeriet, den 27. maj 2021

MATTIAS TESFAYE

/ Kenny Rasmussen

- 1) Senest ændret ved Kommissions gennemførelsesafgørelse - C(2020) 395 final af 28.1.2020
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) af nr. 2016/399 af 9. marts 2016 med senere ændringer om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeksen) er en kodifikation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) af nr. 562/2006 af 15. marts 2006 med senere ændringer om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage. Henvisninger i denne vejledning til Schengengrænsekodeksen skal derfor ses i forhold til den kodificerede forordning fra 2016. Kodifikationen indebærer en omlitring af de fleste artikelnumre. Denne omlitring er på tidspunktet for vejledningens udstedelse endnu ikke konsekvensrettet bl.a. i visumkodeksen. Der henvises til sammenligningstabellen i bilag X til den kodificerede forordning fra 2016.
- 3) EUT 2004, nr. 1, s. 35.
- 4) Forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.
- 5) Visumhåndbogen er tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.
- 6) Dvs. Rumænien, Bulgarien, Cypern, Kroatien, Irland, der ikke deltager fuldt ud i samarbejdet.
- 7) Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 senest kodificeret i EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.
- 8) Dette er udtrykkeligt forudsat i forarbejderne til udlændingelovens § 3 a, jf. lovforslag nr. L 264 af 30. marts 2000.
- 9) Jf. nærmere afsnit 5.
- 10) Reglerne om territorialt begrænsede visa er nærmere beskrevet i afsnit 13.
- 11) Bemyndigelse meddeles efter aftale mellem udlændinge- og integrationsministeren og udenrigsministeren.
- 12) Jf. nærmere afsnit 11.5.
- 13) Beløbet er angivet i 2020-niveau.
- 14) På engelsk anvendes terminologien "justify the purpose and conditions...".
- 15) Jf. nærmere om hovedgrupperne i afsnit 5.9.7.
- 16) Hvis der faktisk fremlægges flybilletter eller hotelreservationer, kan det dog være relevant at kontrollere disse, f.eks. gennem kontakt til flyselskabet eller hotellet, idet dokumentation for forudbetaling af rejse og logi vil være af betydning ved vurderingen af, om udlændingen har fornødne subsistensmidler, jf. afsnit 5.3.
- 17) Dog kan der efter omstændighederne være grund til at undersøge spørgsmålet nærmere, hvis udlændingens oplysninger sammenholdt med den manglende dokumentation giver anledning til at tvivle på, om ansøgningen reelt er indgivet med det angivne formål for øje, jf. nærmere afsnit 5.8.
- 18) Hvis det må anses for tvivlsomt, om formålet med opholdet reelt er at modtage medicinsk behandling, kan der efter omstændighederne meddeles afslag under henvisning til manglende godtgørelse af formålet med opholdet (jf. visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a, nr. 2) i kombination med tvivl om udlændingens hensigt om at forlade Schengenområdet inden udløbet af det visum, der ansøges om (jf. visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b).
- 19) Manglende opfyldelse af betingelserne vedrørende passets eller rejsedokumentets gyldighed indebærer som udgangspunkt, at visumansøgningen afvises, jf. afsnit 4.3. Det er derfor kun relevant at meddele afslag af denne årsag i tilfælde, hvor sagen er taget under behandling, og det efterfølgende har vist sig, at der ikke er tale om et begrundet hastetilfælde.
- 20) Dog kan der undtagelsesvis være grundlag for at meddele territorialt begrænset visum, inden fristen er udløbet, jf. nærmere afsnit 13.1.
- 21) EU-Domstolens afgørelse af 24. november 2020 i de forenede præjudicielle sager C-225/19 og C-226-19 fastslår, at artikel 32, stk. 2 og 3, i visumkodeks, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes på den måde, at det skal angives, hvilken medlemsstat der har fremsat indsigelsen og den specifikke grund til afslaget baseret på denne indsigelse samt i givet fald det væsentligste indhold af grundene til nævnte indsigelse og den myndighed, hvortil visumansøgeren kan henvende sig for at opnå kendskab til de retsmidler, der er til rådighed i denne anden medlemsstat.
- 22) Dvs. hvis udlændingen betragtes som "bona fide".
- 23) Det danske visumsystem er opdelt i UM-VIS, som repræsentationerne har adgang til, og IVR-VIS, som Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet har adgang til.
- 24) Der lægges vægt på tidligere visumophold i det til enhver tid værende Schengenområde. Visumophold i et nuværende Schengenland forud for det pågældende lands indtræden i det praktiske Schengensamarbejde bør således ikke tillægges samme vægt.
- 25) Denne praksis er forudsat bemærkningerne til lovforslag nr. L 10 af 8. oktober 2008, særligt afsnit 3.2.2.3
- 26) Det afgørende er således, om ansøgningen vil kunne føre til en opholdstilladelse meddelt efter en af bestemmelserne nævnt i udlændingelovens § 4 c, stk. 4. Eksempelvis vil en ansøgning om opholdstilladelse som trainee eller som fodermester eller driftsleder inden for landbrugsområdet ikke føre til karens, da disse opholdstilladelser meddeles efter henholdsvis udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 5 og 8. Omvendt vil en ansøgning om opholdstilladelse f.eks. som au pair eller praktikant medføre karens, da disse opholdstilladelser meddeles efter henholdsvis udlændingelovens § 9 j, stk. 1, og § 9 k, stk. 1.
- 27) Dette afsnit vedrører situationer, hvor karensreglerne ikke finder anvendelse, f.eks. fordi det tidligere misbrug af visumsystemet ikke er sket efter indrejse på et dansk visum som defineret i afsnit 5.9.2.2.
- 28) En verserende ansøgning om opholdstilladelse i et land, som Danmark repræsenterer i forbindelse med modtagelse og behandling af visumansøgning, behandles efter dansk visumpraksis, hvorfor en verserende opholdssag i f.eks. Norge sidestilles med en verserende sag i Danmark.
- 29) Dvs. ansøgninger indgivet af kærester, forlovede, børn over 18 år og disses eventuelt medfølgende ægtefæller, søskende og disses eventuelt medfølgende ægtefæller, mindreårige niecer, nevøer og børnebørn, nære bekendte til tidligere danske udstationerede, mindreårige sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem.
- 30) For at blive betragtet som kærester i denne sammenhæng må det dog forudsættes, at der er tale om et fast kæresteforhold, der bygger på et sædvanligt forudgående personligt kendskab.
- 31) Der kan evt. være tale om udstedelse af territorialt begrænset visum, såfremt ansøgeren ikke opfylder de grundlæggende betingelser for at få Schengenvisum, f.eks. fordi ansøgerens rejsedokument ikke anerkendes af Danmark. Jf. nærmere afsnit 13.
- 32) Dette udgangspunkt skal ses i sammenhæng med hovedgruppernes vejledende karakter, jf. afsnit 5.9.7. Der kan således meddeles visum med henblik på forretningsbesøg i konkret begrundede tilfælde, uanset af ansøgeren er fra et land placeret i hovedgruppe 5.
- 33) Dette udgangspunkt skal ses i sammenhæng med hovedgruppernes vejledende karakter, jf. afsnit 5.9.7. Der kan således meddeles visum med henblik på deltagelse i et kulturelt eller videnskabeligt arrangement i konkret begrundede tilfælde, uanset af ansøgeren er fra et land placeret i hovedgruppe 5.
- 34) Dog kan en visumpligtig udlænding ikke blive fritaget for krav om visum som følge af ophold i et land, hvis statsborgere er visumfri.
- 35) Jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 6 af 2. oktober 2013, særligt afsnit 4.1-4.3.
- 36) Jf. nærmere afsnit 5.9.2.
- 37) Betingelserne for, at en visumansøgning er antagelig, er omtalt i afsnit 4.3.
- 38) Der kan herved henvises til Jens Garde m.fl., Forvaltningsret – Sagsbehandling, 7. udgave, s. 126.
- 39) Jf. nærmere afsnit 3.1.
- 40) Jf. nærmere afsnit 8.4.

- 41) Jf. afsnit 5.
- 42) Udlændingestyrelsen har ved cirkulære nr. 71 af 10. august 2010 bemyndiget Politidirektøren i København og Politidirektøren for Sydøstjyllands Politi til – i henholdsvis Københavns Lufthavn og Billund Lufthavn – at udstede visum ved grænsen i visse nødstilfælde
- 43) Det bemærkes, at visse besætningsmedlemmer er undtaget fra visumpligt i forbindelse med transit i Danmark, jf. afsnit 2.5.1. Reglerne om sømandsvisum er således kun relevante for de søfolk, der ikke er omfattet af visumfritagelsen.
- 44) Jf. afsnit 9.1.
- 45) Udlændingestyrelsen har ved cirkulære nr. 70 af 10. august 2010 bemyndiget politiet til at udstede visum ved grænsen til visumpligtige søfolk i transit.
- 46) Standardformularen skal ligeledes anvendes ved annullering og inddragelse af visa, jf. nærmere herom afsnit 16.
- 47) Jf. afsnit 8.4.
- 48) EU-Domstolens afgørelse af 24. november 2020 i de forenede præjudicielle sager C-225/19 og C-226-19 fastslår, at artikel 32, stk. 2 og 3, i visumkodeks, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes på den måde, at det skal angives, hvilken medlemsstat der har fremsat indsigelsen og den specifikke grund til afslaget baseret på denne indsigelse samt i givet fald det væsentligste indhold af grundene til nævnte indsigelse og den myndighed, hvortil visumansøgeren kan henvende sig for at opnå kendskab til de retsmidler, der er til rådighed i denne anden medlemsstat.
- 49) Et land omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
- 50) Reglerne herom følger af direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet).
- 51) Jf. visumbekendtgørelsens § 9 og opholdsdirektivets artikel 2, nr. 2, og artikel 3, stk. 1 og 2.
- 52) I forhold til familiemedlemmer til en dansk statsborger, som er vendt tilbage til Danmark efter at have gjort brug af retten til fri bevægelighed i en anden EU-medlemsstat, et EØS-land eller Schweiz, vil dokumentationen for at have gjort brug af retten til fri bevægelighed også omfatte dokumentation for, at familiemedlemmet og den danske statsborger har haft et reelt samliv i det andet land.
- 53) Jf. afsnit 2.2.1 i meddelelse af 2. juli 2009, KOM (2009)313, om retningslinjer for en bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2003/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.
- 54) Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område.
- 55) Statsborgere fra Moldova, der er indehavere af biometriske pas, blev den 28. april 2014 fritaget for krav om visum. Visumlempelsesaftalen har derfor kun praktisk betydning for personer, der ikke har biometrisk pas.
- 56) Forhåndsgodkendelsesordningen blev indført ved lov nr. 1334 af 19. december 2008 og udvidet ved lov nr. 1616 af 26. december 2013.
- 57) Herunder erhvervsvirksomheder, uddannelsesinstitutioner, foreninger og organisationer.
- 58) Forhåndsgodkendelsesordningen finder alene anvendelse for ansøgere, der søger om visum ved en dansk repræsentation, men ikke for ansøgere, der indgiver ansøgning via en udenlandsk repræsentation i medfør af en repræsentationsaftale.
- 59) Akkrediteringsordningen er beskrevet i bemærkningerne til lovforslag nr. L 6 af 2. oktober 2013, afsnit 3.
- 60) Herunder erhvervsvirksomheder, uddannelsesinstitutioner, foreninger og organisationer.
- 61) Akkrediteringsordningen finder alene anvendelse for ansøgere, der søger om visum gennem den danske repræsentation, som har akkrediteret den virksomhed, som ansøgeren er tilknyttet.
- 62) Jf. afsnit 5.9.7.9.
- 63) I Kina blev der oprindeligt indført en fælleseuropæisk rejsebureauordning – den såkaldte ADS-ordning – som alene omfatter turistgrupper med mindst fem deltagere. Denne ordning er senere suppleret af rejsebureau- og turistordninger for individuelle rejsende.
- 64) Dog kun gældende for ukrainske statsborgere uden biometriske pas.
- 65) Jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 188 af 26. marts 2010, afsnit 8.4.
- 66) Jf. nærmere afsnit 3.1.
- 67) Herunder udlændinge, der er indrejst på visum eller som visumfri.
- 68) Jf. nærmere afsnit 12.1.4.
- 69) Jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 6 af 2. oktober 2013, afsnit 4.3. Se endvidere bemærkningerne til lovforslag nr. L 108 af 15. december 2016, afsnit 4, der udvidede bemyndigelsen i udlændingelovens § 4 e, stk. 3.
- 70) Jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 6 af 2. oktober 2013, afsnit 4.2 og 9.
- 71) Jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 108 af 15. december 2016, afsnit 4.2.
- 72) Jf. nærmere afsnit 16.1.
- 73) Jf. nærmere afsnit 6.2.
- 74) Der henvises til Jens Garde m.fl., Forvaltningsret – Sagsbehandling, 7. udgave, s. 126.
- 75) Jf. kongelig anordning nr. 182 af 22. marts 2001 om ikrafttræden for Færøerne af udlændingeloven med senere ændringer og kongelig anordning nr. 150 af 23. februar 2001 om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven.
- 76) Jf. nærmere afsnit 2.5 og 2.5.1 samt visumhåndbogens bilag 1 og 5.

Oversigt over afslagsgrunde i visumkodeksen og efter dansk visumpraksis

Nr.	Afslagsgrund i visumkodeksens bilag VI	Afslagsgrund efter dansk visumpraksis	Afsnit
1	Der er forelagt falsk/forfalsket rejседokument	Falsk eller forfalsket rejседokument NB: Andre falske eller forfalskede dokumenter er omfattet af afslagsgrund nr. 12	5.1 og 10. 1
2	Der er ikke givet nogen redegørelse for formålet med og vilkårene for det forventede ophold	• Manglende redegørelse, herunder dokumentation for formålet med opholdet, f.eks.: • Besøg ikke bekræftet • Besøg ikke længere aktuelt • Vært uden fast bopæl og/eller lovligt ophold i Danmark • Hovedformål ikke i Danmark • Forretningsbesøg - manglende dokumentation for ansættelse, erhvervs-mæssig baggrund, aftale el.lign. • Kulturelt besøg - manglende dokumentation for deltagelse, relevant baggrund el.lign. • Privatbesøg - manglende dokumentation for slægtskab, ægteskab el.lign. (typisk i kombination med afslagsgrund nr. 13) • Manglende opfyldelse af vilkår, navnlig: • Rejседokument ikke anerkendt af Danmark • Rejседokument ikke gyldigt (hvis ansøgningen alligevel er taget under behandling)	5.2 og 10.2

		• Manglende tilbagerejsetilladelse • Ansøgeren har ikke i øvrigt kunnet redegøre fyldestgørende for formålet med og vilkårene for det forventede ophold (modsat utroværdige/upålidelige oplysninger om formålet med og vilkårene for det forventede ophold, der er omfattet af afslagsgrund nr. 10)	
3	Du har ikke fremlagt dokumentation for, at du har tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode eller midler til rejsen tilbage til hjem- eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor du har ret til indrejse.	Manglende dokumentation for besiddelse af tilstrækkelige midler til ophold og hjemrejse	5.3 og 10.3
4	Du har ikke fremlagt dokumentation for, at du er i stand til på lovlig vis at skaffe tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode eller midler til rejsen tilbage til hjem- eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor du har ret til indrejse.	Manglende dokumentation for muligheden for at skaffe tilstrækkelige midler på lovlig vis	5.3 og 10.4
5	Du har allerede opholdt dig på medlemsstaternes område i 90 dage i den aktuelle periode på 180 dage på grundlag af et ensartet visum eller et visum med begrænset territorial gyldighed	Ophold i Schengenområdet i 90 dage i den igangværende periode på 180 dage	5.4 og 10.5
6	Du er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet (SIS) af _____ (angivelse af medlemsstat)	Indberetning som uønsket i Schengeninformationssystemet	5.5 og 10.6
7	En eller flere medlemsstater betragter dig som en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.	• Indrejseforbud • FN's og EU's sanktionslister • Danske sanktionslister	5.6 og 10.7

		• Konsultationsindsigelser fra andre Schengenlande og/eller efterretnings-tjenesterne • Tvangsægteskaber, proformaægteskaber og proformaforældreskab • Mistanke om kriminalitet, ulovligt arbejde, formidling af ekstreme religiøse værdier og holdninger mv. • Formodning om, at ansøgeren i øvrigt vil udgøre en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.	
8	En eller flere medlemsstater betragter dig som en trussel mod den offentlige sundhed som defineret i artikel 2, nr. 21), i forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeks).	• Formodning om, at ansøgeren vil udgøre en trussel mod en eller flere medlemsstaters offentlige sundhed. • Konsultationsindsigelser fra andre Schengenlande og/eller efterretnings-tjenesterne	5.6 og 10.8
9	En eller flere medlemsstater betragter dig som en trussel mod deres internationale forbindelser.	Formodning om, at ansøgeren vil udgøre en trussel mod en eller flere medlemsstaters internationale forbindelser. • Konsultationsindsigelser fra andre Schengenlande og/eller efterretnings-tjenesterne	5.6 og 10.9
10	De forelagte oplysninger til redegørelse for formålet med og vilkårene for det forventede ophold er ikke pålidelige.	• Troværdighedsafslag (divergerende eller i øvrigt upålidelige oplysninger i forhold til formålet med og vilkårene for det forventede ophold)	5.8 og 10.10
11	Der er rimelig tvivl om pålideligheden af de fremsatte erklæringer med hensyn til _____ (præciseres).	Troværdighedsafslag (øvrige divergerende eller i øvrigt upålidelige erklæringer fremsat af ansøgeren (skriftligt og mundtligt)) om f.eks.: • jobsituation • familierelationer	5.8 og 10.11

		• Etc.	
12	Der er rimelig tvivl om pålideligheden og ægtheden af den fremlagte dokumentation eller om rigtigheden af indholdet heraf.	Falske eller forfalskede dokumenter (bortset fra rejsedokumenter).	5.8 og 10.12
13	Der er rimelig tvivl om, hvorvidt du har til hensigt at forlade medlemsstaternes område inden visummets udløb.	Karensafslag • Tidligere overskredet visum • Tidligere udvist • Tidligere søgt asyl • Tidligere ansøgt om visse typer af opholdstilladelse Formodningsafslag, f.eks. pga. : • Ansøgerens eller værtens tidligere misbrug af visum • Tilkendegivelser om længerevarende ophold • Verserende opholdssager • Begrænset tilknytning Gruppeafslag • Ansøger uden for personkredsen, der som udgangspunkt meddeles visum i den relevante hovedgruppe (inkl. sager, hvor der ikke er tilstrækkelig dokumentation for slægtskab, anerkendt ægteskab, kæresteforhold osv., hvis dette betyder, at ansøger er uden for personkredsen)	5.9 og 10.13
14	Der er ikke fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at du ikke har været i stand til at ansøge om et visum på forhånd som berettigelse til at søge om visum ved grænsen.	Afslag på visum ved grænsen, fordi ansøgeren ikke har fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at det ikke var muligt at ansøge om visum på forhånd	9 og 10.14

15	Der er ikke givet nogen redegørelse for formålet med og vilkårene for den forventede lufthavnstransit.	Afslag på visum til lufthavnstransit	5.2 og 10.15
16	Du har ikke fremlagt bevis for, at du er i besiddelse af en passende og gyldig rejsesygeforsikring.	Manglende dokumentation for passende og gyldig rejsesygeforsikring	5.7 og 10.16
17	Visumindehaveren har anmodet om inddragelse af visummet.	Inddragelse af visum efter visumudstedelse.	15.3 (inddragelse)